

12. 1. 1927.
1927. 1. 1. 1927.
1927. 1. 1. 1927.

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ Сільсько-Господарський Словник

(ПРОЕКТ)

ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГОСПОДАРСЬКОЇ АКАДЕМІЇ
та
СПІЛКИ УКРАЇНСЬКИХ ТЕХНІКІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
в Ч. С. Р.

433a

ПОДБРАДИ.
1927.

285 51

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ Сільсько-Господарський Словник

(ПРОЕКТ)

ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГОСПОДАРСЬКОЇ АКАДЕМІЇ
та
СПІЛКИ УКРАЇНСЬКИХ ТЕХНІКІВ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
в Ч. С. Р.

ПОДЄБРАДИ.
1927.

U 14 583

238138

16772

SLOVANSKÁ KNIHOVNA

3186226645

П е р е д м о в а .

1e Проєкт Російсько-Українського С.-Господарського Словника склав Є. Чикаленко, доповнила і зредакувала Термінологічна Комісія при Агрономично-Лісовому Факультеті Української Господарської Академії в складі професорів Академії: К. Мацієвича, Ір. Шереметинського, лектора В. Доманицького та Є. Чикаленка. Як джерела використано: 1/ Полная енциклопедія Русского С. Хозяйства. Изд. А. Ф. Деврієна. 2/ Словник термінів з обсягу культури та технології цукрових буряків В. Дубровський. 3/ Російсько-Український Словник ч. I. Українська Академія Наук. Головний Редактор А. Кримський. 4/ т. III. Головний редактор С. Єфремов. 5/ Словник Геологічної Термінології. П. Тутковський. 6/ Словарь Русско-Українській М. Уманець. 7/ Словник хемічної термінології О. Курило. 8/ Ір. Щоголів. Словник Української Ентомологічної номенклатури. 9/ М. Мельник. Українська номенклатура висших рослин. 10/ Краткіи Словарь шести словянских язков , под редакцією проф. Ф. Миклошича.

А.

АБЕРРАЦИЯ-аберація, оджил, збочення.

АБОРИГЕН-аборіген, туби/і/-лець.

АБОРИГЕННИЙ-аборігенний, споконвічний, місцевий.

АВРИКОС /*Armeniaca vulgaris* Lam./- абрикоса, жерлядь, дзарвар/мелкий/-мореля.

АВСЦИСА-абсциса.

АВТОМАТИЧЕСКИЙ-автоматичний.

АГРОНОМИЯ-агрономія, наука про сільське господарство.

АГРОНОМИЧЕСКИЙ-агрономичний, /о школе и проч./сільсько-господарський.

АЗОТ-азот, душець.

АЗОТИСТЫЙ-азотистий, азотець.

АЗОТНЫЙ-азотовий; - н а я к и с л о т а-азотова кислота.

АЗОТОСОБИРАТЕЛЬ-азотозбирач, азотозбіральник, азотоскладач.

АЙВА-/*Citronia vulgaris Pers*/ айва, півва, квіт, гдуля.

АЙЛАНТ-/*Milantus glandulosus* L./ айлант, чумак.

АЙР/*Asorus calamus*/ лепеха, айр.

АКАЦИЯ БЕЛАЯ /*Robana pseudacacia* L./- акація біла.

АКАЦИЯ ЖЕЛТАЯ /*Caragana orborepensis* Lam./акація жовта.

АКВЕДУК-акведук.

АККЛИМАТИЗАЦИЯ-акліматизування, акліматизація.

АККЛИМАТИЗОВАТЬ-акліматизувати.

АККУМУЛЯТОР-акумулятор.

АКТ-1. акт, лія, чин, 2. акт, документ, грамота. 3. акт святочний, святкування.

АКТИНОМИКОЗ-актиномікоз.

АКТИНОМЕТРИЯ-актинометрія.

АКСУРАТНЫЙ-акуратний. 1. ретельний, справний. 2. охайний, чепурний.

АЛЕБАСТР-алюбастер.

АЛИНИТ-алініт.

АЛКОГОЛЬ-алкоголь-спирт.

АЛКОЛОИД-алколоїд.

АЛЮВИАЛЬНЫЕ ПОЧВЫ-алювіальний, наплавний ґрунт.

АЛЮВИАЛЬНОЕ ДИАТОМОВОЕ ОТЛОЖЕНИЕ-кремністковий намул.

АЛЮВИЙ-алювій, намул, наплав, шутер.

АЛЮМИНЕВЫЙ-алюмінівий, глинецевий.

АЛЮМИНИЙ-алюміній, глинець.

АЛЮР-алюра, хода.

АЛМАЗ-алмаз, діямант.

АМБАР-амбар, комора, хлібниця, шпіхлір, магазей.

А/МЕЛИОРАЦИЯ-меліорація, поліпшення ґрунтів.

АМИДОКИСЛОТЫ-амідокислини.

АММИАК-амоняк, смородець.

АММИАЧНЫЙ-амоняковий.

АММОНИЙ-амоній; а з о т н о к и с л о т н ы й;-азотан амонія;

с е р н о к и с л о т н ы й-сірчан амонія.

АМПЕЛОГРАФИЯ/наука о сортах винограда/, ампелографія.

АНАЛИЗ-аналіза, розклад; -/ и о к р и м п у т е м/-мокра а;

/ с у х и м п у т е м/ суха аналіза.

АНАЛИЗИРОВАТЬ-аналізувати, розкладати, досліджувати.

АНАНАС /*Ananas Adams Ananassa* Lindl /ананас.

АНГИПРИД-агіпрід, безволик.

АНЕМОМЕТР, **АНЕМОСКОП**-анемометр, анемоскол, вітромір.

АКЕР-якір.

АНИС /*Pimpinella officinosa* /ганус:-

о в к а-ганусівка-о в н ы й-ганусовий.

АНТИМОНИЙ-антимон, антимонія.
АНТИПКА / Prunus mahaleb L. /
 куг, кугина, слива антипка.
АНТИФРИКЦИОННЫЙ-антифрикцій-
 ний; -н а я прокладка-устіл-
 ка-/слива/-а.стопа.
АНТРАКС-антракс, сібірка/уско-
 та/-телій/ у лошадей/-талан.
АНТРАКНОЗ/болезнь винограда/
 антракноз.
АНТРАЦИТ - антрацит,
 - /кулачний/-кулачний,
 -/орешек/-горішок, -
 -/плиточный/-а, плитний;
 -/полудроймовка/-півцалівок;
 /штуб/-штуб.
АНШУГ-аншуг, воротильник.
АОРТА-аорта, головна бойова
 жила, г. б'ючка.
АПЕТИТ-хіть, охота до їжі;
 /апетит сильний/дадоба; /с
 апетитом/ всмак.
АППАРАТ-апарат; -/сушильный/
 сушарня; -/выпарной/-выпарник;
 /пишущий/-самопис; /проекцион-
 ный/-проекційний; /слуховой/-а
 слуховий.
АППАРАТЧИК-апаратник.
АРАБИНОЗА -арабіноза.
АРБУЗ Citrullus vulgaris
 schrad /- кавун; уш. кавунець,
 кавунчик, кавунячий.
АРЕНДА - оренда. 2./арендная
 плата/-оренда./Вечная аренда/
 чинш; /вечный арендатор/-чин-
 шовик./крупная, долгосрочная/-
 посесія; /крупный арендатор/-
 посесор.
АРЕНДОВАТЬ-арендувати; /круп-
 ный участь брать, взять в
 аренду/-брати, взяти в посе-
 сію; /держатъ в аренде круп-
 ный участок/-держати в посесіі;
 /сдавать в аренду/-здавати в
 посесію.
АРИФМЕТИКА-аритметика.
 Арифметический-аритмегичний.

АРКА-арка, лук, дуга; /А. без шар-
 пиров/- а. безсуставна; /с за-
 крепленными пятями/-з закріп-
 леними кінцями; -/усиленная/-
 а. підкріплена.
АРМАТУРА-арматура; /а. двойная -
 подвійна; /диагональная/-а.
 скісна; /а. спиральная/-а. змі-
 кова.
АРМАТУРНЫЙ-арматурний.
АРМИРОВАНИЕ-армування; -/труб
 машини способом/-а. рур ма-
 шиновим способом.
АРОЧНЫЙ-арковий, луковий.
АРТЕЗИАНСКИЙ-артезійський;
 /колодец /-а. колодязь, криниця
АРТЕЛЬ-артіль, трудова спілка.
 /А. рыбаков/-ватага; /А. земле-
 копов/-грабарка /Громадов, гро-
 мадно. Гуртом. V др
течю
АРТЕРИЯ-артерія, б'ючка.
АРХИТЕКТОР-архітект, будівник.
АРХИТЕКТУРА-будівництво, бу-
 дівельний стиль.
АРЧАК/в седле/-ленчак.
АСБЕСТ-азбест.
АСПАРАГИН-аспарагін.
АССИМИЛЯЦИЯ-асіміляція, асі-
 мілювання.
АССИМИЛИРОВАТЬ с я -асимілю-
 вати, ся; приподоблювати, ся;
 однаковіти з чим.
АССОРТИМЕНТ-асортимент, до-
 бір, збірка.
АСФАЛЬТ-альсфальт, земна слола /ш
АСФАЛЬТИРОВАТЬ-асфальтувати.
АТАВИЗМ /atavus- предок, пра-
 дід/-атавизм.
АТМОСФЕРА-атмосфера, повітря,
 воздух.
АТМОСФЕРНЫЙ-атмосферовий; а-
 нне осадки - опади.
АФФИНАЦИОННЫЙ-афінаційний.
АЦИДИМЕТРИЯ-ацідіметрія.

Б.

БАБА-І у колодца - журавель;

2./ для забивки свай/ - довб-
ня, баба. 3./ пеликан/ - баба-
птиця;

БАБИТ - бабіт.

БАВКА - надкопнута кость/ -
бабка. 2./ игральная кость/ -
бабка, паця. 3./ небольшая на-
ковальня/ - бабка, чаквань.

БАГОР 1./ отпорный/ - очена;
2./ рыболовный/ - підбурок; 3./
пожарный/ - гарб; гак. 4./ гу-
стокрасная краска/ - манія,
червень, бакал.

БАДЬЯ 1./ для воды, руды/ - це-
бер; бадя; 2./ лоханка без
ножек/ - баля, шаплик.

БАЗ - для скота/ - загорода,
обора, кошара.

БАЗА - база, підвалина, основа,
грунт.

БАЗАЛТ - /мин./ - базальт.

БАЗАР - базар, торг, торговица
рынок.

БАЗАРИТЬ - базарувати.

БАЗАРНИЙ - базарний, базаровий;
/б. площадь/ - торговица, рынок,
торг; /б. палатка/ - ятка;

/б. ларек/ - рундук; /б. день/ -
базар.

БАЗИЛИКА - 1. базилика. 2.

Osimum basilicum L. / васильок.

БАЗИРОВАТЬСЯ - базуватися на
чому, ґрунтуватися, стояти,
спиратися на чому.

БАЗИС - база.

БАЙБАК - 1./ зоол. - бабак/, 2./ не
поворотный левый человек/ -
дежень, лодар, тохтій.

БАЙКА /гкать/ - бая, байка.

БАЙКОВНИ - баевний, байковий.

БАКАЛАВР - бакаляр.

БАКАЛЕЙНИЙ - бакалійний.

БАКАЛЕЯ - бакалія.

БАКЛАЖАН / *Solanum melongena*
L./ - баклажан селіій.

БАКТЕРИЯ - бактерія; - р и о л о г и я
бактеріологія; /бактеріологический/ -
бактеріологичний.

БАКША И БАХЧА - баштан, бахча.

БАКТЕРИОИД - бактеріод.

БАЛАНС - 1. баланс, обрахунок;
2. рівновага.

БАЛДА - 1. довбня; 2. молот
/кузнечний/.

БАЛКА - балок, брус; /б. клепан-
ная/ - брус штований; /попе-
речная/ - б. поперечний; /про-
дольная/ - б. половжний, свол-
лок; - /равного сопротивления/
б. постійного опору; /решотча-
тая/ - б. ґратчастий; - /соеди-
нительная/ - б. злучний; /шар-
нирная/ - б. сугавний.

БАЛЛ - 1. нота, бал, одмітка.
2. жеребок, голос.

БАЛЛАСТ - 1. балаяст; /из щебня/
жорстивиння; 2. - зайвина.

БАЛОЧНИЙ - брусовий.

БАЛЬЗАМ - бальзам.

БАЛЬЗАМИРОВАНИЕ - р о в к а -
бальзамування.

БАЛЬЗАМИРОВАТЬ - бальзамувати.
бальзамований.

БАМИЯ /гомбо/ *Hibiscus escul-
lentus L.* / - бамія.

БАНДАЖ - бандаж; /б. колесний/
шина.

БАНДАЖПРОКАТНИЙ - бандажороб-
ний; /б. завод/ - бандажня.

БАНК - банк, банок.

БАНКА - банька; /большая/ - бал-
цанка; /мал./ - слоік; /жестяи./
бляшанка.

БАНИ - парня, лазня; /б. воздушная/
сушарня; /паровая/ - парня.

БАРАБАН - барабан; /часть ма-
шины/ - барабан, навій.

БАРОМЕТР - барометр, тискомір.

БАССЕЙН - басіїн, волозбір.

БАРВАРИС (*Verberis*) - бай-барис, києлич.
БАРДА - брага.
БАРОМЕТР - барометр, тискомір.
БАССЕЙН - басейн, водозбір.
БАТАРЕЯ - батарея; (дифузионная) - б. дифузійна.
БАШМАК - черевик; (маш.) гніздо; (в плуге) - п'ятка.
БАШНЯ - башта, вежа.
БЕДРЕНЕЦ - (*Pimpinella saxifraga* L.) - бедрець, коз-лики.
БЕДРЕННИЙ, **БЕДЕРНИЙ** - стегновий, стегенний; (мало-бедренний сустав) - кульна.
БЕГУНОК - коліца.
БЕЗАЗОТИСТЫЙ - безазотовий.
БЕЗБЕЛКОВИЙ - (о семенах) - безбілковий, безбільневий.
БЕЗВЕРШИННИК - обезвершене дерево, безвершник, валашок.
БЕЗВОДНИЙ - безви(о)дний.
БЕЗВОДЬЕ - безвіддя.
БЕЗВОЗДУШНИЙ - безповітряний.
БЕЗДОЖДИЕ - бездожддя, посуха, ош, суша.
БЕЗКОНЕЧНИЙ - безмежний.
БЕЗЛИСТНИЙ - безлистий.
БЕЗМАТОК - рій без матки.
БЕЗМЕН - безмін; (пружин.) - кантар, (ум), кантарик.
БЕЗАСТОПОВОЧНОСТЬ ДВИЖЕНИЯ - безупинність руху.
БЕЗПЛОДИЕ - неродючість, яловість.
БЕЗПЛОДНИЙ - неродючий, безплідний, яловий; **Б. ПОЧВА** - неродючий ґрунт, мертвляк; **БЕЗПЛОДНАЯ** (кобила) - комінця.
БЕЗПОЗВОНОЧНИЙ - безхреб(т)овий, безкряжний.
БЕЗСТОЧНИЙ - безстоківий, безвідпливний, замкнений.
БЕЗПОЛІЙ - 1) (о поле мужчин или женщины) - безполій, безснастий; 2) без помосту, без підлоги.
БЕЗУСЛОВНИЙ - безперечний.

БЕЗЫМЕННОЙ (палец) - підмізний палець; **БЕЗЫМЕННАЯ** кишка - безименна кишка.
БЕЛЕНА (*Hyoscyamus niger* L.) - блекота, німбця.
БЕЛЛА СВИНЦОВАЯ - блейвас.
БЕЛКОВНЕ ВЕЩЕСТВА - білковина, білкові речовини.
БЕЛКОВИЙ - білковий, більневий.
БЕЛОК (хем) - білок; (морф.) - білень.
БЕЛЕСОВАТЫЙ - білястий.
БЕЛОВАТЫЙ - білуватий, білявий;
БЕЛАЯ НЕПЛОДОРОДНАЯ ПОЧВА - сме-рекіна, білий неродючий ґрунт. /к
БЕЛЮС (*Cardus striata* L.) - ковила, мичка.
БЕНЗИН - бензайна.
БЕНЗИНОВИЙ - бензиновий.
БЕРЕГОВОЙ - бережний, береговий, бережинний. (Береговая полоса) - бережина.
БЕРЕЗА (*Betula verrucosa* Ehrh.) - береза.
БЕРЕМЕННОСТЬ - вагітність; (у кобил) - жеребність; (у коров) - тільність; (у овец, кошек, коз) - кітність; (у свиней) - поросність.
БЕРЕСТ, **КАРАГАЧ** (*Ulmus campestris* Smith) - берест.
БЕРМА - відступка.
БЕРЦО (на задней ноге) - велика гомілка, малі гомілка; (на передней) - metatarsus - п'ясток.
БЕСПРЕРЫВНОСТЬ = **БЕЗОСТАПОВОЧНОСТЬ**.
БЕСПРОВОЛОЧНИЙ - бездротовий.
БЕССТЕБЕЛЬНИЙ - безстебловий, безбилловий.
БЕСЦВЕТКОВИЙ - безквітковий.
БЕСЦВЕТНЫЙ - безбарвний.
БЕТОН - бетон; (с гравием) - б. жорстковий; -(жирний) - б. масний; (тощий) - б. лісний; -(шлаковий) - б. жухелчаний.
БЕТОННИЙ - бетоновий.
БЕЧЕВА - кодола.
БЕЧЕВКА - мотуєка, мотуз.

БЕШЕНСТВО (Rabies) - сказ,
скаженість ; (яд бешенства) -
скаженіна.

БИДОН - бідон, пушка, балцан-
ка.

БИМС - биндог.

БИРКА (счетная палочка) - карб,
карбіж

ВИРЮЧИНА (Ligustrum vulga-
re) - жимолость.

БИЧ - 1). бич, батіг, пуга, га-
рапник ; 2). (в молотилке) -
бич.

ВИЧЕВА = БЕЧЕВА.

БЛАГОПРИЯТНЫЙ - сприятливий,
(по)гожий.

БЛАГОПРИЯТСТВОВАТЬ - (с)при-
яти, щастити, (по)годити.

БЛЕДНАЯ НЕМОЧЬ - хлороз,
блідниця.

БЛЕСК - (ви)блиск, (по)лиск.

БЛИЗОРУКИЙ - короткозорий,
близько(низько)окий.

БЛИЗОРУКОСТЬ - короткозорість.

БЛОК - блок, баранець, коліща,
коліш, скраколь ; - (неподвижный)
нерухомий ; - (подвижный) - ру-
хомий.

БЛЕК-РОТ - чорна гнилізна
винограду.

БОБИНА - навій, цівка.

БОВОВИЙ (о растениях) - струч-
ковий, горошкуватий, метелику-
ватий.

БОБЫ КОНСКИЕ (vicia faba)
оббик.

БОБЫ ОГОРОДНЫЕ (faba vulga-
ris Monch) - біб.

БОГАТЫЙ РОДНИКАМИ - джереляс-
тий, кринич(к)уватий.

БОЙ - потрох, лом.

БОИМ - різниця ; (с салотоп-
ней) - салган.

БОКОВОЙ - бічний ; - (вое давле-
ние) - бічне тиснення, о. тиск.

БОЛВАНКА - бовванець, віблїна.

БОЛОТИСТЫЙ - болотний, болот-
яний, багнистий, багнавий,
мочаруватий ; **БОЛОТИСТОЕ МЕС-**

ТО - багнище, багновиця, мліка,
драговина, моклїяк.

БОЛОТНЫЙ - болотяний, багна-
ний, мочарний ; **БОЛОТНЫЙ ГАЗ** -
болотяний газ.

БОЛОТНАЯ ПОЧВА - болотяний
грунт, рудавина ; **БОЛОТНАЯ РАС-**
ТИТЕЛЬНОСТЬ - болотяна рослин-
ність, баговиння.

БОЛОТО - болото, трясовина, багно,
цїав, драгно ; **Б.РЖАВОЕ** - іржавець
рудка ; **ЧИСТОЕ, НЕЗАРОСШЕЕ** - вік-
нина, вікно ; **НЕЗАМЕРЗАЮЩЕЕ** -
опар, прогній. **БОЛОТО ВИСОХ-**
ШЕЕ - болотище, болотїсько, бо-
лдіна.

БОЛТ - шруба ; (у ставень -) про-
гонич ; **БОЛТЫ** (с гайками и шай-
бами) - шруби з гайками, мутрами
та з шайбами, перстинами.

БОЛТОВОЙ - шрубовий ; **БОЛТОВОЕ**
СОЕДИНЕНИЕ - шрубове або прогон-
ичне сполучення.

БОЛТОРЕЗ - шруборіз ; **БОЛТОРЕЗНАЯ**
МАШИНА - шруборізка.

БОР (Pinetum) бір, сосновий
ліс.

БОРОВ - 1). кабан . 2). (дымово-
лок) - лежак ; (вертикальный) -
комін, димарь.

БОРОЗДА - борозна ; (среди пахо-
ты) - роздра, розгінна борозна.

БОРОЗДИЛЬНИК, БОРОЗДНИК (мар-
кер) - 1). дряцїак, рало, 2). (рас-
пашник) - просїпник.

БОРОЗДИТЬ (пашню) - борознити,
ралити.

БОРОЗДОВАНИЕ - рисування кори
дерева.

БОРОЗДОВЫЙ - борозани(ї)й.

БОРОНА - борона ; - (дисковая) - дис-
кова ; (пружинная) - спружинна.

БОРОНОВАНИЕ (до посева) - ско-
родження ; (после посева) - во-
лочіння, заволочування ; (время
боронования) - волочінка.

БОТАНИКА - ботанїка, наука про
рослини.

БОТАНИЧЕСКИЙ - ботанїчний.

БОТВА - бадїлля ; (свекловичная)

гичка; (стелян. раст.) - (о) гүдина; (картоф.) - картоплиня; (горохов.) - горохвина.
БОЧАР - бондарь.
БОЧАРНЯ - бондарня.
БОЧКА - бочка; (оч. большая) - бута, кувва.
БОЧКОБРАЗНИЙ - бочкуватий.
БОЯРЫШНИК - (*Crataegus oxy-salpa L.*) - глід, глодина.
БРАНДСПОЙТ - рухома помпа.
БРАК - вибірки, покидьки, брак.
БРАКОВКА - бракування, ганчування, ганджування.
БРАКОВАТЬ - бракувати, ганчувати, ганджувати.
БРАКОВЩИК - гандживник.
БРЕВНО - колода, деревина; (соб.) - колоддя, деревня.
БРЕЗЕНТ - брезент, таша.
БРИКЕТ - брикет; (каменноугольный) - вугляний; (лигнитовый) - рудовугляний; (торфяной) - болотинний.
БРИЦА - (*Setaria glauca*) мийшій.
БРОДИЛЬНИЙ - квасильний.
БРОДИЛЬНЯ - квасильня.
БРОДИТЬ - (о тесте) - киснути, кваснути, підходити; (о вине, пиве й т.д.) - грати, шумувати, мусувати, ферментувати; (в желудке) - шумувати, бухтїти.
БРОЖЕНИЕ - вигравання, мусування, ферментування.
БРУС - (бревно обтесанное на 4 грани) - брус.
БРУСНИКА - (*Vaccium vitis idaea L.*) - брусниц(і)я.
БРУСОВКА - (с грубой насечкой) - рашпиль, рашкуль.
БРЫЖЕЙКА - брижі.
БРЫЖЕЙНИИ, **БРЫЖЕЙНИИ** - брижійний.
БРУКВА (*Brassica napus varifera Dk.*) - бруква.
БУГЕЛЬ, - (жел. обруч, обойма) - рихва.
БУГОР - горб, (у) згірок, могила; (песчанний) - кучугура.

БУГОРОК - горбок, пагорок.
БУГОРЧАТКА - туберкульоз легенів, сухоти, горбоквця.
БУГРИСТИИ - горбкуватий, горбастиий, пагірчастий.
БУГРОВНИИ - горбовий.
БУЗА - буза.
БУЗИНА - (*Sambucus nigra L.*) - чорна бузина, (*S. racemosa L.*) - червона бузина.
БУЕРАК - байрак, балка, яр.
БУЙВОЛ (*Vibulus*) - буйвіл.
БУК (*Fagus silvatica L.*) - бук звичайний; **БУК ВЕЛИИ** - граб.
БУКАШКА - кұз(ь)ка, кұзочка, комашка.
БУКЕТ - 1) китиця, букет; 2) дух, пахощі, аромат.
БУКС - самшит, букшпан.
БУЛАНИИ - буланний; (о рогах скоте) - половий.
БУЛЬЖНИИ - кругляк, дикарь.
БУМАГА - папір; (копировальная) - копіювальний; (курительная) - цигарковий; (накладная) - шмергелевий; (оберточная) - бібула; (печатная) - друкарський; (писчая) - писальний; (почтовый) - листовний; (сахарная) - цукровий; (светочувствительная) - світлочуйний; (фильтравальная) - фільтрувальний; (хлопчатая) - бавовна.
БУМАЖНИИ - паперовий; (ний холст) - бавовняне полотно.
БУМАЗЕЯ - бархан.
БУР - свідер; -(зетообразный) - зетуваий; -(крестообразный) - хрещатий.
БУРАВ - свёрдел, свердло; (земляной) - свідер, штир, бурав; (колесный) - лопатень.
БУРАВИТЬ - свердлити, вертіти.
БУРАЧНАЯ - буряківня.
БУРЕНИЕ - сверлування, сверління, вквірчування.
БУРИЛЬНИИ - свідровий; (-ная машина) - свідровня.
БУРОВАЯ СКВАЖИНА - свердлиня,

свердлена дучка, верчена ді-
ра.
БУРЕЛОМ - 1). вітрога, буря.
 2). вітролом, лом, лім.
БУРОУГОЛЬНИЙ - рудовугляний.
БУРТ - бурт, кагат.
БУРУН - бурун; (на море) -
 навальна хвиля.
БУРИЙ - бурий, рудий.
БУР'ЯН - бур'ян, хонта.
БУРЯ - буря, хуртовина; (с
 дождем или снегом) - хвища;
 (пильная) - курава.
БУССОЛЬ - бусоля.
БУТ (щебень) - груз.
БУТОВНИЙ - грузяний.
БУТОН - пу'янок, пу'як.
БУТЯКА - пляшка; бутелька.
БУТЯЛОЧНИЙ - пляшковий, пляща-
 ний.
БУТЯКОВИДНИЙ - пляшкуватий.
БУТЯЛЬ - сулія, гусак.
БУФЕР - буфер, відпружина.
БУФЕРНИЙ - буферовий, від-
 пружний.
БУХАРНИК - *Helleborus lanatus* L.)
 медова трава волохата.
БУК - 1). неклад. самець) - бу-
 гай, стадиник; **БУЧЕК** - бичок;
 (похожий на быка) - бугайкува-
 тий; (годовалый бычек) - бузі-
 вок, назимок, річняк; (моло-
 дой владений бык) - бык; (не
 молодой) - віл. 2). (водяной бык
 (птица) - бугай; 3). (устой) -
 бык, дан, стовп, катлаван,
 підпора.
БИСТРО - швидко, прудко, хутко,
 шпарко, барзо.
БИСТРОГЛАЗНИЙ - бистроокий.
БИСТРОПОРТЯЩИЙСЯ - скорогиль-
 ний.
БИСТРОРЕЧНИЙ - швидкоплинний,
 скороминущий.
БИСТРОТОК - прудковід.
БИСТРОХОДНИЙ - гінкий, пруд-
 кобілий.
БИСТРИЙ - бистрий, прудкий,
 швидкий, жвавий, бдрзий; (о ло-
 шаках еще) - гонкий, похват-
 кий, летчий. (Бистрий в дви-

женнях) - меткий.
БИСТРОУМИЕ - догепність, бистрий
 рзум.
БИСТРОУМНИЙ - догепний, проник-
 ливий, бистрий рзумом.
БИТ - побут.
БИТНОСТЬ - буття, пробування,
 бутність.
БЮЩИЙСЯ - биткий.
БЮДЖЕТ - бюджет; (тний) - бюдже-
 товий.
БЮЛЕТЕНЬ - бюлетень.

В.

ВАГОН - вагон.
ВАГОНЕТКА - вагонетка.
ВАГОННИЙ - вагонний, (в. полус-
 кат) - в. півстан.
ВАГОНОСТРОИТЕЛЬНИЙ - вагонобу-
 дівельний.
ВАГРАНКА - горно.
ВАЙДА (*Isatis tinctoria* L.)
 (cruciferae) - синячник.
ВАЛ - 1). (вращающ. цилиндр) -
 вал, 2). (с зубчаткой) - на-
 рутка; 3). (в ткацком станке) -
 навій; 4). (землян. насыпь) -
 вал, обіп, окопище.
ВАЛЕЖНИК - (вітро) лом, ламань
 сушник, хмиз (мелкий) - трусок.
ВАЛИКООБРАЗНИЙ - вальцоватий.
ВАЛКА ЛЕСА - валяння лісу;
 (гопором) - рубанка; (пиллоу)
 пилляння; (с корнем) - корчу-
 вання.
ВАЛОВОЙ - гуртовий, загальний.
ВАЛОК - валець.
ВАЛУН - кругляк.
ВАЛЬЦЫ МЕЛЬНИЧНЫЕ - вальці
 млинкові.
ВАННА - ванна, купіль.
ВАР - 1). (смолистый) - шевська
 смола; 2). окріп; 3). (зной) -
 спека; 4). (вар садовый) - садо-
 ва масть.
ВАРЕНИЕ, **ВАРКА** - варіння.
ВАРЕНЬЕ - варення, конфітура.
ВАРОЧНИЙ - варильний; (в. куб) -
 окріпник.

ВАРШИК - варильник.
 ВАРИАНТ - варіант, відміна.
 ВАРИАЦІЯ - варіація, відміна.
 ВАРЬИРОВАНИЕ - варювання.
 ВАСИЛЕК - (*Centaurea cyanus* L.)
 волошка.
 БАТА - бата, бавовна.
 БАТЕРПАС - ватерпас, рівень,
 важок, ґрунтвара.
 БАТНИЙ - батяний, бавовняний.
 БАТОЧНИК, ЛАСТОЧНИК - (*Asclepias syriaca*) - ластовень.
 ВВОД ВО ВЛАДЕНИЕ - ввід, ввд-
 дини у володіння майном (неру-
 хомим).
 ВГИБ - вгин.
 ВЕГЕТАЦІОННИЙ - вегетаційний.
 ВЕДРО - відр, веберко;
 (большое) - цебер, бадя.
 ВЕЛИЧИНА - величинь, великість
 сільщина, розмір, міра. ВЕЛИ-
 ЧИНОЮ - завбільш(кй), більши-
 ном, розміром.
 ВЕНА - вена, синьожила.
 ВЕНТИЛИРОВАТЬ - вентиляувати,
 провітрювати.
 ВЕНТИЛЬ - вентиль.
 ВЕНТИЛЯТОР - вентилятор, вітро-
 гон, душник, продухвина.
 ВЕНТИЛЯЦІОННИЙ - вентиляцій-
 ний, провітрючий.
 ВЕНТИЛЯЦІЯ - вентиляція, провіт-
 рювання.
 ВЕНЧИК - 1). вінчик, вінець,
 обідець 2). (в сосуде) - він-
 ця 3). (ботанич.) - вінчок;
 4). (зуб.) - вершок, кордонка.
 ВЕРБЛОД (*сamelus*) - верблѳд
 ВЕРЕВКА - мотуз; (в. увязочная)
 м. в. язальний; (в. сигнал -
 ная) - м. гасловий; (в.
 просмаленная) - м. смолений;
 (толстая) - волок, канат;
 (для скота на рога) - налі-
 гач; (для паром) - кодо-
 ла.
 ВЕРЕВОЧНИЙ - мотузяний.
 ВЕРЕТЕНО - веретено; (машинное)
 -шпіндель.

ВЕРЕТЕНОВИДНИЙ - веретанува-
 тий.
 ВЕРТЕТЬСЯ - крутитися.
 ВЕРТИКАЛЬ - вертикаль, дозем.
 ВЕРТИКАЛЬНОСТЬ - вертикаль-
 ність, доземність, сторч-
 вість, простовисність.
 ВЕРТИКАЛЬНИЙ - вертикальний,
 доземний, сторчовий, просто-
 висний, -НО - вертикально,
 доземо,, (на)сторч, просто-
 висно.
 ВЕРХНИЙ - горішній, горовий,
 верхній; (в. слов) - верх-
 няк.
 ВЕРХОВИЙ (конь) - верховий,
 іздецький.
 ВЕРХУШКА - (побега) вершок (го-
 ну); (в. дерева) - верховина
 (в. гор) - шпиль, щовб.
 ВЕРШИНА ГОРН - шпиль, щовб,
 маковиця, верх.
 ВЕРШИННИЙ - верховий, верхо-
 винний, вершковий.
 ВЕС - вага; (абсолютний) -
 абсолютна в.; (специфичная) -
 специфічна; (удельный в.) -
 питома вага; (атомный в.) -
 атомова вага; (живой в.) -
 жива вага; (убойный в.) -
 різницька вага. ВЕСОМ, НА
 ВЕС - вагою, на вагу. ВЕСОМ -
 (количество, наречие) - завваж-
 ки.
 ВЕСЕЛКО - 1). копістка, 2). ве-
 сельце.
 ВЕСЛО - (мотилькового венчи-
 ка) - крильце метеликуватого
 віночка.
 ВЕСОВОЙ - ваговий.
 ВЕСОМЫЙ, - МОСТЬ - вагдмий,
 вагомість.
 ВЕСИ, вага; (весов. чашки)
 -шалі; (в. десятичне), со-
 тен. - терези; (базарные сож-
 шие) - важниця; (безмен) -
 кантар, безмен.
 ВЕТВИСТЫЙ - гилястий, гильчас-
 тий.

ВЕТВЬ - 1). (отрасль) - галузь ; 2). (железнодорож.) - вітка ; 3) (оврага) - рукав ; 4). (горн. кряжа) - віднога.

ВЕТЕР - вітер ; (северний) - північний, верховий ; (южний) - південний, низовий ; (восточний) - східний ; (западный) - західний ; (теплый) - тепляк ; (сухой) - суховій ; (налящий) - нальчий, шмалій ; (сильный) - навальний, борвій ; (сквозной) - прдтяг ; (дующий з горы) - згірний ; (от берега) - відбережний .

ПО ВЕТРУ - за вітром ; (против ветру) - у вітер, проти вітру.

ВЕТЕРИНАРИЯ - ветеринарія, наука про лікування тварин, звірят.

ВЕТКА - гілка, гіляка, галузь.

ВЕТРОВИЙ - вітровий.

ВЕТРООПЛЯЕМЫЙ - анемофільний, вітрозачильний.

ВЕТЧИНА - шінка, вудженина, вудженця.

ВЕХА - віха, (ви)тїчка ; (буї на реке) - куга.

ВЕЧНОНАСЛЕДСТВЕННАЯ АРЕНДА - чиншова аренда, довічна аренда.

ВЕЩЕСТВЕННЫЙ - речовинний.

ВЕЩЕСТВО - речовина, матеріал, субстанція ; (связывающее в.) в язва речовина.

ВЕЩЬ - річ (род) - речі, (множ.) - речі).

ВЕЯЛКА - віялка ; (фухтель) - млинк.

ВЕЯЛЬНИК - віяльник.

ВЕЯНИЕ - віяння, віянка.

ВЕЯТЕЛЬ - ВЕЯЛЬЩИК .

ВЕЯТЬ - віяти.

ВЗАИМНЫЙ - взаємний.

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ - взаємодіяння ; (вступать в взаимодействие) - заходити у взаємодіяння.

ВЗАИМОДЕЙСТВОВАТЬ - взаємодіяти.

ВЗВАЛТЫВАНИЕ - збобчування, зколочування.

ВЗВАЛТЫВАТЬ, ВЗВОЛТАТЬ - (с)колотити, збобт(ув)ати.

ВЗВЕШЕННЫЙ - 1). зважений ; 2). (о мелких частицах в жидкости) - неосідальний.

ВЗВЕШИВАНИЕ - важе(і)ння.

ВЗВЕШИВАТЬ, СИТЬ - (з)важити.

ВЗДУВАТЬ, СЯ - (об, з, на) димати, ся, напучуватися.

ВЗДУТИЕ - (об, з, на) димання, напучування.

ВЗДУТЫЙ - (об, з, на) дутий, напучнілий.

ВЗМУЧИВАНИЕ - с(за)каламучення.

ВЗМУЧИВАТЬ, СЯ - с(за)каламучити, ся.

ВЗРЫВ - вибух.

ВЗРЫВАТЬ, СЯ, ВЗОРВАТЬ, СЯ - вибухати, вибухнути, висадити.

ВЗРЫВНОЙ, -ВОЧНЫЙ, -РВЧАТЫЙ - вибуховий, вибухливий, розривний.

ВИД (, species) - 1). вид ; 2). вигляд, подоба, статъ ; здіб, кштат ; 3). паспорт, білет.

ВИДИМЫЙ - 1). (зримий) - видимий ; 2). (очевидный) - очевидний ; 3). (видный) - видний, видкий.

ВИДОИЗМЕНЕНИЕ - видміна, модіфікація.

ВИДОИЗМЕНЕННЫЙ - змінений, видозмінений.

ВИДОИЗМЕНЯТЬ, НИТЬ, СЯ - зміняти, ся, переинач(кш)увати - ся, змінити, ся, переинач(кш)итися.

ВИДООБРАЗОВАНИЕ - видотворення.

ВИЗИР - мета.

ВИКА (vicia) - віка, горошок.

ВИЛКА (мерная) - мірні вілка (для міряння дерева).

ВИЛА - віла ; (длинные) -

верхові в., махові в. ;
(трьох , чотирьохрожковне) -
габлі.
ВИННИЙ - виновий , винний.
ВИННИЙ КАМЕНЬ (tartarus) -
винний камінь ; (винний ук -
сус) - винний оцет.
ВИНОДЕЛИЕ - виноробство.
ВИНОКУРЕНИЕ - горільництво.
ВИНОКУРЕННИЙ - горільчаний.
ВИНОКУРНЯ - винниця , гураль-
ня , горільчаний або спиртняний
завод.
ВИНТ - гвинт , шруба ; - (устано-
вочний) - г. установний ; (сое-
динитель) - г. сполучник ; -
(двойной) - г. подвійний.
ВИНТОВАЛЬНИЙ - гвинтувальний.
ВИНТОВОЙ - гвинтовий .
ВИНТООБРАЗНИЙ - гвинтуватий ,
ВИСНИИ - вислий , висний ;
(- чай ж. дорога) - висна за-
лізняця ; (- чий замок) -
колодка.
ВИТЬСЯ (о растениях) - в'итися ,
плетися , сотатися .
ВИТЬ - 1). (скручивать) - ви-
ти , крутити , плести , 2). (сви-
вать) - в'ити , звивати , скручу-
вати . 3). (вить гнездо) - ви-
ти , мостити , класти .
4). (иметь обихование вить
гнездо) - моститися , к'ублоти-
ся .
ВКУС - смак .
ВЛАГА - вільга , волога .
ВЛАГАЛИЩЕ - піхва , в'улице .
ВЛАГАЛИЩНИЙ - піхв'яний , піх-
вовий .
ВЛАГОЕМКИЙ , -КОСТЬ - вільго-
місткий , -місткість .
ВЛАЖНОСТЬ - вогкість , вільгість
ВЛАЖНИЙ - вогкий , вільгий ;
(делаться влажным - отснре -
вать) - вогкнути , відволожу-
ватися , відволотнути .
ВЛИВАНИЕ - вливання , влиття .
ВМЕСТИМЫЙ , -МОСТЬ - місткий ,
місткість .

ВНЕШНИЙ - зоколішній , зовніш-
ний , надвірний .
ВНУТРЕННИЙ - 1). внутрішній ;
(-нее трение) - внутрішнє тер-
тя , триття . 2). домовий , хат-
ний .
ВНУТРЕННОСТЬ - 1). середина ,
нутро . 2). (внутренности) -
унутрості , нутроші , трібухи ,
тєльбухи . 3). (в. днии -фа-
милляр) - жабурина .
ВОГНУТЫЙ - увігнутий ; ВОГНУ-
ТО - ВИПУКЛЫЙ - увігнуто -опук-
лий .
ВОДА - вода ; (дождевая) -
дощівка ; (жесткая) - тверда ,
жорстка ; (мягкая) - м'яка ,
м'ягка ; (незамерзающая) -
тепличина ; (подпочвенная) -
підгрунтова ; (питьевая) -
питна ; (ключевая) - крилична ,
джерельна . (грунтовая) - під-
(за) шкурна вода ; (проточная) -
текуча , самотька ; (пресная) -
солотька ; (стоячая) - нетеча ,
калабана , калабатина ; (тепло-
ватая) - літепло ; (незарос-
шая , чистая) - чистовід .
ВОДКА - горілка , оковита .
ВОДНИЙ - водяний ; - (раствор) -
в. розчин ; - (ния культуры) -
в. культури ; (- ний бассейн)
водозбір .
ВОДОВМСТИЛИЩЕ - водозбір .
ВОДОВОРОТ - вир , шум , верні-
вода , колотверть , нурт .
ВОДОЕМ - водозбір , водоїма .
ВОДОЕМНОСТЬ - водовмісткість .
ВОДОВТЯГАННЯ , водонасиченість
ВОДОКАЧКА - водотяг .
ВОДОЛАЗ - норєць .
ВОДОЛАЗНИЙ - норєцький ; (- ко-
локол) - н. дзвін .
ВОДОМЕР - водомір ; (- поршне-
вой) - толочєвий ; (крыльча-
тый) - крильчастий ; (об'емный
-кількісний ; (винтовой) -
гвинтовий .
ВОДОМЕРНИЙ - водомірний ; (-кран

в. грант ; (- ное стекло) - в. шкло.
ВОДОМОИНА - водорій, ривчак, водомий.
ВОДОНАГРЕВАТЕЛЬ, - НИЙ - водогрій, водогрійний.
ВОДОНАПОРНИЙ - водонавальний.
ВОДОНЕПРОНИЦАЕМАЯ - непромокальний, водонепроникли - вий, непросякальний, водо - щільний.
ВОДОНОСНИЙ, - НОСТЬ - воднистий, воднистість.
ВОДООТВОД - водозливник.
ВОДООТВОДНИЙ - водовідхильний ; (в. жолоб) - риштак ; (в мельнице) - лотоки ; **ВОДООТВОДНАЯ ТРУБА** - ринва, лотік, риштак.
ВОДООТЛИВНИЙ - водочерпаль - ниї ; (в. насос) - смок, водовичерпна помпа.
ВОДООХЛАДИТЕЛЬНИЙ - водоохолодильний.
ВОДООХРАННИЙ - водоохоронний.
ВОДООЧИСТИТЕЛЬ - водочист - ник ; (- тельний) - водочисти - ниї.
ВОДОПОДЪЕМНЫЙ - водотяжний.
ВОДОПРОВОД - водогін, водо - тівка.
ВОДОНЕПРОНИЦАЕМЫЙ, -МОСТЬ - водонепропускальний, водонпро - никливий, водопросякливий.
ВОДОРАЗБОРНИЙ (кран, колонка) - водопостачальний.
ВОДОРАЗДЕЛ - вододіл, межирічча, розточча.
ВОДОРАЗДЕЛЬНИЙ - вододіль - ниї.
ВОДОРАСПРЕДЕЛИТЕЛЬ - водо - розподільник.
ВОДОРОД - водень ; (- хлористий) - хлороводень.
ВОДОРОДНИЙ - водневий.
ВОДОРОСЛЬ - водор(і)дсть.
ВОДОСНАБЖЕНИЕ - водопостачан - ня.
ВОДОСОДЕРЖАЩИЙ - воднистий.
ВОДОСПУСК - водозбіг ;

(-мельн.)- лотоки, опуст ; (-горизонт.)-риштак ;(- вер - тик.) - ринва.
ВОДОСТОК = **ВОДОСПУСК**.
ВОДОСТРУЙНИЙ (насос) -водо - струмний, цівковий, смок.
ВОДОТРУБНИЙ - водорурний.
ВОДОУКАЗАНИЕ, -ТЕЛЬ - водовказ
водовказник ; (-тельний) -во - довказний ; (-ное стекло) - водовказне шкельце.
ВОДОУПОРНИЙ - непромокальний.
ВОДЯНЕТЬ - водявити, водніти.
ВОДЯНИСТЫЙ - водявий, воднистий.
ВОДЯНОЙ - водяний ; (- в. рас - тение) - водорослина ; (-в. дви - гатель) - в. рушій, двигун.
ВОДЯНОСТЬ - водяність, вода - вість.
ВОДЯНОПРОЗРАЧНОСТЬ, - НИЙ - водопрозорість, водяноясність, водопрозорій, водяноясниї.
ВОЗ - віз. 1). (решотчатий для возки снопов) - драбнястий, драбняк, літерний, літерняк.
2) (длинный и глубокий) - гарба, мажара. **3)** (чумацкий) мажа, (с волами) - паровиця.
4) (с кузовом - ящиком) - васар, васадк. **5)** пастуший с верхом) - котига. (**Воз** со - стоит из) : коліс, снасті і диля, (для волов) -вія. (Части снасти) : 1. **всі** (одна) - вісь. **2.** насад, (реже) -оплін, задній - (и) передній - (или) -скрут. **3.** (розвилістий брус, соединяющий переднюю ось с задней) - підтоки. **4.** (брус для удлинения воза) - розвора. **5.** (брусок идущий от задней оси к передней и удерживающий ось от вывертывания) - під - гёрсть, пігёрц, підгайстер. **6.** (бруски задолбленные в на - сади (для поддержки решоток) - тички, ручинці. **7.** (брусок, идущий от конца оси, поддер - живающий решотки) - лю(у)шня.

8. (решотки) - драбини , драб
ки, (состоят из двух параллель-
ных брусьев) - полудрабки,
(которые соединяются плос-
кими брусками) - глицями
(или) стягьями , (задолблен-
ными в) полудрабки (и кругл-
ми) - щаблями . 9. (брусок,
соединяющий два верхних)
полудрабка (называется) -
крижівниця (или) потиши-
ник . 10. С(ш)ворінь - (про-
ходит через) : передній на-
сад , (передний конец) під-
ток і підгєрц . (Воз для ло-
шадей) - кінський віз , (ус-
троен так-же , как и воловий,
но вместо) вія (имеет ог-
лобли) - голдоблі (или) ди-
шель , (который вставляеть-
ся между двух брусков , на-
зываемых) - сниці , - (брусок
на конце) сниця , (что-б не
падал) дишель - (называется)
- підойма ; насади (в лошадин-
ном возе называются) - по-
душки , (реже) - оплени ; (бру-
сок , на котором висят барки)
- брчки - наз . (штельвага) .
Оковка воза . (Обруч на обо-
де колеса) - шина ; (на сту-
пце) - рихва ; (втулка) -
букша ; (ж . полоса под
осью) - підісок ; (железн .
брусок у плеча оси) - стб-
сик , завісок ; (ж . скоба,
прикрепляющая железную ось
к) насаду , (подушці) - (наз .)
ві(у)рвант , (или) тарарин -
ка . (Жел . прут , прикрепляю-
щий штельвагу к оси) - ланва ;
(чека) - наз . заколесник ,
загвіздок . (Составные) час-
ти колеса см . колесо .
ВОЗВЕДЕНИЕ - ви(з)ведення ;
1) . (з) будування , ставлення ;
2) . підведення , піднімання ,
підняття . 3) . піднесення ,
вив(і)ерпування , вивершення .
4) . (-в степень) - сте-

пенування .
ВОЗДЕЙСТВИЕ - 1) . вплив ,
діяння . 2) . натиск .
ВОЗДЕЛЫВАТЬ , НИЕ - обробля-
ти , управляти , обробіток , об-
робка , управа .
ВОЗДУХ - повітря ; (- жид -
кий) - плінне ; (- сжатий) -
повітря стиснене .
ВОЗДУХОДУВКА - дмухавка .
ВОЗДУХОДУВНИЙ - дмухальний ;
(- ная машина) - дмухало .
ВОЗДУХОМЕР - повітромір .
ВОЗДУХОНАГНЕТАТЕЛЬНИЙ - по-
вітрогінний .
ВОЗДУХОПРОВОДНИЙ - продуш-
ний ; (- ные трубы) - продуш-
ники .
ВОЗДУШНИЙ - повітряний ;
(ний насос) - духовий смок ;
(- ное пространство) - повіт -
ряна просторінь ; (- ная ба-
ня) - сушарня ; (- ние тече-
ния) - течії в повітрі .
ВОЗКА - возовиця .
ВОЗМОЖНИЙ , - НОСТЬ - можли-
вий , можливість .
ВОЗНИКАТЬ , - НУТЬ - виникати ,
повставати , виникнути , пов-
стати .
ВОЗВНОВЛЯТЬ , СЯ - від(по)-
новляти , ся .
ВОЗРАСТ - вік .
ВОЗРАСТАТЬ - зростати , біль-
шати .
ВОЗРАСТАЮЩИЙ - ростучий .
ВОЙЛОК - повсть .
ВОЙЛОЧНИК - шаповал .
ВОЙЛОЧНИЙ - повстяний ;
(- завод) - повстярня .
ВОЛНА - хвиля ; (- отражен-
ная) - хв . відойта ; (- пре-
ломленная) - хв . заломлена ;
(- световая) - хв . світляна ;
(- сферическая) - хв . сферич-
на .
ВОЛНИСТЫЙ , - ТОСТЬ - хвиляс-
тий ; хвилястість .
ВОЛНООБРАЗНЫЙ - хвилюватий ;
(- ное движение) - хвилюватий

рух.
ВОЛОКНИСТЫЙ - волокни(я)с-
тий ; (с толстыми волокна -
ми) - лікуватий.
ВОЛОКНО - волокно ; (одно)-
волоконна.
ВОЛОКНООБРАЗНЫЙ - волокнува-
тий.
ВОЛОКУША - волочень ; (рудоот-
катн. ящик) - шлита.
ВОЛОСНЕЦ ПЕСЧАНЫЙ (*Elymus*
arvensis L) - колосник ,
дикий ячмінь.
ВОЛОСНОЙ, -НОСТЬ - капілярний,
капілярність.
ВОЛОСООБРАЗНЫЙ - волосуватий.
ВОЛОСЯНОЙ, (покров) - волося-
не вкриття.
ВОЛОЧЕНИЕ - тягання ; (-про-
волоки) - витягання дрогоу.
ВОЛОЧИЛЬНИЙ - витягальний.
ВОЛОЧИЛЬНЯ - дрогоярня.
ВОЛОДСКИЙ или ГРЕЦКИЙ ОРЕХ
(*Juglans regia* L) - во-
дський орех.
ВОЛЧОК - 1). дзйга ; 2). (арео-
метр) - ареометр.
ВОЛШЕВНЫЙ ФОНАРЬ - проєкцій-
ний , чародійний ліхтарь.
ВОЛОМОМЕТР - обсягомір.
ВОЛЬНИЙ - вільний ; (- ная сис-
тема) - вільна система ; (-ний
клин) - вільний клин (поле,
рука).
ВООБРАЖЕНИЕ, - уява.
ВООБРАЖАЕМЫЙ - уявний ; (-мое
состояние) - уявний стан ;
(-мой шарнир) - уявний сугав.
ВОССТАВЛИТЕЛЬНЫЙ (процес) -
відновний процес.
ВОРОНА - ворона ; срб. - во-
ронья , воронячка.
ВОРОНКА - лійка ; (-делитель-
ная) - л. роздільна.
ВОРОНКООБРАЗНЫЙ - лікуватий.
ВОРОТ - коливорот , баран ;
(-конный) - гуця.
ВОРСЯНКА (*Dipsacus fullonum* L)
черсак , фолшник , шітка.

ВОСК - віск ; (воск земляной)
земляний віск , кідба(л).
ВОСПАЛЕНИЕ (*Inflamatio*
I. запале(і)ння , запал(рожисто
воспаление , рота) - бшліха
бшній(ця)к , бргик . (Воспал-
ние сальной железки века) -
ячмінь , ячмінець . 2. (Воспал-
ление в ранах) - за(роз)ят-
рення.
ВОСПИТЫВАТЬ, ВПРАВИВАТЬ - вих-
увати , вигодовувати , вишкоу-
вати , плекати , водити , рос-
тити.
ВОСПИТАНИЕ - вихо(ву)вання ,
вишко(ув)ання , ховання , пле-
кання , хов.
ВОСПЛАМЕНЕНИЕ (вопшыка) - спа-
лаження.
ВОСПЛАМЕНЯЕМОСТЬ - запаль-
ність.
ВОСПЛАМЕНЯЮЩИЙСЯ - палкий .
ВОСПРИИМЧИВОСТЬ - (с)принят-
ливість ; (чувствительность
вразливість.
ВОСПРИИМЧИВЫЙ - (с)принятли-
вий , вразливий.
ВОСПРИНИМАТЬ, ВОСПРИЯТЬ -
(с)приймати , во(и)рати , схо-
лювати , схопити.
ВОСПРИИМАНИЕ, ВОСПРИЯТИЕ -
(с)приймання , сприйняття , во-
рання , схоплювання , схоплення.
ВОСХОДЯЩИЙ - висхідний , горючий
верхобіжний ; (линия восходя-
щая и нисходящая) - висхідна
ті низхідна лінія . (Восходя-
щая почвенная вода) - само-
підносна вода.
ВОСЬМИУГОЛЬНИК - восьмикутний
ВПАДИНА - западина , влоговина
заглибина . (ВПАДИНА ветлузна
(*acetabulum*) - кульшова
влоговина . (ВПАДИНА глазная)
(*orbita*) - бчна ямка.
ВПАЛЫЙ - запалий , западиший ,
улогуватий.
ВПАЯННЫЙ - влогований .
ВШИТАННЫЙ, ВСОСАННЫЙ - всмок

ганий , всякнутий.
ВПИТЫВАНИЕ , ВСАСЫВАНИЕ -
 в(и)р(а)ння , втягання , вси-
 сання , всмокт(ув)ання , вся-
 кання.
ВПИТЫВАТЬ , СЯ , ВСАСЫВАТЬ , СЯ-
 в(и)р(а)ти(ся) , в(у)сякати ,
 втягати(ся) , всисати(ся) ,
 всмокт(ув)атися.
ВПИТЫВАЮЩИЙ , ВСАСЫВАЮЩИЙ -
 беркий , всисний , вбирүщий ,
 вбирающий.
ВПРЫСКИВАНИЕ (injectio)-
 (акт.)-впорскування ; (про -
 цес)-впорскання.
ВПРЫСКИВАТЬ , ВПРЫСНУТЬ - впорс-
 кувати , впорскнути.
ВПРЯГАННИЕ - запрягання.
ВПРЯГАТЬ , ВПРЯЧЬСЯ - запряга-
 ти , запрягти , (о мног.)-
 позапрягати , ся.
ВПРЯЖЕННЫЙ - запряжений.
ВПУСК - впуск ; - (воздуха од-
 носторонний , двухсторонний)-
 впуск повітря однобічний , дво-
 бічний.
ВРАЧ - лікарь ; (в. ветеринар-
 ный)- ветеринарний лікарь.
ВРАЧЕБНЫЙ - лікарський.
ВРАЧЕВАНИЕ - лікування.
ВРАЩАТЬ , СЯ - кружити , ся ,
 кружляти , обертати , ся , повер-
 татися ; **ВРАЩАТЕЛЬНЫЙ** - об-
 кружний , кружальний , повер-
 тальний ; - **НО** -обертнем.
ВРАЩАЮЩИЙ - повертальний =
 (вращательный).
ВРАЩЕНИЕ - кружіння , по-
 вертання , обертання.
ВРЕД - шкода , вада.
ВРЕДИТЕЛЬ - шкідник.
ВРЕДИТЕЛЬНЫЙ , ВРЕДНЫЙ - шкід-
 ливий ; - **НО** - шкідливо , вад-
 ко.
ВРЕДИТЬ - шкодити , вадити.
ВРЕДНОСТЬ , ВРЕДНОСНОСТЬ -
 шкідливість , вадливість.
ВРЕМЕННЫЙ - (тим) часовий , до-
 часний .

ВРОЖДЕННЫЙ - прирожденний ,
 вроджений , родимий , питомий .
ВРУБКА (процесс) - зарубуван-
 ня ; (предмет) - зарубина.
ВРУБНОЙ - зарубний .
ВСАСЫВАНИЕ = ВПИТЫВАНИЕ .
ВСАСЫВАТЬ , СЯ = ВПИТЫВАТЬ , СЯ .
ВСАСЫВАЮЩИЙ = ВПИТЫВАЮЩИЙ .
ВСЕСТОРОННИЙ - всебічний .
ВСЕЯДНИЙ - всеїд(ний) .
ВСКАРМЛИВАНИЕ - ви(в)годуван-
 ня .
ВСКАРМЛИВАТЬ , ВСКОРМИТЬ - виго-
 д(ов)увати .
ВСКОРМЛЕННИЙ - вигодуваний , го-
 дованець , вихований , вихова -
 нець .
ВСКАЧЬ - (на) вскач , гатала .
ВСКИПЯТИТЬ - закип'ятити , зва-
 рити ; (молоко) - спарити ,
 спра(я)жити .
ВСКИПЯЧЕННЫЙ - (за) кипілий ,
 (пере) варений ; (вода) - з'ок-
 роплений ; (молоко) - спарене ,
 спра(я)жене .
ВСКРЫТИЕ (sectio) - (нарыва)
 -розрізування ; (труп) - порот-
 тя , секція .
ВСКРЫВАТЬ , ВСКРЫТЬ - розріз(ув)
 ати ; (труп) - (роз) пороти .
ВСКРЫВАТЬСЯ , ВСКРЫТЬСЯ - (о на-
 рыве) - прорвало ; (о ране) -
 розкрилася , роздявилася ; (о ре-
 ке) - крига пішла .
ВСПАРИВАТЬ , ВСПАРИТЬ , СЯ -
 I . (о кормах) - запарювати ,
 запарити . 2) . (о раб. скоті) -
 (с) (у) впарювати , впарити .
ВСПАРЕННЫЙ - I . запарений .
 2) . (с) (у) впарений .
ВСПАШКА - бранка ; (- на яровой
 посев) - о . на ярину ; (- пар-
 вая) - пар ; (- осенняя для весн.
 посева) - зяб(ля) .
ВСПАХАННЫЙ - (з) (ви) браний ;
 (вспаханная земля) - рілля .
ВСПАХАТЬ - з'орати .
ВСПЕНИВАНИЕ - шумування .

ВСПРЫСК (в нефт. двигателе)
розпиляч.
ВСПУЩЕННИЙ - набуо́нявілий, на-
дутий.
ВСПУЩИВАНИЕ - набуо́нявлення,
обдмання, здуття.
ВСПУЩИВАТЬСЯ - здуватися,
обдматися.
ВСПЫШКА - спалах, ви́блиск.
В СРЕДНЕМ - пересічно.
ВСТРЯХИВАНИЕ - струшування,
потрус.
ВСХОДИТЬ (о раст.) - сходи-
ти.
ВСХОДИ - прорість, (в)руна.
ВСХОЖЕСТЬ - прорісність, зіхо-
жість, висхожість.
ВСХОЖИЙ - прорісний, висхожий,
зхідний.
ВТИРАНИЕ (действие и втирае-
мое вещество) - втирання.
ВТОРИЧНИЙ - 1). вторинний,
повторний, поновний, другора-
зовий, секундарний. 2). (вто-
ростепенний) - другорядний,
другоступневий, другостатний.
ВТОРИЧНАЯ ЭРА - вторинна
ера, другосвітна доба. (ВТО -
РИЧНОЕ залегание) - вторинне
уложення.
ВТУЛКА - втулок, буква.
ВХОДНОЙ - вхідний, входовий.
ВХОДЯЩИЙ - вступний.
ВЫБИРАТЬ (на племя) - добірати
на плід.
ВЫБОР - (ви)добір, (до)вибі-
рання.
ВЫБОРОЧНАЯ РУБКА ЛЕСА - вибір-
на рубанка, вируб лісу на ви-
бір.
ВЫБОРЫ - вибори, обрання.
ВЫБРАКОВКА - бракування, ган-
ч(дж)ування.
ВЫБРАКОВАТЬ - вибракувати.
ВЫВЕДЕНИЕ (растений, животных)
- викохування, виведення,
плекання.
ВЫВЕДЕНИИ - виводень.
ВЫВЕТРЕЛЫЙ - ви(з)вітрілий,
струхлявілий.

ВЫВЕТРИВАНИЕ ГОРНЫХ ПОРОД -
ви(з)вітрово́вання, ви(з)віт-
рення, трухлявіння, порох -
нявіння.
ВЫВЕТРИВАТЬ, СЯ - 1). ви(про)-
вітрово́вати, ся. 2). (о камне,
жидкости) - вивітрово́ватися,
ви(з)вітритися. 3). (о паро-
вом поле) - під(ви)пароватися,
під(ви)паритися.
ВЫВИХ (Luxatio) - звих,
звихнення.
ВЫВИХАТЬ, ВЫВИХНУТЬ - звих-
нути, викрутити, вивернути,
вибити. (ВЫВИХНУТЬ себе пле-
чо, - о лошади) - зплечитися;
(вывихнуть бабу, - о лошади) -
зкопїтитися.
ВЫВИХНУТЫЙ - звихнений, вик-
ручений, вибитий.
ВЫВОД - висновок.
ВЫВОДИТЬ, СЯ, ВЫВЕСТИ -
1). (птенцов) - виводити, ви-
вести, вилуплювати, вилупити,
вишлюкувати, (ви)шлюдити;
(о мн.) - (по)наводити.
2). (новне породы, сорта) - ви-
водити, вивести, викох(ув)а-
ти, (ви)плекати.
ВЫВОДНОЙ - вивідний.
ВЫВОДОК - вивід, виводок;
(осенний) - осінчук; (весен.) -
ярчук, ярчата, марчук.
ВЫВОЗ, ВЫВОЗКА - 1). вивіз.
2). вивіз, експорт.
ВЫГНОИВАТЬ, ВЫГНОИТЬ - ви(у)гно-
ювати, ви(у)гноїти.
ВЫГОН - 1). вигін, степок.
2). вигайання. (Вигонная или
много-польно-травяная система
полеводства) - переложна сис-
тема хліборобства, переложна
система.
ВЫГОРАТЬ, ВЫГОРЕТЬ - 1). виго-
рати, вигоріти, випалюватися.
2). (потускнеть) - зблякнути,
вигоріти.
ВЫГРЕВНОЙ - вигрібний.
ВЫГРЕВНАЯ (СОРНАЯ) ЯМА - сміт-
ник, смітнице.

ВИГРЕВАННЯ - вигрівання.
ВИГРЕВАННЯ - вигрівання, інкубація, штучне вигрівання курчат. (Апарат для вигревання) - вигрівальний апарат, прилад.

ВИГРУЗКА - вивантаження.
ВИГУЛ - випас, нагул.
ВИГУЛИВАТИСЯ, ВИГУЛЯТИСЯ - (о скоті) - випас(а)тися.

ВИДАВЛИВАННЯ - видушування, вичавлювання.

ВИДАВЛИВАТИ, ВИДАВИТИ - видушувати, видушити, вичавлювати, вичавити.

ВИДАВАННЯ - видювання.
ВИДАВАТИ, ВИДОТИ - видювати, видюти, (мног.) - по-видювати.

ВИДАВЛИВАННЯ - видовбування.
ВИДАВЛИВАТИ ПАЗИ - жолобити, гарувати.

ВИДЕЛ, ВИДЕЛЕННЯ - I). (из семьи) - виділя, вирізнення.

2). (из стада) - вилука, вилуче(а)ння. 3). (химическое) - виділення, (пара) - парування;

(самопроизвольное выделение молока) - молокоотеча; (выделение первородного кала) - перші спорожнення;

(жидкие выделения - рідкий відхід; (рвотное выделение) - блювотини; (кожные выделения) - шкірний відхід, плин.

ВИДЕЛЯТИ, ВИДЕЛИТИ - (скот из стада) - вилучати, вилучити.

ВИДЕЛЯТИ (пар) - парувати, (слюну, слизь) - (ви)пускати.

ВИДЕРЖКА - I). (лошади) - тренірування, тренінг.

2). цігата, цігувати.
ВИДУВАННЯ - видування, видмух(ув)ання.

ВИДУВАТИ - виду(ва)ти, видмух(ув)ати, вивіати, вивіяти.

ВИДЕЛЕННИЙ - виділений; **ВИДЕЛЕННОЕ** (яйцо) й т.д. - виділок.

ВИЕЗЖЕННИЙ - об'їзджений, їзжалий.

ВИЕЗЖИВАТИ, ВИЕЗДИТИ - об'їзжати, об'їздити, об'їздити.

ВИЕМКА - I). виймання. 2). (о земле) - виїмка, вріз, викоп. 3). заглибина, рівчак.

ВИЕМНОЙ - виймальний.
ВИЕМЧАТИЙ - рівчакуватий, жолобуватий, викрощений (люст) **ВИЖЕРЕВКА** - жеребіння, (о)жереблення.

ВИЖИГАТИ - вишлювати; (клетмо) - таврувати.

ВИЖИМАЛЬНИЙ - вигнітний; (- пресс) - чавило, гніт (клетновой пресс) - лисиця.

ВИЖИМАТИ, ВИЖАТИ - витискати, витиснути; вичавлювати, вичавити; (белые) - викручувати, викрутити; (масло) - бити олію.

ВИЖИМКИ - вигнітки; (из свеклы, маку) - жмаки; (конопли, льна) - макуха.

ВИЗРЕВАННЯ - досягання, доспівання.

ВИЗРЕВАТИ, ВИЗРЕТИ - досягти, досяг(ну)ти, доспівати, достобувати.

ВИЗРЕЛИЙ - (до)стиглий, (до)поспілий.

ВИКАПІВАННЯ - викопування.

ВИКАРМЛИВАННЯ, ВИКОРМКА - ви(в)годовування; (пасть - бой) - випас, нагул; (посадить в садок для выкормки свиней) - закинути в сак; (гусей, индюков) - посад(ов)ити в кучу.

ВИКАРМЛИВАТИ, ВИКОРМИТИ, СЯ - ви(в)год(ов)увати; (на пастбище) - випас(а)ти, ся.

ВИКОРМЛЕННИЙ - (в)годований ситий; (на пастбище) - випасений.

ВЫКАЧИВАНИЕ - випомповуван -
ня.

ВЫКАЧИВАТЬ, ВЫКАЧАТЬ - випом-
п(ов)увати.

ВЫКИДЫВАТЬ, ВЫКИНУТЬ - викида-
ти, викинути; (о беременной
самке) - скидати, скинути,
(по)ронити.

ВЫКИДЫШ - викидень, вики-
док; (произвести выкидыш) -
(з)робити викидень. (Викле-
вываться, выклонуться) - (о цып-
лятах) - викльовуватися, вик-
лнутися.

ВЫКЛОЧАТЕЛЬ - вими́кач.

ВЫКЛЮЧЕНИЕ - вимикання.

ВЫКОЛАЧИВАТЬ, ВЫКОЛОТИТЬ -
вкоби(ва)ти, (одежду) - витру-
сити, витріпати.

ВЫКУП - викуп.

ВЫКУПИТЬ - викупити, (о мн.) -
(по)викупляти.

ВЫЛЮБЛИВАНИЕ - вилюблювання.

ВЫЛЮБЛЯТЬ - вилюбляти, (о мног.)
- (по)вилюбувати.

ВЫЛОЖИТЬ, ВЫКЛАДЫВАТЬ - 1). вик-
ладати, викласти. 2). (ви)вала-
цяти (барана); вчищати, (ви)-
чистити (борова); легчати
(жеребца); завертати (быка пе-
рекручиванием семян. канати-
ков).

ВЫЛУПЛЯТЬСЯ, ВЫЛУПИТЬСЯ (из яй-
ца) - (по)(по-на)вилуплюва-
тися, вилупитися. (Птенец
замерший в яйце) - заморух;
(птенец только-что вылупив-
шейся) - вилупок.

ВЫМЕРЗАНИЕ - вимерзання.

ВЫМЕРЗАТЬ, ВЫМЕРЗНУТЬ - вимер-
з(а)ти, вимерз(ну)ти, (о
мног.) - повимерзати.

ВЫМЕРЗШИЙ - вимерзлий.

ВЫМІСТАЯ (корова, коза) - вим-
ниста.

ВМЯ - вм'я; (полное в.) -
повне; (козье в.) - козяче;
(плоское) - плесквате; (от-
вислое) - обвисле; (мясис-
тое) - м'ясисте; (жировое) -

сальне; (уплотненное) - твер-
де; (отежшее) - набра(я)кле;
(воспаление вымени) - вимни-
ця, особливо; **ОТЕК в.** - наб-
ра(я)канья; (в. уменьшает -
ся) - спадає; (сильно умень-
шается) - присихає.

ВЫМОРОЧНОЕ ИМУЩЕСТВО - віду-
мерщина, пустовщина, безгос-
подарна спадщина.

ВЫМОРОЧНИЙ - безгосподарний,
(юрид.) - відумерлий.

ВЫНОСЛИВОСТЬ - витривалість,
виносливість, терплячість.

ВЫНОСЛИВЫЙ - витривалий, ви-
носливий, терплячий.

ВЫНОСОК - зносок; (без скор-
лупы) - вилівок.

ВЫПАДАТЬ, ВЫПАСТЬ (о матке) -
виходити, вивертатися, випа-
дати.

ВЫПАДЕНИЕ (Prolapsus) - ви-
падиння, випад.

ВЫПАДОК - 1). (болезнь у ло-
шадей на копытах) - випад;
2). (омертвевшая кость при
костоеде) - випадь.

3). (*Achillea millefolium* L.)
- деревій, кривавник, серпо-
рія.

ВЫПАИВАНИЕ - випоювання.

ВЫПАР - відувок.

ВЫПАРИВАНИЕ - 1). (испарение) - ви-
паровування. 2). випарювання.

ВЫПАРИВАТЬСЯ - випарювати-
(ся).

ВЫПАРКА (аппарат) - випар -
ник.

ВЫПАХИВАТЬ, ВЫПАХАТЬ - 1). впо-
рювати, впорати. 2). (истощать)
виснажувати, виснажити, виси-
лювати, висилити.

ВЫПЛАВЛИВАТЬ, ВЫПЛАВИТЬ - ви-
топлювати, витопити.

ВЫПОЛНИМЫЙ - здійснений.

ВЫПОЛНЕННЫЙ - 1). здійснений.
2). виповнений.

ВЫПОЛНЯТЬ - 1). виконувати, ви-
конати. 2). вилоняти, вилоня-
ти.

ВЫПРАВКА - виправляння.
ВЫПРЕВАНИЕ (посевов) - випрівання (по)засівів.
ВЫПРЕВАТЬ, **ВЫПРЕТЬ** - випрівати, випріти.
ВЫПУКЛОСТЬ - опуклина.
ВЫПУКЛЫЙ, **ЛО** - опуклий, ло.
ВЫПУКЛОВОГНУТЫЙ - опукло-вгнутий.
ВЫПУСКНОЙ - випускний; (клапан) - в. хлипок.
ВЫРАБАТЫВАЕМЫЙ - вироблюваний.
ВЫРАБОТАННЫЙ - вироблений.
ВЫРАБОТКА (виделка) - виріб.
ВЫРАВНИВАНИЕ (поверхности) - вирівнювання, (з)рівняння, плянт(р)ування.
ВЫРАВНИВАТЬ, **ВЫРАВНЯТЬ** - ви(роз)рівнювати, ви(роз)рівняти, плянт(р)увати.
ВЫРАВНИВАЮЩИЙ - вирівнюючий.
ВЫРОВНЕННЫЙ - вирівнений, сплянт(р)ований.
ВЫРАЩИВАНИЕ - вирощування, вихоування, виховування, плекання.
ВЫРОДОК - віродок, вірід, перервертень.
ВЫРОДКОВЫЙ - віродковий.
ВЫРОЖДАЕМОСТЬ - дегенерація, звироднілість, віроджуваність.
ВЫРОЖДАЕМЫЙ - віроджуваний.
ВЫРОЖДАТЬСЯ, **ВЫРОДИТЬСЯ** - дегенерувати, віроджуватися, (пере)водитися.
ВЫРОДИВШИЙСЯ - звироднілий, дегенерований; **ВЫРОДИВШАЯСЯ** (порода) - перерід, перевідня.
ВЫРОЖДЕНИЕ - віродження, перерід, перевід.
ВЫСАДОК - висадок.
ВЫСОЛАЖИВАНИЕ - висоложування.
ВЫСОТА, **ВЫШИНА**, **ВЕСЬ** - височінь (род. - височини), височність. **ВЫСОТОЙ** - заввишки, **С ВЫСОТЫ** - з висока, з височини.

ВЫСОХШИЙ - висхлий, просохлий.
ВЫСТАВКА - виставка; (на виставку) - на показ.
ВЫСТАВОЧНЫЙ - виставковий.
ВЫСХАТЬ, **ВЫСОХНУТЬ** - висихати, (по)сох(ну)ти, (о мног.) - пов(и)сихати. (Висохнуть и с'ежиться) - зсхитися. (Висохший) - висхлий, просохлий.
ВЫСХАЮЩИЙ, **НЕВЫСХАЮЩИЙ** - схичий, несхичий. **ВЫСОХШЕЕ** (болото) - болотище.
ВИТЭСНЕНИЕ - витіснення.
ВИТРАВЛИВАНИЕ, **ВИТРАВКА** - 1. (ядом) - витруування. 2. (о потраве) - випас(ув)ання, втолочування. 3. (метала, стекла) - витравлювання. 4. (плда из утробы) - зігнання плду.
ВИТРАВЛИВАТЬ, **ВИТРАВИТЬ** - 1. (ядом) - (ви)труїти, витрукувати. 2. (о потраве) - випас(ува)ти, витолочувати, витолочити; 3. (на метале, стекле) - витравлювати, витравити. 4. (о плоде) - зганяти.
ВИТРАВЛЕННЫЙ - 1. (ядом) - витруений. 2. (о потраве) - випасений, потолочений; 3. (на метале) - витравлений; 4. (о плде) - зігнаний плід.
ВЫХЛОПНОЙ (клапан) - викидний хлипок.
ВЫХОД - 1. (масла, зерна, сахара, крахмала и проч.) - видаток. 2. (в. из яйца) - вилуплювання. 3. вихід.
ВЫХОДИТЬ, **ВЫТИ**, **ВЫТТИ** - 1. виходити, вихожати; 2. (у вагона, экипажа) - висісти. 3. Сходити (у нас багато хлба сходит). 4. (из яйца) - вилуплюватися, вилупитися.
ВЫЧИСЛЯТЬ, **СЛИТЬ** - вірах(о)увати.
ВЫЧИТАЕМОЕ - від'ємник.
ВЫЧИТАНИЕ - 1. віднімання;

2. від(од)вертання.
ВЫШКА - вежа, хвигура.
ВЫЩЕЛАЧИВАНИЕ (почвы)-вищолування, вищугування.
ВЫЩЕЛАЧИВАТЬ, -ЛОЧИТЬ -вищолувати, вищолити, вищугувувати, вищугити.
ВЫЩЕЛОЧЕННЫЙ - вищужений.
ВЫЩИПЫВАНИЕ, **ВЫЩИПКА** - 1. вищипування. 2. (о волосах, перьях) - вищипування.
ВЫЯЛОВЕТЬ - з'яловити.
ВЬЮШКА - 1. (для наматывання ниток) - мотовило. 2. (печная) - каглянка, загулка.
ВЬЮЩИЙСЯ - 1. (растение) - в'юнкуватий, виткий, батожистий, тичковий. 2. (о волосах) - кучерявий.
ВЬЮЩИЙ (*Coronilla varia emegus*) - горшок горббачий.
ВЬЮЩИЙ - чіпкий, бер(уч)кий, лишкй, масткий.
ВЬЮЩИЙ - чіпкість, лишкість, (з)в'язкість, масткість.
ВЬЮЩИЙ - 1. груз(ву)ти, (у)загружати, застрягати, страгнути. 2. чіплятися.
ВЬЮЩИЙ - 1. за(при)в'яльність. 2. м'явність, кводність.
ВЬЮЩИЙ - (з, за)в'янути, зав'ядати.
ВЬЮЩИЙ - перевёсло.
ВЬЮЩИЙ, **ВЬЮЩИЙ** (отверстие в мельничном жернове) - дуч(к)а, дучайка.

Г.

ГАЗ - газ ; (гремучий) - грімлячий ; (-рудничний) - копальняний ; (светильный) - світільний ; (светящийся) - світляний.
ГАЗИРОВАТЬ, - СЯ - газувати, ся.
ГАЗОВАНИЕ - газування.
ГАЗОВИДНЫЙ - газуватий.

ГАЗОВЫЙ - газуватий, газуватий, газуватий.
ГАЗОВИДНЫЙ - газуватий.
ГАЗОКАЛИЛЬНЫЙ - газожерильний.
ГАЗОМЕТР - газомір.
ГАЗООБРАЗНЫЙ = **ГАЗОВИДНЫЙ**.
ГАЗООБРАЗОВАНИЕ - газотворення.
ГАЗООСВЕЩЕНИЕ - газосвітлення.
ГАЗООБМЕН - газувиміна, (дыхательный) - дихальна газувиміна.
ГАЗОН - газон, дернік, травнік моріг.
ГАЗОПРОВОД - газувід.
ГАЙКА - гайка, мутра.
ГАЛОП - галоп, скач.
ГАЛОПОМ - галопом, навскач, ускіки.
ГАЛОПИРОВАТЬ - бігти на вскач, галопом.
ГАЛЬВАНИЧЕСКИЙ - гальваніч - ний.
ГАЛЬКА - рінь, ріняк ; **ГАЛЬКА** (мелкая) - ситець, градівка ; **ГАЛЬКА** (крупная) - лобок ; (гальку нанести) - прирінити ; **ГАЛЬКА** - ріняк, (г)ромши - на **ГАЛЬКА** - ріняковий.
ГАНГАНИ - гангані, рижці.
ГАНГРЕНА - гангрена, мертвця.
ГАРАНТИРОВАТЬ - гарантувати.
ГАСЕНИЕ - гасіння.
ГВОЗДЕОБРАЗНЫЙ - цвяхуватий.
ГВОЗДИЛЬНЫЙ - цвяховий ; (-завод) - цвяхарня.
ГВОЗДИЛЬНЯ, **ГВОЗДАРНЯ** - цвяхарня.
ГВОЗДОДЕР - обцёнки.
ГВОЗДЬ - цвях ; (-кровель - ний) - дахналь ; (-проволочный) - дрововий ; (-гонтовый) - гонгаль ; (-подковный) - ухналь ; (-стекольный) - шибковий.
ГЕОРГИНА (*anlia*) - жоржина, аргонія.
ГЕРМЕТИЧЕСКИЙ - герметичний ; (плотный) - щільний.

ГЕРМОФРОДИТ - гермофродит, двоснасный ;(-ж. рода)-дівчур ;(-кураца г.)-курій.

ГИБЕЛЬ - згуба, загин, (по, за)гібель.

ГИБКИЙ, -КОСТЬ - гнучкий, гнучкість.

ГИБРИД (помесь) - гібрид, бастард, метис, мішанець, помісок. (О непостоянном гибриде) -покруч, перевід. -ня. (О постоянном г.) -помісок, сталий гібрид; (видовой) ГИБРИД - відмінний гібрид.

ГИБРИДИЗАЦИЯ (скрещивание, метизация) -гібридизування, скрещування, бастардування, спомішування.

ГИГИЕНА - гігієна.

ГИГРОМЕТР - гігрометр, вохкомір.

ГИГРОСКОПИЧЕСКИЙ - гігроскопичний, водовтягальний, водовбиральний.

ГИДРАВЛИЧЕСКИЙ - гідравличний.

ГИДРОКСИЛЬ - гідроксиль, воднекисень.

ГИДРОФИЛЬНОСТЬ - вохколюбність.

ГИЛЬЗА - гільза, картуш.

ГИПЕРЕМИЯ - гіперемія; (-венозная) -венозна.

ГИПОДРОМ - гіподром, біговіще.

ГИПС - гіпс.

ГИПСОВАНИЕ - гіпсування.

ГИПСОВЫЙ - гіпсовий.

ГИПСОМЕТРИЯ - гіпсометрія.

ГИРКА (шеница) - гирка.

ГИРЯ - вага, гиря, (-в ватерпасе) -тяжк.

ГЛАДИЛКА - гладило.

ГЛАДКИЙ - гладенький, виглажений, рівний.

ГЛАДКОЕ (фигурное) паханье -оранка в круг.

Глаз - око, (мн.) -очі.

(с блестящими глазами) -ясно-бкий; (-со светлыми) -білоздрій.

ГЛАЗНОЙ - очний; (-болезнь) -бчна хвороба.

ГЛАЗОК - бчко, вічко; (почка листовая) - брунька, бросток, бчко; (-в картофеле) -кільць, кльчик.

ГЛАЗОМЕР; НА ГЛАЗОМЕР -на око.

ГЛАЗУРЬ - полива.

ГЛЕЙ - глейта.

ГЛИНА - глина, глиняк. (Г. белая) -біла глина, побіл, білиця; (-горшечная) -ганчарська, ліп; (-железистая) -барма; (-клеякая влажная) -глей; (комковатая) -шурвалки; (-кирпичная) -цегельна; (моренная) - моренова; (-песчаная) -підсівка; (-печная) -печівка; (-огнеупорная) -вогнетривала; (-синяя) -сивуха, (для мисок) -мисчівка; (-слабцеватая) -лупакувата; (-сукновальная) -фолішна глина; (-фарфоровая) -порцелянова, каолин, мула; (-черная вязкая) -повськуха; (- черная жирная) -чорнуха, гліва.

ГЛИНИСТЫЙ - глинястий, глинуватий; (-глинистая вязкая почва) - глейовина, глейоватий ґрунт.

ГЛИНИСТЫЙ (сланець) - глинястий луфак, ілак.

ГЛИНИСТО - ИЗВЕСТКОВЫЙ -глинясто-вапнястий.

ГЛИНИЩЕ - глиніще, глинярня.

ГЛИНОБИТНЫЙ - валькований, викладний, діпляний; (из необожжен. кирпичей) - лимпачовий, саманний.

ГЛИНОВИДНЫЙ - глинуватий.

ГЛИНОЗЕМ - глинозем.

ГЛИНЫ (частица) -глинин(к)а.

ГЛИНЯНЫ - глиняний

(о посуде) - череп'яний.
ГЛИСТ, ГЛИСТА (helminthes)
-глист, глисток; (-круглий)
(nematodes) - круглий.
(ленточний) - тасьминець;
(плоский) - плесканий, плес-
куватий, плесковатий. (Боль-
ной глистами) - глистявий;
(болеть, заражаться глиста-
ми) - глистявити. (Мозго -
вне глисты у овец) - чер-
ва.
ГЛИСТЯНИЙ - глистовий.
ГЛИСТОГОННИЙ - глистогон-
ний, глистогон.
ГЛИЦЕРИН - глицерина.
ГЛОДАНИЕ (или) ПРИКУСКА -
глодання, жвакування.
ГЛОДАТЬ - гризти, глодати,
жвакувати.
ГЛОТАНИЕ - ковтанья, глитан-
ня.
ГЛОТАТЬ, ПРОГЛОТНУТЬ -
ковтати (про)ковтнути, гли-
тати, (про)гли(т)нути, лиг-
тати, (про)лигнути.
ГЛОТКА - пролиг, горлянка.
ГЛОТОЧНИЙ - горлянковий.
ГЛУБИНА - глибина, глиб,
глибочина, глибокiсть;
(глубиною, в глубину) -
завглиб, завглибошки; (во
всю глубину) - на всю гли-
бочину; (из глубины) - згли-
бока.
ГЛУХАРЬ - глухий тетерук,
(самка) - глуха тетеря;
(желез.) - глухаль.
ГЛЫБА - брила, грудка, гру-
домха.
ГЛЫБИСТИЙ, ГЛЫБОВАТИЙ - бри-
ластий, грудуватий.
ГЛУДКА, ГЛУБОЧКА - грудка,
грудочка.
ГЛУДОДРОБ - грудобіт.
ГЛУДОБРАЗНИЙ - брилуватий,
грудкуватий.
ГНАТЬ - гнати, гонати.

ГНЕЗДИТЬСЯ - 1. гніздитися.
2. моститися, кублитися.
ГНЕЗДО - 1. гніздо, кубло.
2. (паз) - г'ара. (Гнездовой
посев) - гніздова сівба.
ГНИЕНИЕ - гниття; (начало
гниения) - загнивання, заг-
нилість.
ГНИЮВАТИЙ - пригнилий.
ГНИЛОЙ - гнилий.
ГНИЛОСТЯНИЙ - гнилявий,
гнигтевий.
ГНИЛЬ - гнилізна, гниль;
(в дереве) - трухля(я)вина.
ГНИТЬ - гни(с)ти, зогнивати,
пріти, тліти; (о дереве) -
порохнявити, струшкати,
трухнути, трухнявити.
ГНОЕВАТИЙ - гноєватий.
ГНОЕКРОВИЕ, ГНИЛОКРОВИЕ -
(Ruene) - піємія,
гноєвиця, гнилокрів'я.
ГНОЕВИЕ - гноїння.
ГНОЕТЕЧЕНИЕ - гноїотеча.
ГНОИТЬСЯ - гноїтися; (о
глазах) - закисати.
ГНОЙ (Pus) - 1. гній, ро-
па. 2. (из глаз) - - кисляк.
(затянуться, засбиться) ГНОЕМ
(о ране) - заснітяться.
ГНОЙНИЙ - гнояний, гноєвий,
(г. нарив) - гноєк, гноєн-
ка; (г. воспаление) - гноєне
запалення.
ГОВЯДИНА - яловичина, коро-
в'ячина, волбвина.
ГОВЯЖИЙ - яловичий, волбовий;
(говяжье сало) - лій.
ГОДНОСТЬ, ГОДНИЙ - при(з)-
датність; при(з)датний.
ГОДОВАЛИЙ (о животных) -
однорічний, однолітній, річ-
няк; (о жеребенке) - стригун,
стригач, гуч; (о теленке) -
бузів(м)ок, назимок.
ГОЛАНДСКИЙ - голандський, (о
скоте) - голандський.
ГОЛЕНЬ (огуз) - голінка.

1. (большая берцовая кость)
(*tibia*) - велика гомілка;
2. (малая берцовая кость)
(*tibula*) - мала гомілка.
ГОЛОВНЯ-1. (*ustilago*) -
зона. 2. (горящее полено) -
головешка.
ГОЛОВЧАТЫЙ - голівчастий.
ГОЛОДНАЯ ЯМКА (у животных) -
злуж(о)вина, голодниця.
ГОЛОЛЕДИЦА - 1. ожелед(а)вь,
голощок. 2. (мороз без снега)
- голоморозь; (покрыться го-
лоледицею) - узятися голощо-
ком, льдом.
ГОЛОС ЕМЯНИИ - голонасіиний.
ГОЛУБЬ - голуб. (*G. сизый*) -
(*Columba livia*) - дикий
голуб, дикарь. (*G. дикий*) -
(*turtur*) - горлиця.
(*G. лесной*) - (*C. palambus*)
припутень. (*G. воркун*) -
(*C. tumranisane*) - туркіт.
ГОЛУБИТНЯ, ГОЛУБИТНИК -
голубник.
ГОИТ - гонта.
ГОРБЫЛЬ - обіпол.
ГОРЕЛКА - пальник.
ГОРЕЛНИ - горілий, палений.
ГОРЕНИЕ - горіння, палення.
ГОРЕЧЬ - гіркість, гіркота.
ГОРИЗОНТ - горизонт, обрій,
край неба; (уровень) - рівень,
позем.
ГОРИЗОНТАЛЬНО - поземо.
ГОРИЗОНТАЛЬНО НАСЛОЕННИИ -
позевоверствования.
ГОРИЗОНТАЛЬНИИ - поземий.
ГОРЛО - горло, горлянка;
(дыхательное) - дихало, ди-
хавка; (ум.) - дихальце; (сосу-
да) - шийка.
ГОРН - горно.
ГОРНАЯ ПОРОДА (геолог.) -
гірнина, горотвір, гірська
горяна порода. (Горная стра-
на) - верховина, горовина,
гірська країна. (Горный

скот) - гірська худоба.
ГОРОХ (*Pisum*) - горох.
ГОРОХОВИДНИИ - горохуватий,
горошкуватий.
ГОРОХОВИНА - горохвиння, го-
рохвяна солома.
ГОРОХОВНИИ - гороховий, горох-
вяний. (Гороховый камень)
(геолог.) - гороховик, горошинець
пізоліт.
ГОРТАННАЯ ТРАВА (*Grivella*
vulgaris L) - горлянка, су-
ховішки.
ГОРТАННАЯ ЩЕЛЬ - голосниця,
горлова щілина.
ГОРТАННИИ - гортанний, горло-
вий, горляний.
ГОРТАНЬ - гортань, горлянка,
горло.
ГОРЧИЦА (*Sisymbrium*) - гірчи-
ця. (- полевая г.) - (*Sisymbrium*
arvensis L) - свиріпа.
(Черная г.) - (*Brassica nigra*)
- гірчиця чорна.
ГОРШОК - горщик; (- медный) -
мідник, мідень; (- чугуинный) -
чавун; (- металлический) - ба-
няк; (- плавильный) - бритва;
(- цветочный) - вазон.
ГОРЬКИЙ - гіркий.
ГОРЮЧЕ - палко.
ГОРЮЧЕСТЬ - горючість, (за)-
пальність.
ГОРЮЧИИ - горючий, палкий,
(за)пальний, палахливий.
ГОТОВАЛЬНЯ - приладдя до ри-
сування, креслення.
ГОФРИРОВАННИИ - гофрований,
плюсний.
ГРАВ (*Carpinus betulus*, L) -
град, грабина.
ГРАВЕЛЬНИК - громадільник, ця,
загрібальник, ця.
ГРАБЛИ (ручные) - граблі, гра-
бельки; (конные) - гребка,
громаділка.
ГРАБЛИК (*Potentilla argen-
tea*, L) - червишник, чере-
вичник.

ГРАБЛОВОИДЕ, ГРАБЕЛИНА - грабли(сько)ше, грабильно.

ГРАВЕР - ритовник; (граверная мастерская) - ритовня.

ГРАВИЙ (крупный) - жорства, шутер; (мелкий) - ринь, риньяк; (смешанный с гравием) - ринуватий; (покрытый гравием) /берег/ - ринистий (берег).

ГРАВИЛАТ (Geum) - гребинник.

ГРАВИРОВАТЬ - ритувати.

ГРАДУИРОВАТЬ, -ВАНИЕ - градувати, градування.

ГРАД - гра(я)д.

ГРАДИНА - градина.

ГРАДНИЙ, ГРАДОВОЙ - градвий.

ГРАДОВИТИЕ - градобий.

ГРАДООТВОД - градovidхильник.

ГРАДУСНИК - тепломір, градусник; (спиртовый) - спиртомір.

ГРАНИЛЬНИЙ - гранувальний; (- г. фабрика) - гранувальня.

ГРАНИТЬ - гранувати, ГРАНИЛЬЩИК - граняр.

ГРАНИЦА - межа, грань, граница, кордон, рубіж.

ГРАНИЧИТЬ - межувати, граничить, припірати.

ГРАНИЧНИЙ - межовий, граничний; (граничная борозда) - меж(к)а, обміжок.

ГРАНУЛИРОВАТЬ - гранулювати.

ГРАФИЧЕСКИЙ - графичний.

ГРЕБЕНЬ - гребінь, гребінка, гребінець; (у петуха двояной, махровый гребень) - шишкватий гребінь; (имеющий большой г.) - гребенястий, гребенатий; (шейный г. у лошади) - шишний гребінь.

ГРЕНА - грена, шовковникова ікра, ікриця.

ГРЕЧИХА, ГРЕЧА (. Polygonum) гречка. (Татарская г.) - татарка; (щуплое зерно гречи) - рудяк.

ГРЕЧНЕВЫЙ, ГРЕЧУШНЫЙ - гречаний, (в песне) - гречский; (гречневый хлебец) - гречаник; (- стерня) - гречанище, гречківка.

ГРЕЮЩИЙ (пар) - грійний, огрієливий.

ГРИБ - гриб, губа.

ГРИБНИЦА - грибниця.

ГРИБНОЙ - грибовий.

ГРИБОВИДНЫЙ + грибастиий, пещеричкуватий.

ГРИВА - грива. (Конь с белой гривой) - білогривець; (с черной г.) - черногривий; (с волнистой г.) - хвилястогривий; (с длинной г.) - довгогривий, гривастиий; (как кличка) - гривань.

ГРОЗА - громовиця; (с дождем) туча.

ГРОЗДЕВИДНЫЙ - гронистий, гронуватий.

ГРОМ - грім.

ГРОМООТВОД - громovidхильник, громозвід.

ГРОХОТ - I. гуркіт, грікіт, грюк, гук. 2. даромой, крибля, сортувальное решето.

ГРУБОШЕРСТНЫЙ - грубо-шерстий, грубовов(ня)ний.

ГРУДА (свеклы, картофеля) - длинная неширокая, высотой до 2 метр.) - кагат; (оч. большая) - бурта.

ГРУДАСТЫЙ - грудатий, персистий.

ГРУДИН(К)А - грудин(к)а.

ГРУДОВОЙ, ГРУДОРЕЗ - грудобий, грудоріз, (карбований, рубльований коток, качалка).

ГРУДОБРИШНЫЙ - грудочеревний, (-преграда) - діафрагма.

ГРУДНОМ - груд(ин)ний; (г. кость) - грудниця, грудна кістка; (-у птиц) - кобилка.

(г. клетка) - грудна коробка; (г. полость) - грудна дутина.

ГРУДЬ (- *pectus*) - груди , перса ; (впалая грудь - запалисті , запали , угнуті груди ; (глубина груди) - глибина грудей ; (с хорошо развитой грудью) - персистиї , груднистії , грудяїї ; (сосец) - дїйка , грудь .
 ГРУЖЕННИ - навантажений .
 ГРУЗ - (практический) - вантаж , (теоретический) - вага , тягар .
 ГРУЗИТЬ - вантажити .
 ГРУЗОВИК - ваговіз .
 ГРУЗОВОЙ - вантажний .
 ГРУЗОБОРОТ - вантагорух .
 ГРУЗОПОД'ЄМНОСТЬ - (вагона , парохода) , - тонажність ; (- грузовика , лошади) - везучість ; (- крана) - підносність .
 ГРУЗЧИК - вантажник .
 ГРУНТОВАТЬ , - ВАНІЄ - грунтувати , грунтування .
 ГРУША (*Pirus communis L*) - груш(к)а . (Земляная груша) - *hiantus tuberosus L* / - бубльба , топінамбур .
 ГРУШЕВИДНЫЙ - грушкуватий .
 ГРУШЕВИНА - грушина .
 ГРУШЕВЫЕ - грушевий .
 ГРУШОВКА - грушівка , дулівка .
 ГРЕЖА (мед) - к(г)ила , варовина . (Бришная г.) - черевна гила ; (- мошоночная) - калиткова гила ; (паховая г.) - пахвинна г. ; (пупочная г.) - пупова г .
 ГРЯЗЕВОЙ - болотяний .
 ГРЯЗНИТЬ , СЯ - (за)бруднити , ся , занечистити , ся .
 ГРЯЗНИИ - брудний , умазаний , нечистий .
 ГРЯЗЬ - бруд , болото , грязь . (- тинистая) - твань , тва - нжа , болото ; (грязь давняя на теле) - леп . (фильтр -

пресная) - фус .
 ГУАНО - гуано .
 ГУБА - губа (презрит .) - гемба ; (верхняя г .) - верхня губа ; (нижняя губа) - спідня ; (отвислые губы) - варті ; (срамные губы) - ступльні ; (тисочные губы) - стискальці .
 ГУЗКА - (у птиц) - кўпер , кўприк ; (тупая часть яйца) - гузка , пуха .
 ГУЛЕВОЙ - (о скоте) - яловий , ялівник .
 ГУМЕННИК - тїк , гарман .
 ГУМЕННИК - гумєний , токовий .
 ГУМНО - тїк , гарман ; (критое) - клўня , стодола .
 ГУМУС - гумус .
 ГУМУСОВЫИ - гумусовий .
 ГУСЕНИЦА - гусєнь , осєльня ; (- косматая) - вїлос .
 ГУСЕНОК , ГУСЕНЬИИ - гус(єн)я , гусєтко .
 ГУСИНЫЙ - гусячий .
 ГУСТЕТЬ - гуснути , густїшати , тужавити .
 ГУСТОРУННИИ , ГУСТОШЕРСТНИИ , РУНИСТИИ , РЯСНОШЕРСТНИИ .
 ГУСТОИ - густий , рясний ; (о тесте , месиве) - крутий / (густой и високий) - / о траве , хлебе / - буйний ; ГУСТО - густо , рясно , тїсно , щільно ; (не густо) - рїдко , обрїдно .
 ГУСТОЦВЕТНЫ - рясноквітний .
 ГУСЬ , ГУСНЯ - (самка) - гуска ; (самец) - гусак .
 ГУСЬКОМ - низкою , ключем , у колосок .
 ГУТТАПЕРЧА - гуталєрча .
 ГУЩА - 1) . гуща , гущавина ; 2) . ссад , фус ; (Из гущи приготовленный) - гущо - вий .
 ГУЩАНИК - дїжка на гущу .
 ГУЩЕ - густїший ; (нареч .) - густїш .

ГУЩЕНИЕ - згущування ;
(сов.)- згуснення , згус-
тіння.

Д.

ДАВАТЬ, ДАТЬ - I). давати,
дати , наділяти, уділяти.
2.) /давать молоко во вре-
мя доения / - припускати
молока.

ДАВЛЕНИЕ - тиснення , (на)-
тиск , (на)гніт . (Атмос-
ферное давление)- атмо-
ферне тиснення ; (-внутри
жидкости)- т. серед ріди-
ни , течі ; (- осмотическое)
- тиснення осмотичне ;
(- внутрибрюшное) - тиск
черевний ; (- кровеносное) -
кровотиск.

ДАЧА - I). /действие)- да-
вання , даванка . 2). /пор-
ция , рацион)- давка , дан-
ка пайка ; (-утренняя , ве-
черняя , ежедневная , суточная
дача)- уранішня , вечірня ,
щоденна , добова давка пай-
ка . 3). віла , літник ;
4). /лесная / - дача - дача.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНАЯ КИШКА
(duodenum)-дванадцятка.

ДВЕРНОЙ - дверний ; (-оклад)-
одвірки.

ДВЕРЦЫ - дверцята.

ДВИГАТЕЛЬ - рушій , двигун,
мотор , - бензиновий , віт-
ряний , водяний , електричний,
внутрішнього спалення.

ДВИГАТЕЛЬНЫЙ - руховий.

ДВИЖЕНИЕ - рух ; (- беспре-
рывное) - р. безупинний ;
(- волнообразное)- р. хви-
люватий ; (- вращательное)-
р. обкружний ; (- гармоничес-
кое)- р. гармонійний ;

(-замедленное)- р. загад-
ний ; (-кажущееся)- виявний,
позірний , рух . (-переменное)-
р. змінний ; (-перистальти-
ческое) /перистальтика /-
р. перистальтичний ;
(-полятное)- р. обернений ;
(-поступательное)- р. пос-
туповий ; (-ускоренное)-
р. прискорений ; (-рефлек-
тивное)- відрух ; (- по
наклонной плоскости)- по
похилій площі.

ДВОЙНИК - двійник ; (неодо-
шев.)- дублет , подвійний
примірник . **ДВОЙНИК** (пророс-
тания)- проросток двояко-
вий ; **ДВОЙНИК** (срастания)-
двояковий зросляк.

ДВОЙНИКОВЫЙ - двояковий ,
близнячий.

ДВОЙНИ - близнята , близнюки ;
(рождать двойни)- близнити ,
приводити близнята.

ДВОЙНОИ - подвійний , двій-
частий ; (-замещение)- под-
війне заміщення ; (-лучепре-
ломление)- п. заломлення
світла ; (-соединение)- п.
сполука ; (двойная соль)-
подвійна сіль.

ДВОИСТВЕННОСТЬ - двоїстість,
подвійність.

ДВОИСТВЕННЫЙ - двоїстий.

ДВОИТЬ - I). двоїти , подво-
вати . 2). /пахнуть /- перео-
рювати , переганяти ; (по -
кос)- косити отаву.

ДВОИЧАТЫЙ - двійчастий , под-
війний.

ДВОР - I). двор , подвір'я ;
(двор скотный)-двір для ху-
доби , загін , обра ; (го-
родской скотопригонный двор)
торгівця , міський загін ,
обра . (Птичий двор)- пташ-
ник , пташня ; (дворовая пти-
ца)- надвірня птиця ;

(о свинях) - надвірні сви-
ні.
ДВОЯКОВОГНУТИЙ - подвійно, -
двобічно, - дwoяко-ввигнутий,
- угнутий.
ДВОЯКОВИПУКЛИЙ - двобічно,
подвійно - дwoяко-опуклий.
ДВУВАЛЕНТНИЙ - двовартісний.
ДВУВОЛНИСТЫЙ - двохвилястий
(залізо).
ДВУГНЕЗДНИЙ (плod) - дво-
гнізний, двосусічний.
ДВУГОДОВАЛИЙ, ДВУГОДИЧНИЙ,
ДВУЛЕТНИЙ - двождодок, двох-
літок, двохрiчнiяк, двохліт-
ний, двохрiчний.
ДВУДОЛЬНИЙ (бот.) - дво-
частковий, двопрозiяцевий.
ДВУДОМНИЙ (бот.) - двопнiвий,
однопольий.
ДВУДОМСТВО - двопiннiсть,
однопольiсть.
ДВУДУВНИЙ - дводiвний.
ДВУКОЛКА - бiд(к)а.
ДВУКРИЛИЙ - дво(х)крилий,
двокрилець.
ДВУЛИСТНИЙ - дволистка.
ДВУОКИСЬ - двоокис.
ДВУОСЕВНИЙ - двоосевий.
ДВУПЛЕЧНИЙ - двораменний.
ДВУПОЛОСТЬ - двопольiсть,
двоснасьнiсть, двоснасьтя.
ДВУПОЛЫЙ - двопольий, двоста-
тiвий, двоснасьтий.
ДВУСЕМЯКОДОЛЬНИЙ - двочаст-
ковий, двопрозiяцевий.
ДВУСКАТНИЙ - двосхильний,
двопокітний.
ДВУ(Х)СТОРОННИЙ - двобіч-
ний, двобiдкий, обобiльний.
ДВУТАВРОВНИЙ - двокоритний
(залізо).
ДВУУСТКА (cystoma) - моти-
личник. (Д. печоночная) -
печiнковий мотилічник;
(Д. ланцетовидная) - м.лан-
цетуватий.
ДВУКОЛЕСНИЙ - двоколiсний,
двоколесий.
ДВУКОНИЙ - двохи́нний, па-

рокі́нний, на пару коней.
ДВУКОПИТНИЙ - ратичний.
ДВУКОЛЮСНИЙ - двополюсний,
двобігуновий.
ДВУСУТОЧНИЙ - дводобовий.
ДВУШАРНИРНИЙ - двусустав -
ний.
ДВУХЕТАЖНИЙ - двоповерховий.
ДЕГОТЬ - дьоготь.
ДЕГТЯРНИК - дьогтiяр, смоляр.
ДЕГТЯРНИЦА - мазиця.
ДЕГТЯРНИЙ - дьогтiєвий
дьогтiяний (дьогтiяне мило).
ДЕГТЯРСКИЙ - дьогтiрський.
ДЕЖУРИТЬ - чергувати.
ДЕЖУРНИЙ - черговий.
ДЕЖУРСТВО - черга.
ДЕЗИНТЕРИЯ - рiзачка, чер-
вiнка, кривавиця, десентерiя.
ДЕЗИНФЕКЦИЯ - дезинфекцiя.
ДЕЗИНФЕКЦИРОВАТЬ - дезинфе-
кувати.
ДЕЙСТВЕННИЙ - дiєвий, чiн-
ний, активний.
ДЕЙСТВИЕ - 1). дiя, дiяння,
чiннiсть. 2). / поступок /-
у(в)чiнок, чин, дiло, акцiя.
3). / о машине /- хiд, рух.
(Привести машину) в ДЕЙСТВИЕ
- пустити м. в хiд, в рух.
(Произвести) ДЕЙСТВИЕ (вли-
яние) - дiяти, впливати,
мати силу. (Противодействие)
- протидiяння. 1/я
ДЕЙСТВОВАТЬ - дiяти, чинити.
ДЕЙСТВУЮЩИЙ - дiєвий ДЕЙ-
СТВУЮЩЕЕ (начало) - дiє(йо)-
вий, дiючий чинник.
ДЕЛЕНИЕ - дiлення.
ДЕЛИМОСТЬ - подiльнiсть.
ДЕЛИТЕЛЬ - дiльний.
ДЕЛИТЕЛЬНИЙ - подiльний.
ДЕЛОВИЯЛЬНИЙ - деловийний.
ДЕНДРИД - дендрiд, дере-
вастка.
ДЕННИК (закрытое сто́ло)-
стайниця, денник.

ДЕРЕВООБДЕЛОЧНИЙ, ДЕРЕВО-
ОБРАБАТЮВАЮЩИЙ - деревооб-
робний.

ДЕРЕВ'ЯНИСТЫЙ - дерев'яни-
стий, деревчатий, деревний.

ДЕРЕВ'ЯНЕТЬ - дерев(ен)іти,
дубіти.

ДЕРЕВ'ЯННИЙ - дерев(л)ян-
ний; ДЕРЕВ'ЯННИЙ (изделия)
- д. вироби; (д. масло)-
олива.

ДЕРН, ДЕРНИНА - дернина,
дернога, дерніг, моріжок.
(Закладувати дерном) - дер-
нувати.

ДЕРНИСТЫЙ - дернистий, мо-
рігуватий, цілинний.

ДЕРНОРІЗ - дерноріз.

ДЕРУН (крупный напильник) -
дерій, рашпіль, терпуг.

ДЕСНА - (мн.) - ясна.

ДЕСЕННИЙ, ДЕСНОВИЙ - ясєн-
ний.

ДЕТВА (у пчел) - черва, ро-
бачки.

ДЕТОРОДНИЙ - дітородний.

ДЕТОРОЖДЕНИЕ - дітородини.

ДЕТСКОЕ МЕСТО (Placenta) -
зчисток, послід. (Освобо-
диться от д. места после ро-
дов) - зчиститися.

ДЕШЕВИЗНА - дешевина, дешев-
ня.

ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ - 1) діяльність,
чинність. 2) пильність,
старанність. (Розрушительная
д.) - руїництво. 3) поло-
вая д.) - полова, статєва
чинність, діяльність.

ДИАГОНАЛЬ - діагональ, коси-
на.

ДИАЛИЗ - діаліза.

ДИАЛИТИЧЕСКИЙ - діалітич -
ний, розкладний.

ДИАМЕТР - діаметр, прогін,
промір, поперечник.

ДИАФРАГМА - діафрагма.

ДИКИЙ САЛАТ (Lactuca scario-
la L.) - какіш, сусай.

ДИКОРАСТУЩИЙ - дикорослий.

ДИНАМИЧЕСКИЙ - динамічний;
(- кое свойство материи) -
динамічна властивість мате-
рії.

ДИНАМОМЕТР - динамометр, си-
ломір.

ДИСК - диск, кружало.

ДИ(С)СТИЛЛЯТОР - дистиллятор,
лєсоки.

ДИ(С)СТИЛЛЯЦИОННЫЙ - дисти-
ляційний, перегінний.

ДИФТЕРИТ - дифтерит, обклад.

ДИФУЗИОННЫЙ - дифузійний.

ДИЧАТЬ - (з) дичавіти.

ДЛАНЕВИДНЫЙ (лист) - долоно-
ватий.

ДЛИНОКЛОВНИЙ - довгодзобий.

ДЛИННОНОГИЙ - довгоногий, циб-
тий, голінатий.

ДЛИННОУШИЙ - дово(в)ухий,

(в)ухатий; (вислоухий) -

каплоухий, клапоухий.

ДЛИННОПЕРСТЫЙ - довгопєрстий,

довгорунний, вовнистий.

ДНОУГЛУБИТЕЛЬ - днопроглиб -
ник.

ДНОУГЛУБИТЕЛЬНЫЙ - днопрог-
либний.

ДОВАЛОЧНЫЙ - додатковий.

ДОБРОКАЧЕСТВЕННЫЙ - добротний,

добрячий, добрий; (- ний ход

болезни) - лагідний перебіг

хвороби.

ДОБЫВАЕМЫЙ - добуваний.

ДОБЫВАНИЕ - здобування, здб-
вич.

ДОБЫВАТЬ, ДОБЫТЬ - (ви) добу-
(ва)ти, діста(ва)ти.

ДОБЫВАЮЩИЙ - добувальний, ви-
добутий, сирський (сиро-
винна промисловість).

ДОБЫТИЕ - (з) (ви) добуття.

ДОБЫТИ - (з) (ви) добутий.

ДОБЫЧА (сырья) - (ви) добуток.

ДОЕНИЕ, ДОЧКА - доїння, дії

(дою). (Повторное д.) -

передовання; (время доен-
ния) - доянка. (Испортить
корову неакуратным дое-
нием) - задоити; (приба-
вить молока во время дое-
ния) - припускати молока.

ДОЕНКА - дійниця.
ДОЖДЕВОЙ - дощовий; (дож-
девая вода) - дощівка;
(дождевой червь) - дощовик.
ДОЖДЕМЕР - дощомір.

ДОЖДЕНОСНИИ - дощовий.
ДОЖДЛИВИИ - дощовитий,
дощистий, дощуватий; (о
времени года) - дощівний;
мочливий (мочлива осінь);
(дождливая погода) - дощова

дошовита година. (Осен-
няя дождевая погода) -
/слякоть/ - сльота, плота.
(Наступить дождливой пого-
де) - задощитися, засльо-
титися.

ДОЖДЬ - дощ, дощик. (д. мо-
росящий) - /мелкий, частий/
-м(и)гичка, мряка; (за)-
мря(а)чити. (д. пролив-

ной) - злива, залива,
ливний дощ. (Сильный д. с
грозою) - тучний дощ, ту-
ча; (д. прекратился) -

дощ перестав, ушух, пере-
дошило (безл.); (д. усе -
лился) - дощ припустив;
(д. хлещет) - дощ січе,
періщити; (во время дождя,
под дождем) - під дощ,
дощем, за дощу; (ночная
гроза) - горобинна нічь.

ДОЗРЕВАНИЕ - досгигання,
доспівання, (о сорван-
ных фруктах) - долежу-
вання.

ДОЗРЕВАТЬ, ДОЗРЕТЬ - дости-
гати, досягнути, доспіва-
ти, доспі(ну)ти.

ДОИЛЬНИИ - доильний; (д.
машина) - доярка, доиль-
на машина.

ДОИЛЬЩИК, ЦА - дояр, дояр-

ка, річка.

ДОИТЬСЯ - доіти, ся. (На-
чинать хорошо доиться) -
роздобуватися; (выжимать
молоко из соска) - циркати;
(Перестать доить перед оте-
лом) - запускати корову;
(переставать доиться) - за-
пускатися.

ДОЙНИИ - дійний; (дойный
скот) - дійняк; (дойная ов-
ца) - мензєра.

ДОЙНЯ (помещение для дойки) -
дойрня; (для овец) - струн-
ка.

ДОКАРМЛИВАНИЕ - догодбуван-
ня.

ДОКАРМЛИВАТЬ, ДОКОРМИТЬ -
догод(св)увати; (- до весны)
- дозімувати; (докормлен-
ный до весны) - дозімова -
ний.

ДОКРАСНА (раскалить) - рос-
пекти до жару.

ДОЛБЕЖНИИ - довбарний;
(- станок) - жолобиця.

ДОЛЯ - частка, пайка.

ДОМАШНИИ - хатний, домашній;
(о животных) - свійський,
наський; (о животных, жи-
вущих в доме) - хатний;

(домашний скот) - худоба;
(одна скотина) - худобина;
(д. рогатый скот) - товар;
(одна) - товарина; (стать
домашним) - стати свійським.

ДОМОРОЩЕННИИ - доморослий,
свого хову. (д. скот) -
доморосла худоба, худоба
свого хову.

ДОМЕННАЯ ПЕЧЬ - домна.

ДОМКРАТ - домкрат, важель,
лівар.

ДОМИНИРОВАТЬ - домінувати.

ДОМИНИРУЮЩИИ, - ОВАНИЕ -
домінантний, домінантність.

ДОМАШИВАТЬ (досками) - дом-
щувати; (камнем) - доб-
руківувати.

ДОННИК БЕЛЫЙ (Melilotus albus Desr.) - буркун білий. (Д. желтый или аптечный) - (М. officinalis) - буркун жовтий. (Д. синий) - (М. coeruleus) - буркун - зілля, сірозіл - ля.

ДОНЦЕ, ДНО - денце, дно.

ДОПОЛНЕНИЕ - додаток.

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ - додатковий.

ДОСКА - дошка; (Д. для обшивки) - шалівка; (Д. толще) шалівки, (но меньше вершка) - безименка; (Д. половая) - мостина; (- для потолка) - стелина. (Д. в заборе) - диліна; (Д. кухонная) - стільниця; (Д. классная) - таблица; (Д. горбыль) - обанол, обанолок; (Д. винтовальная) - гвинтувальна дошка.

ДОСМОТР - догляд.

ДОСМОТРИШЬ - доглядач.

ДОСТОЙНСТВО (кормовое) - 1). годівельна, кормова вартість. 2). гідність.

ДОСТУП, -ПНИИ, -НОСТЬ - до(при)ступ, -ність, -ний.

ДОСЧАТЫИ - дощаний; (-настуй) - поміст.

ДРАНЬ - драниця, колотвиця.

ДРАЧ (шерхебель) - шерхебок; (двурожка) - драчка; (драчовка) - дерій.

ДРЕБЕЗГИ - дрізки, скалки.

ДРЕБЕЖАТЬ, -НИЕ - деренчати, -ання; бренькотати, бренькіт, дзе - ленькотіти, - котіття.

ДРЕВЕСИНА - деревинина, дрівина, деревина, деревно. (Годовой круг) ДРЕВЕСИНЫ - подліток, літовище.

ДРЕВЕСИННИИ - деревинний.

ДРЕВЕСНЫЙ - деревний.

ДРЕВНИИ - прастарий, подавний; (древний материк) - старосуша.

ДРЕВОВИДНИИ - деревуватий, деревистий, деревчатий.

ДРЕВОТОЧЕЦ - шашіль.

ДРЕЛЬ - дріль, свердлик.

ДРЕНАЖ - дренаж, відводнення.

ДРЕНИРОВАТЬ, -НИИ - дреновати, дреноучий.

ДРОВИЛЬНИИ - кришилльний.

ДРОВИНА (пивная или пивная гуща) - пивний молот.

ДРОБЛЕНИЕ - 1). кришіння, розкришіння, розпорощування. 2). парцеляція, переділювання.

ДРОБЬ - 1. (ружейн.) - шріт, дріб. 2. (зриф.) - дріб.

ДРОВА - дрова; (Д. воздушной сушки) - повітряно-сухі дрова; (хворост) - хмиз, ріща.

ДРОВНИ - гринджоли, копильняки, ріжнаті сані.

ДРОВОКОЛЬНИИ - дровіття, дрівотя.

ДРОВОСЕК - дроворуб, рубач.

ДРОВЯНОИ - дров'яний.

ДРОГИ - дроги; (- ломовные) - бендаг; (- водовозные) - карй, гара; (- похоронные) - мари.

ДРОЖИ, ДРОЖКИ - дріщі, дрідді; (глагол.) - дріджіти.

ДРОЖДЕВОИ (завод) - дріджарня.

ДРОЖЬ - 1). дріджа, тремтіня, тіпання. 2. (трель) - бреньіння.

ДРОЗД (черный) - кі(о)с; (Д. белозобовый) - білогривець; (деряба) - сбя, дрідз омельник; (Д. певчий) -

дрізд співун ; (д. рябинник) - чикотень , ялівник.

ДРЯБЛОВАТИЙ - шуплявий , трухлюватий.

ДРЯБЛОСТЬ , -ЛІЯ - шуплість шуплий ; трухлявість , трухлявий ; (при) в'ялість , (при) в'ялий ; міршавість , міршавий .

ДРЯБЛЕТЬ - шуплявити , міршавити , трухнути , трухлявити , прив'яловатись , прив'ядати .

ДУБИЛЬНИЙ - чинбовий , чинбарський , гарбовий , гарбарський ; (дубильное вещество) - дубило , гарбник ; (дубильная кислота) - гарбниковва кислота , танін .

ДУБИЛЬНЯ , ДУБИТЬ , - ШИК - чинбарня , чинити , чинбар ; гарбарня , гарбарювати , гарбар .

ДУБЛЕННЯ - чиньба , дубіння .

ДУБЛЕННИЙ - чинений , видублений , вигарбарюваний .

ДУБРАВА - 1. (дубовая роща) - дубина . 2. (вообще чернолесье) - дібрва .

ДУБРОВКА - 1. (Hieracloce odorata Vahlb.) - чаполоч(т)ь . 2. (Potentilla tormentilla) - курзілля . 3. (Aaga reptans) - живучка . 4. (Veronica chamaedrys) - приворог .

ДУБРАВНИК - 1. (чесночний) / Teucrium scordium / - дикий часник , лук . 2. (скороспелый) - / T. chamaedrys / - чебрець .

ДУГА - 1). дуга . 2). лук .

ДУГОНЕРВНИЙ - (лист) - лукасто - жилкуватий лист .

ДУГООБРАЗНИЙ - дугуватий ,

дугастий , каблучкуватий , лучкуватий , обидистий ; (дугообразная кривизна , изгиб) - лукавина .

ДУПЛЕТЬ - (з)дуплавити , (з)дуплинати .

ДУПЛИСТЫЙ - душлина(с)тий , душла(и)стий , душлявий .

ДУПЛО - душло , душлявина .

ДУПЛОВАТОСТЬ - душлявість , душлинатисть .

ДУПЛЯНКА - 1. (долблен. липовая кадка) - липівка .

2. колодка , пень , улик .

ДУШ - дощик .

ДУШНИК - продухвина , вентилятор .

ДУБИТЬСЯ - 1. (становиться дубом) - настобурчуватися , зжитися . 2. (становиться на дуби) - ставати дуба .

дубала , гопки , цапа , цапки .

ДУМКА (туман , насичен. испарениями) - (i)m(г)ла .

ДУМНЫЙ - димний , курний .

ДУМОВОЙ - димовий .

ДУМОГОРНИЙ - жаровий .

ДУМОПРОВОД , ДУМОХОД , ДУМОВОЛОК (канал) - димохід , димниця ; (труба) - димарь ;

(лежащий боров) - лежак , лежень .

ДУМЧАТЫЙ - димчастий .

ДУМЯЩИЙСЯ - димучий , димливий .

ДУННИК (грядки с дынями) - динище .

ДУННЫЙ - динячий , диньовий .

ДУНЯ (Melo sativus Sag.) - диня , динька ; (бухарка) - бухарка ; (дубовка) - дубівка ; (- позняя) - зимівка , зімниця .

ДУБОВКА - дубівка ; (- позняя) - зимівка , зімниця .

ДУРА - дірка .

ДУРОПРОВИДНИЙ - діркувальний ; (- ная машина) - діркувальня .

ДУРОСВЕРЛИЛЬНИЙ - діросвєрдний .

ДЫРЧАТЫЙ - дірчастий.
ДЫХАНІЕ - дихання; (еди -
ничный акт дихання) -
від(п)одих. (Тяжелое дыха-
ние) - відсапування.
(д. брюшное) - черевне ди-
хання; (д. грудное) -
грудне дихання; (д. кле-
точное) - клітинне дихання;
(д. кожное) - шкур(я)не ди-
хання; (органы дихания) -
дихальні органи, дихальні
оруддя.
ДЫХАТЕЛЬНЫЙ - дихальний;
(дыхательная трубка) -
trachea - дихавка;
(-ные пути) - дихальні
шляхи, д. хідники, д. рур-
ки.
ДЫШАТЬ - дихати; (-тяжело
вслух) - сапати; (запыхав-
шись) - хакати, хекати;
(что-б согреть или охлад-
ить) - хук(х)ати.
ДЫШЕЛЬНЫЙ, **ДЫШЛОВЫЙ** - ди-
шельний, дышловий.
ДЫШЛО (в конском возе) -
дышель; (в воловьем) -
війя; (в воловьих санях)
- роскіп; (в плужной за-
пряжке) - війце, байлова,
тинкала. (в конском приво-
де) - вірло; (в ветряной
мельнице) - жёрть, вірло.
ДЮЙМ - палець.
ДЮЙМОВКА - цалівка.
ДЮНА - дюна, надм(ух)а.
ДЮННЫЙ - дюнний, надмовий,
надмуханий.

Е.

ЕДИНИЦА - одиниця; (-време-
ни) - о. часу; (-рабсти)

- о. праці. (-измерения) -
мірниця о; (-кормовая) -
кормова, годівельна о;
(-кормовой ценности) -
о. кормової, годівельної
вартости; (-разверсточ -
ная) - розподілова о. (пай-
ка); (-скота) - о. худ-
оби, скоту.

ЕДИНООБРАЗИЕ, **ЕДИНООБРАЗ -**
НОСТЬ - одноманітність;
(монолитность) - однолітність.
ЕДИНООБРАЗНЫЙ - одноманіт-
ний; (монолитный) - однолі-
тний; (-но) - одноманіт-
но.

ЕДИНОРОДНЫЙ - одинець, оди-
нак, одинчик; (жен.) -
о(е)диниця, одиначка.

ЕДИНОУТРОБНЫЙ - одноматер-
ній.

ЕДКИЙ КАЛИЙ - їдкий; (-ка-
лий) - і. калій, потас;
(-натр) - і. натрій, і.
сод.

ЕКА СВОРНАЯ (*dactylis*
glomerata L) - йожа.

ЕЖЕВИКА (*Rubus caesius* 1
Rubus fruticosus L) -
ожина.

ЕЖЕВИЧНИК - ожинник.

ЕЖЕВИЧНЫЙ - ожиновий, ожин-
ний.

ЕЗДА - їзда; (долго не
бывши в езде) - / об уп-
ряжных животных / - за(ви)-
стояний.

ЕЗЖАЛЫМ, **ЕЗДОВОЙ** (о лошади)
ввізженні, вивчений; (о до-
роге) - в'їзаний, колісний.
(там нема колісної дороги,
а тільки - пішоходна).

ЕЛКАЯ - їлкий, згірклий;
(стать елким) - з'їлчавіти,
згіркнути.

ЕЛКНУТЬ - їлчавіти, гіркну-
ти.

ЕЛОВИЙ - ялиновий, ялицевий, смерековий.

ЕЛЬ (*Picea*) - ялина, ялиця, смерека.

ЕМКИЙ - кость - місткий, кість - насипчатий, - тість; вбирущий, - щість; укладистий, - тість.

ЕСТЕСТВЕННОСТЬ - природність, натуральність.

ЕСТЕСТВЕННИЙ - природний, натуральний; (о школе, науке) - природничий, природописний; (не искусственный) - саморідний;

(общечеловеческий) - світовий. ЕСТЕСТВЕННО - природно, натурально; (понятно, неизбежно) - звісно, звичайно, неминучо.

ЕСТЕСТВО - природа, натура, ество, суття.

ЕСТЕСТВОЗНАНИЕ - природознавство.

ЕСТЬ - їсти, (с) поживати, живитися, (- траву) - пасати; (начинать есть) - братися, взятися їжі;

(есть во весь рот) - їсти пажерливо, на всю губу, пащеку.

ЕСТЬСЯ - їстись.

ЕФИР - етер.

ЕХАТЬ - їхати, (- быстро) - бігти; (- медленно) - топати, плуганитися; (- ать верхом) - їхати верхи, бігти верхи, конем. (- гало - ном) - галопом, навскач,

ускоки, чвалом. (- ать шагом) - їхати кодою, ступою; (- цугом) - у(про)с-тяж; (- в надралении к чему) - прямувати до чого;

(- ать на прямой) - просту-вати, навпростець.

Ж.

ЖАБА - I. (*Rana bufo*) - жаба, роука; (ув.) - жабище, (ум.) - жабка, жабеня. (Дре-весная ж.) - зеленуха. (ква-куша) - крякуша. 2. (облезль)

жаба, задавлячка, дава.

ЖАБИЙ - жаб'ячий, жабинний.

ЖАБЕРНИЙ - зябровий.

ЖАБРА, ЖАБРЫ - зябри, зиви.

ЖАБРОВИДНЫЙ - зябруватий.

ЖАВОРОНОК (*Alauda*) - жай-воронок. (Хохлатый жаворо-нок) - *A. cristata, rustica* / - посьмітхка, допілхка.

ЖАДНИЧАТЬ - I. жаднувати; (сильно желать) - палко жа-дати чого, прагнути. 2. (ску-питься) - кряжити, скупити-ся.

ЖАДНО - жадібно, жадливо; (алчно) - зажерливо, неси-то.

ЖАДНОСТЬ - жадоба, жада, по-жадливість; (с жадностью набрасываться, наброситься) - допадатися, допастися.

ЖАДНИЙ - I. (хотящий пить) - жадний, спраглий; (страстный - жадібний, жагучий, пожадли-вий; 2. (обжорливый) - па-жерливий, ненажерливий.

3. (алчный, желающий все присвоить) - жадивчий, зажер-ливий, загребущий, ненасит-ний.

ЖАЖДА - спрага, жа(ж)да, жа-га, смага.

ЖАЖДАТЬ - I. (испытывать жажду) - х(о)тіти пити, жа-дати пити. 2. (сильно же-лать) - прагнути, жадати, х(о)тіти чого.

ЖАЖЛИВЫЙ - жадний, жадібний, спраглий.

ЖАР - 1. (солнечный зной, искусственная теплота) - жар, пал. 2. (повышенная температура) - жар, горячка; (бить в жару) - горіти; (бросать в жар) - кидати в жар, обсыпати жаром. 3. (раскаленные угли без пламени) - жар, грань; (- мелкие с горячей золой) - присок; 4. (бурий камень, лигнит) - бурий вугіль, лігніт. 5. (пыл) - (за)пал; 6. (разгар) - розпал, горячий час, мент.

ЖАРА - спека, жарота; (-душная) - духота; (-парящая) - парнота, вар; (адская жара) - пекельна спека.

ЖАРЕНИЕ (действие) - смаженія, пряження, печіння, шкварення.

ЖАРИТЬ СЯ - смажити ся; пряжити ся; пектися; шкварити ся.

ЖАРКИЙ - горячий, жаркий, палкий, пекучий.

ЖАРКО - горяче, палко.

ЖАРКОЕ (жареное мясное блюдо) - печенія, печене.

ЖАРОВНЯ - жарі(о)вня, жарівниця.

ЖАСМИН (Jasminum) - ясмин.

ЖАТВА - 1. (действие) - жаття; (начало жатвы) - зажин, зажинки; (конец жатвы) - об(до)жинки; (приступит к жатве) - зажинати; (кончат жатву) - обжати (о мног.) - пообжинатися. 2. (время жатвы) - жнив; (во время ж.) - жнивами, за жнив, під час жнив; (время перед ж.) - передівок.

ЖАТВЕННЫЙ - жнивний, жнивовий, жнивварський.

ЖАТКА, **ЖАТВЕННАЯ МАШИНА**, **ЖНЕЙКА** - жатка, саможатка,

жачка, жнивярка.

ЖАТЬ - жати; (жать за долг) - віджинати; (жать за часть урожая) - жати за сніп.

ЖВАЛО - (верхняя челюсть у насекомых) - жува́льце.

ЖВАЧКА - 1. (процесс) - ремигання, жвакання. 2. жу́йка, жва́ка; (жевать жвачку) - ремигати, жува́ти жу́йку.

ЖВАЧНЫЙ - жу́йний; (жвачное животное) - жу́йна тварина, ремигавець, пере(від)жувач.

ЖЕВАНИЕ - жування, жвакання; (- у жвачных) - ремигання.

ЖЕВАННЫЙ - ж(о)уваний.

ЖЕВАТЕЛЬНЫЙ - жува́льний.

ЖЕВАТЬ - жува́ти, жвака́ти. (у жвачных) - ремигати.

ЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ - бажаний.

ЖЕЛАТИН - желатина.

ЖЕЛВАК - гуля, ковна.

ЖЕЛВАСТЫЙ - гулявий, жовнуватий, гудзюватий.

ЖЕЛЕЗА (glandula) - залоза; (молочная ж.) - молочнівка; (слинная ж.) - слинівка; (предстательная ж.) - простата, присечник; (миндалевидная ж.) - мигдалик; (поджелудочная ж.) - підшлункова з.; (подчелюстная ж.) - вилична, підщелепова з.; (семенная ж.) - /яичко/ - шулятко, ядро, яечко; (цитовидная ж.) - борлакова залоза.

ЖЕЛЕЗИНА (окалина) - жу́жлища.

ЖЕЛЕЗИСТО - **СИНЕРОДИСТЫЙ** - залізисто - ціяновий.

ЖЕЛЕЗИСТЫЙ - 1. заліз(я)истий, залізуватий. 2. (glandulозистый, залозовий, залозуватий; (болеть glandами, мигтисся) - залозувати. (Железистая ткань) - залозова тканина.

ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНИК - залізничник.
ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНИЙ - залізничний; (ж. ветка) - з. рукав, гілка; (ж. путь) - залізнична колія; (ж. управление) - залізнична управа.
ЖЕЛЕЗНИЙ - заліз(я)ний.
ЖЕЛЕЗНЯК (камень и крепкий кирпич) - залізняк.
ЖЕЛЕЗО - залізо; (-волнообразное) - з. хвилясте; (-двутаговое) - з. двокопитне; (-желобчатое) - з. рівчакувате; (-вальцованное) - з. вальцоване; (-гофрированное) - з. гофроване; (-зетобразное) - з. зетувате; (-квадратное) - з. квадратне; (-ковкое) - з. ковне; (-котельное) - з. казанове; (-кровельное) - з. дахове; (-коритное) - з. коритне; (-литое) - з. лите, ливарне; (-листовое) - залізна бляха; (-обручное) - з. рижове; (-оцинкованное) - з. цинковане; (-подковное) - з. підковне; (-полосовое) - з. штабове, листкове; (-сварочное) - з. зварне, спогрівне; (-сортовое) - з. сортове, обрисне; (-проволочное) - дрогове; (-угловое) - з. кутове; (-раскаленное) - з. распечене; (-хлористое) - залізистий хлорак; (-хлорное) - заліз(я)ний хлорак; (-шинное) - шинне.
ЖЕЛЕЗОДЕЛАТЕЛЬНЫЙ - заліззоробний; (ж. завод) - з. гута рудня.
ЖЕЛЕЗОПЛАВИЛЬНЫЙ - залізотопний, залізна гамарня.
ЖЕЛЕЗОПРОКАТНЫЙ - штабарний; (ж. завод) - штабарня.

ЖЕЛЕЗОРЕЗНИЙ - залізорізний; (ж. ножицы) - бляхарські ножиці.
ЖЕЛЕЗОСОДЕРЖАЩИЙ - залізуватий, залізосесний.
ЖЕЛОБ - жолуб, улогвина, корито; (желоб для стока воды) - ринва; (-на пруде) - лотоки, опуст; (-для дна в бочке) - (у)тори.
ЖЕЛОБИНА - жолобина, рівчачок.
ЖЕЛОБИСТЫЙ, ЖЕЛОБИЧАТЫЙ - жолоб(к)уватий, жолобчастий.
ЖЕЛОБИТЬ, -СЯ - жолобити, вижолоблявати, вижолобити, ся.
ЖЕЛОБИЕНИЕ - вижолоблявання, жолобіння.
ЖЕЛОВОВАТЫЙ = ЖЕЛОВИСТЫЙ.
ЖЕЛОВОН - жолобок, рівчачок; (-в бочке для дна) - у(в)тори.
ЖЕЛОБООБРАЗНЫЙ - жолобуватий, улогвистий, рівчакуватий.
ЖЕЛТЕТЬ - жовкнути, жовтіти, жовтішати, половіти.
ЖЕЛТИЗНА - жовтість, жовти(з)на; (ж. слабая) - пожовть.
ЖЕЛТИТЬ - жовтіти.
ЖЕЛТО - жовто.
ЖЕЛТОБРЮХИЙ - жовточеревий.
ЖЕЛТОВАТОСТЬ - жовтявість, жовтуватість.
ЖЕЛТОВАТЫЙ - жовтявий, жовтуватий, жовтастий.
ЖЕЛТОК - жовток, жовтовина; (ж. образовательный) - зародковий жовток; (ж. питательный) - поживний жовток.
ЖЕЛТОКРАСНЫЙ - жовтогарячий, жовточервоний.
ЖЕЛТОСТЬ = ЖЕЛТИЗНА.
ЖЕЛТОСЕРЫЙ (о масти рогаг. скота) - половіий; (о масти лошадей, гусей) - глибий, глинястий.
ЖЕЛТОЦВЕТ (*Adonis vernalis* горицивіт.

ЖЕЛТУХА (болезнь) - жовтяниця, жовтячка.

ЖЕЛТЫЙ, ЖЕЛТЕНЬКИЙ - жовтий, жовтенький.

ЖЕЛТЬ (краска) - жовтянка, жовтка.

ЖЕЛУДИННИЙ, ЖЕЛУДЕВОЙ - жолудяний, жолудевий.

ЖЕЛУДИСТЫЙ - жолудистий.

ЖЕЛУДОК - шлунок; (у животных) - кендох, ковбик; (у жвачных) - 1 -й - рукав;

2 -й - книжка, рубец, чепець;

3 -й - книжка; 4 -й - сичуг, слиз.

(Неварение желудка) - нетравления шлуку. (На тощій ж.)

- на тще (серце). (Все внутренности) - тельбухи, черевні органи, оруддя.

ЖЕЛУДОЧНЫЙ - шлунковий.

ЖЕЛУДЬ, ЖОЛУДЬ - жолудь.

ЖЕЛЧНЫЙ - 1. жовчевий;

(ж. пузырь) - жовчник.

2. жовчний, злісний.

ЖЕЛЧЬ - 1. жовч. 2. жовч,

злостивість, злісність.

ЖЕРДЕВОЙ, ЖЕРДЯНОЙ -

жердяний, воринний, лат-

ний; (жердевая изгородь) -

/вертикальная / - частокіл,

(горизонтальная) - воринна,

корлатна горбожа.

ЖЕРДИНА, ЖЕРДЬ - жердіна,

ворина, корлата; (для

вешанья) - жертка; (для

придавливания снопов на

возу) - рубель; (для при-

давливания соломы на кры-

ше, скирде) - півзина;

(для скрепления стропил) -

банта, бангина; (на стро-

пилах под гонт или солому) -

лата, латина; (прибивать

на стропилах) - латити.

ЖЕРЕВАЯ КОВЫЛА - жерева ко-

вила; (стать жеребою) -

зажеребити.

ЖЕРЕБЕНОК - лоша(я), лоша(я)

тко; (муж. рода) - лоша́к;
(жен. рода) - лошичка; (го-
довалный муж. рода) - стри-
гун; (жен. рода) - стри-
гунка, (неопред. пола) -
стригча.

ЖЕРЕБЕЦ - жеребець, оگیر;
(племенной ж.) - жеребець-
насі́нник, пле́мінник.

ЖЕРЕБИТЬСЯ - (о)жеребитись.

ЖЕРЕБИТНИЦА - лоша́тна коби-
ла.

ЖЕРНОВ - жорно, жорна, мли-
новий ка́мінь; (верхний) -
верхняк; (нижний) - спи́д-
няк.

ЖЕРНОВОЙ - жоренний, жорно-
вий, (жерноковный молоток) -
оскард.

ЖЕСТКИЙ - 1. твердый, суту-
гуватий; цупкий, ж(ш)орст-
кий, шкарубкий. (Жесткая
вода) - тверда, жорстка, різ-
ка вода.

ЖЕСТКО - твердо, мулько,
шерстка, цупко.

ЖЕСТКОВАТЫЙ - твердуватий,
тверденький, цупкенький.

ЖЕСТКОКРЫЛЫЙ - твердокрилий.

ЖЕСТКОСТЬ - твердість, цуп-
кість, шкарубкість.

ЖЕСТОКИЙ - 1. жорстокий, лю-
тий, запеклий. 2. тяжкий,
суборий, нестерпный.

ЖЕСТЬ - бляха, жерсть;
(покрытый жстью) - бляхован-
ний; (покрывать ж.) - бля-
хувати, жерстити.

ЖЕСТЯНИК - бляхарь.

ЖЕСТЯНКА - бляшанка.

ЖЕСТЯНОЙ - бляшаний.

ЖЕСТЯНОЧНЫЙ - бляшанковий.

ЖЕЧЬ - палити, пекти.

ЖЖЕНИЕ - палення.

ЖЖЕННИЙ - палений.

ЖИВИТЕЛЬНЫЙ - живлющий,
о(від)живний.

ЖИВИТЬСЯ - 1. оживлятися,
2. (пользоваться) - живити-

ся , поживлятися .
ЖИВИЦА - живиця .
ЖИВО - 1. моторно , жваво .
2. виразно , ясно .
ЖИВОДЕР (собачий) - гичель ,
(переносно) - шкуродуп ,
шкуродер , кото(козо)дуп .
ЖИВОМ - 1. живий , живісінь-
кий . (живой элемент) -
/все живущее , живое / - живло .
(Стать живим) - ожн(ві)ти ,
відживитися . (Братъ живое
участие) - брати пильну ,
жваву участь . (Живая изго-
родь) - живопліт . (живой
вес) - жива вага . 2. вираз-
ний , ясний . 3. жвавий , мо-
торний . (Делаться живее) -
моторнішати , жвавішати .
ЖИВОНОСТЬ - (symphytum off.)
живокіст , костолім . (Del-
phinium consolida L.) -
сокирки , зозулині черевич-
ки .
ЖИВОРОДНИЙ , ЖИВОРОДЯЩИЙ -
живородний , живоплідний .
ЖИВОРЫБНИЙ - живорібний ;
(ж. садок) - рібник , сажок ,
сажал(в)ка .
ЖИВОСТЬ - жвавість , мотор-
ність .
ЖИВОТ - 1. (чрево) - живіт ,
чрево . (Вверх животом) -
горічерева ; (С большим
животом) - череватий ; (над-
садить , надорвать живот) -
підвередиться . 2. (жизнь) -
життя , буття . (Книга живо-
та) - книга життя .
ЖИВОТНОВОД - худібник , зоо-
технік .
ЖИВОТНОВОДСТВЕННИЙ - худібниць-
кий , скотарський , зоотехніч-
ний .
ЖИВОТНОВОДСТВО - худібництво ,
скотарство , зоотехнія .
ЖИВОТНОЕ - тварина , жив(от)-
ина , звіря , (мн.) - звірята .

(О домашнем скоте) - това-
рина , скотина , худобина .
(ж. плотоядное) - м'ясоїд ,
хижак ; (ж. травоядное) -
травоїд , рослиноїд ; (ж.
всеядное) - всеїд ; (ж. поз-
воночное) - хребетник , хре-
бетна тварина ; (ж. млекопи-
тающее) - ссавець ; (ж.
сумчатое) - торбар ; (-прес-
мыкающееся) - плазун ;
(-вьючное) - в'ючак .
(Животное царство) - тва-
ринне царство , царство жи-
вини , живинне царство .
ЖИВОТНИЙ мир - животинний ,
тваринний , звірячий світ ;
тваринність , звіринність .
ЖИВЬЕМ - живцем ; (живьем
с'єдающий) - живоїд .
ЖИВЧИЙ - 1. (Spermatozoon
- спермотозоїд , заплідок ,
зародок . 2. (рыболов. при-
манка) - живець .
ЖИДКИЙ - 1. рідкий , рідень-
кий ; (мало сгустившийся) -
малозгуслий , молодий ;
(о молоке) - пісне ; (о наст-
тое) - легкий , рідкий .
2. (противоположно к твер-
дый) - рідкий , текучий ,
пливучий , пливний , лікий .
3. безсильний , кволий .
ЖИДКОВАТИЙ - ріденький , рід-
куватий , обрідний , порідкий .
ЖИДКОСТЬ - 1. (качество) -
рідкість . 2. (вещество) -
рідина , течиво , теч , плин .
ЖИДЕТЬ - рідшати .
ЖИЖА , ЖИЖИЦА - 1. (в варе-
ной пище) - юха , мляка ,
щерба , щербичка . 2. (все
слишком жидкое) - рідота .
(ж. навозная) - гноївка ,
гноювиця .
ЖИЖЕ - 1. рідший , рідкіший .
2. рідше , рідкіш(е) .
ЖИЗНЕДАТЕЛЬНИЙ - живодавчий ,

животворчий, життєдатний.
ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТЬ - живо-
 діяльність, живець, жит-
 т(во)єва сила.
ЖИЗНЕННОСТЬ - життєвість,
 животність.
ЖИЗНЕННИЙ - житт(е)вий,
 живущий; (почерпати жиз-
 ненне соки) - живитися;
 (ж. путь) - життєва путь,
 стежка, шлях, нива; (ж.
 опыт) - життєвий досвід;
 (ж. припаси) - живність;
 (ж. сила) - життєва сила,
 живець.
ЖИЗНЕННО - життєво, згід-
 но з життям.
ЖИЗНЕРАДОСТНОСТЬ - живора-
 дісність, радічі життя.
ЖИЗНЕРАДОСТНИЙ - живорадіс-
 ний, радий із життя.
ЖИЗНЕСПОСОБНОСТЬ - життє-
 здатність, живучість.
ЖИЗНЕСПОСОБНИЙ - життєздат-
 ний, живущий.
ЖИЗНЬ - жи(во)ття; (вре-
 мя жизни) - протяг життя,
 вік; (образ жизни) -
 прожиток, побут, життя.
 (в жизни) - за життя,
 за живота, в житті; (ни-
 когда в жизни) - з-роду-
 віку; (всю жизнь) - по-
 кіль життя, до віку;
 (пожизненный) - доживот-
 ний; (жизнь современная) -
 сучасність; (супружеская
 жизнь) - шлюбне життя,
 подружнє життя; (вызвать
 к жизни) - оживити, спло-
 дити; (лишать жизни) -
 страчувати, страстити,
 (по)збавити життя, віку;
 (пожертвовать, заплатить
 жизнью) - наложити голо-
 вю; (портить ж.) - заї-
 дати вік; (укоротить ж.)
 вкоротити, вмалити віку;

(провести ж.) - звікувати,
 вік вікувати; (борьба не
 на жизнь) - боротьба до
 загибну; (безрадостная ж.) -
 безпросвітне, безрадісне
 життя; (холостяцкая ж.) -
 бурлакування; (совместная
 жизнь) - спільне, сумісне,
 сокупне життя.
ЖИЛА - I. (анат.) - жил(к)а.
 2. (минер. или водяная) -
 жил(к)а; (ж. рудная) -
 жила рудяна, хідня рудяна.
ЖИЛИСТЫЙ - жилавий, жилува-
 тий; (делаться жилистым) -
 жилавити.
ЖИЛИТЬСЯ - надиматися, нап-
 ружуватися.
ЖИЛИЩЕ - оселя, жирло, гос-
 пода, домівка; кіш, киш -
 ло.
ЖИЛИЩНИЙ - житловий, меш-
 кальний.
ЖИЛОВАТИЙ - жил(к)уватий,
 жилчастий, волокнястий.
ЖИЛЬНИЙ - жилловий, (жилная
 залежь) - жиллове зложце;
 (жилная горная порода) -
 жиллова гірська порода.
ЖИР - сить, сало, жир,
 тук; (топленный говяжий,
 бараний, козий) - лій;
 (- топленный свиной, гуси-
 ный) - смалець; (внутрен-
 ний ж.) - здір; (тонкий
 слой ж. на жидкости) -
 (о)суга; (капля ж. на жид-
 кости) - скалка, (рыбий
 жир) - три(а)н, риб'яча
 сить.
ЖИРЕТЬ - (по)ситшати, (по)-
 ситшати, (по)гладшати.
ЖИРНО - сире, масно, товс-
 то (ми тепер товсто живе-
 мо).
ЖИРНОСТЬ - ситість, глад-
 кість.
ЖИРНЫЙ - I. гладкий, ситий,

опа́систи́й. 2. ма́сний ;
(о глине , земле , угле)-
си́тий , ма́сткий ; (о чер-
ноземі)- бу́йний ; (жи́р-
ное п'ятно)- ма́сна пля́ма ;
(жи́рний бли́ск)- /ми́н./ -
ма́сний бли́ск.

ЖИРОВИ́К - 1. (жи́ровой на-
ро́ст)- жи́рвак. 2. кага́нець

3. (ка́мень -жи́ровик) -
(Steatites)- ка́мнь-
жи́ровик ,стеа́тит.

ЖИ́РОВО́Й - ло́йовий ;(жи́ро-
ва́я безпло́дная ветка)-
во́дяна гі́лка ,во́вчок.

ЖИ́РОТО́ПНЯ - са́лган.

ЖИ́ТНИ́ЦА - клу́ня ,сто́дола,
жи́тниця.

ЖМУ́РИТЬСЯ - мру́жити , ся,
жму́рити , ся.

ЖМУ́ЩИЙ - 1. ти́сний. 2. му́ль-
кий.

ЖМЫ́ХИ (из се́мян)- ма́куха ;
(ж. из све́кля)- жо́м ,жа́-
ки.

ЖНЕ́Ц - жне́ць ;(прина́длежа-
щи́й жне́цу)- же́нців.

ЖНЕ́Я , ЖНИ́ЦА - 1. жа́ля,
жи́ця. 2. (ма́шина)- жа́тка,
са́можа́тка ,жа́чка ,жнива́р -
ка.

ЖИ́ВО ,ЖИ́ВЬЕ ,ЖИ́ВЕ - сте́р-
ня ,сте́рнина ; (из под
тра́ви)- па́коси ;(жнивье́,
по кото́рому посе́ян хле́б ~~до~~
вспа́шки под боро́ну)- на-
во́лик.

ЖИ́ТВИ́НА (соло́ма на ко́рню)
- сте́рня ,сте́рен ; (о́дин
пенек)- сте́рнина.

ЖИ́ТВО ,ЖА́ВТВА - жни́ва ;
(уби́ра́ть хле́б)- жни́вувати́.

ЖО́ЛОВ = ЖЕ́ЛОВ.

ЖО́ЛУДЬ - жо́лудь ; (со́бир.)-
жо́лудля ,ду́бовий жи́р.

ЖРЕ́БИ - 1. же́реб ,же́ребок.
2. до́ля ,та́лан.

ЖО́РСТВА - жо́рства́ ,си́тець,
жу́тер , (г) ро́мушина.

ЖУ́ЖЕЛИ́ЦА - 1. (зо́ол.) -
бі́гун ,бі́жак ,жу́жели́ця.

2. (оста́тки кам. угля́ после
сго́рання)- жу́жели́ця.

ЖУ́ЖА́НИЕ - (пче́лы ,му́хи)-
дзи́жча́ння ,бре́ніння ;(-ку́з-
не́чка ,све́рчка)- сюрча́н-
ня ,стре́котан́ня ; (- ко́ма-
ра ,жу́ка)- гу́діння.

ЖУ́ЖА́ТЬ - дзи́жчати́ ,бре́ні-
ти ,де́ркотіти ,гу́сти ;(о
ве́ретені ,све́рчке)- сюрча́-
ти ,хурча́ти.

ЖУ́К - жу́к ; (са́мка)- жу́чи-
ка ; (ж. бро́нзови́й)- оле́н-
ка ; (ж. ма́йский)- хру́щ ;

(шпа́нская му́ха)- ма́йка ;
(ж. на́возни́й)- гро́шовик ;

(ж. носоро́г)- носоро́жок ;
(ж. оле́нь)- ту́р ,ро́гач ;

(ж. кле́щати́й)- кра́вчик ;
(ж. хле́бни́й)- ку́з(ь)ка ,хлі́-

бо́їд ; (ж. до́лгоноси́к)-
носа́ль ,носа́рь ; (ж. скри-
пу́н)- му́зичка ; (ж. бо-
жья́ ко́ровка)- со́нечко ,зо-
зу́лька ;(ж. све́тляк)- сві́т-
ляк ,бли́шак.

ЖУ́РАВЛЬ - жу́раве́ль ,весе́-
лик ; (са́мка)- жу́равка.

ЖУ́РЧА́НИЕ - дзи́ркоти́(а)́ння ,
дзи́ркіт ,дзи́ркоти́(о)́ти ,
б(г)у́рчати́ ,бре́ніти́.

ЖУ́РЧА́ЩИЙ - дзи́ркотли́вий ,бу́р-
котли́вий.

3.

ЗА́А́РТАЧИ́ТЬСЯ - зно́рови́тися ,
зана́турити́ся ,зге́дзька́тися.

ЗА́БЕ́РЕМЕНЕ́ТЬ - зава́гот(н)і́-
ти ; (о ко́рові)- ста́ти
ті́льною ; (о ко́билі)- за́же-
ре́біти ,ста́ти же́ребно́ю ;

(о свинье) - запоросіти;
(об овце, о кошке) - ста-
ти кітною; (о суке) -
стати ще(і)нною.

ЗАБИВАТЬ - забивати;
(захватывать передние ноги
задними) - нагнати, кувати;
(забивание: захва-
тывание передних ног зад-
ними) - нагін.

ЗАБИВКА (повреждение пута
ноги коштом соседней) -
забіи, засічка.

ЗАВОЛАЧИВАНИЕ - заболочу-
вання, болотіння, за-
багнення.

ЗАВОЛАЧИВАТЬСЯ - болотні-
ти, багніти.

ЗАБОЛЕВАНИЕ - захорування,
занедужання; (предрас-
положение к заболеванию) -
нахил(ьність) до захору-
вання; (невосприимчи-
вость к заболеванию) -
імунітет, невразливість до
захорування.

ЗАБОЛЕТЬ - захворіти, зане-
дужати, заслабнути; (о
многих) - похворіти, пос-
лабнути.

ЗАБОЛОНЬ - біль, заболонь.

ЗАБОЛОЧЕННЫЙ - зболотнілий,
забагнений.

ЗАБОР - б(п)аркан, часто-
кіл, ділування; (плетень) -
пліт, тин, ліса.

ЗАБОРА - гард, забора.

ЗАБОРАНИВАТЬ, ЗАБОРОНИТЬ -
(до посева) - заскорджува-
ти, заскордити; (после
посева) - заволікати, заво-
лочити; (заборанивать
посев не пахавши) - сіяти
наволоком, наволоком.

ЗАБРАКОВАТЬ - збракувати,
зганьжувати.

ЗАБУРЛИТЬ - забурхати, за-
клекотіти, забулькати.

ЗАБУРНИК - свідорок.

ЗАБУТИТЬ - загрузити, за-
бутити.

ЗАВАРИВАНИЕ - заварювання,
запарювання.

ЗАВАРНОМ (корм) - запаре-
ний.

ЗАВАРКА - I = ЗАВАРИВАНИЕ;
2. (железо) - спогрівання,
зварка.

ЗАВЕРТКА, (ОТВЕРТКА) -
закрутень; (привязь оглоб-
ли к саням) - прикрутень,
завертень.

ЗАВЕТРЕННЫЙ - затишений.

ЗАВЕТРЕНЕТЬ - звяннути,
змарніти.

ЗАВЕТРЕНЕЛЫЙ - зав'ялий,
змарнілий.

ЗАВИНТИТЬ - загвинтити.

ЗАВИТОК - кучерь, звій,
завілка, пуколь, стручок;
(покрыться завитками) - за-
кучерявиться.

ЗАВОД - фабрика; (завод,
водочный) - вінниця, гураль-
ня, горільня; (завод вос-
ковой) - воскобіяня; (за-
вод дрожжевой) - дріжчарня;
(завод железодельательный) -
рудня; (- жестяной) -
бляхарня; (завод кирпич-
ный) - цегельня; (завод
кожевенный) - гарбарня;
(завод конский, конный) -
завід кінський; (- костеоб-
жигательный) - костопальня;
(завод крахмальный) - крох-
мальня; (завод лесопиль-
ный) - тартак; (- медно-
плавильный) - котлярня;
(- маслодельный) - масло-
робня; (- металлопла-
вильный) - гамарня; (завод
милый) - миллярня; (завод
рыбный) - забрід; (- пиво-
варенный) - бровар(ня);
(завод пороховой) - поро-

хівня; (завод поташний) -
бу́да ; (завод свечной) -
свічка́рня ; (- селитрен-
ний) - бурти ; (-стекля-
ной) - гу́та ; (завод
сахарний) - цукрова́рня ;
(завод садотопенний) - сал-
га́н, салото́пня ; (завод
сироваренний) - сироварня.
ЗАВОДСКО́Й - 1. (о матери-
алах) - фабри́цький. 2. (о
животних) - заві́дський,
пле́мінний.

ЗАВОДЧИ́К - 1. фабри́кант .
2. (животновод) - заві́д-
чик. 3. (жеребец , бик) -

жеребе́ць, о́гир, пле́мін-
ник, ста́дник, насі́нник.

ЗАВОЛО́КА, ЗАВОЛО́К (вете-
ринарн.) - заво́лока.

ЗАВОРО́Т (кишек) - закру́т.

ЗАВ'ЯДА́ТЬ, ЗАВ'Я́НУТЬ - (за) -
в'яну́ти , (з) бля́кнути .

ЗАВ'Я́ЗЬ - в'язь , зав'язо́к,
пу́п'янок , пу́п'яшо́к.

ЗАГА́Р - засма́лення , сма́га
сма́глія .

ЗАГЛА́ВІЄ - о́глав , заго́ло-
вок .

ЗАГНИ́ВАНІЄ - загнива́ння,
трухля́віння .

ЗАГНИ́ВАТЬ, СЯ - загнива́ти,
ся, трухля́вити .

ЗАГНО́ЙТЬСЯ (о ранах) -
загно́їтися , взя́тися

гно́єм ; (о глазах) - заки-
са́ти .

ЗАГНУ́ТИЙ - загну́тий ; (о
рогах) - закру́чений ;

(о кле́вє) - гачкува́тий,
заканда́рбениий .

ЗАГО́Н - 1. загі́н , загоро́-
да, обдра, коша́ра. 2. (по-
лоса поля) - загі́н ;

(орати́ заго́н в свал) -
орати́ в скла́д ; (- в роз-
вал) - в розгі́н ; (в пер-
вом случае посреди загона
будет гребень) - скла́д ,

(в другом случае двойная)
- розгі́нна боро́зна .

ЗАГО́РАЖИВА́ТЬ, ЗАГО́РОДИ́ТЬ,
СЯ - за(об)горо́жувати, ся ;
за(об)горо́дитися, (об)ти-
нити, обле́сти, ся .

ЗАГО́РЕЛНЬ - засма́лений .

ЗАГО́РЕТЬ - засма́литися .

ЗАГО́ТОВИ́ТЬ - загото́увати,
запа́сти, по(на)ста́ча(и)ти .

ЗАГО́ТОВКА, ЗАГО́ТОВЛЕНІЄ -
загото́ува́ння , запаса́ння,
по(на)ста́ча́ння .

ЗАГРА́ДИ́ТЬ - 1. загоро́жува-
ти , загоро́дити . 2. (воду) -
загати́ти , затамува́ти .

ЗАГРЕ́ВА́ТЬ, ЗАГРЕ́СТИ - за-
ро́мажува́ти , загри́бати,
загро́мадити , загре́бти .

(Собраний колос после
уборки урожая) - загро-
ма́дки , загре́бини .

ЗАГРО́МОЗЖИВА́ТЬ, ЗАГРО́МОЗ-
ДИ́ТЬ - зава́лювати , зата-
расо́вувати ; зава́лити ,

затарасува́ти .

ЗАГРУ́БЕЛНЬ - загру́бдіи,
затверді́ли , зашкару́блій,
закацу́блій .

ЗАГРУ́БЕ́ТЬ - загру́біти,
затверді́нути , зашкару́б(и)-
ну́ти , закацу́бі(ну)ти .

ЗАГРУ́ЗКА (процес) - нала-
дува́ння , наванта́ження .

ЗАГРУ́ЗОЧНИЙ - ванта́жний ;
(- отверстие) - ванта́жна
ві́дту́лина .

ЗАГРЯ́ЗНЕНІЄ - забру́днен-
ня , занечи́щення , засмі-
чення .

ЗАГРЯ́ЗНЕННИЙ - забру́днений
занечи́щений , засмі́чений .

ЗАГРЯ́ЗНИ́ТЬ - бру́днити ,
забру́днювати , занечи́щ(ув)а-
ти , засмі́чувати , засмі́ти-
ти .

ЗАГУ́СТЕ́ТЬ - з(а)гу́снути,
загу́стіти , затужа́вити .

ЗА́Д - за́д ; (у птиц) -

купер, куприк; (широко-
задний) - широкозадий,
купратий; (узкозадний) -
шилозадий, швайкуватий,
(с опустившимся задом) -
вислозадий.

ЗАДАВАТЬ, ЗАДАТЬ (корм) -
давати, дати; (многим) -
по(за)давати.

ЗАДАВАЕМЫЙ КОРМ - давання
корм, давана паша.

ЗАДАЧА (корма) - задаван-
ня, закладання.

ЗАДВИЖКА - засув.

ЗАДВИЖНОЙ - засувний.

ЗАДЕЛКА - 1. (семян) - за-
гортання, закривання на-
сіння. 2. (столяр.) - за-
правляння; (камнем.) -
замурування.

ЗАДЕЛЬНИИ - закладний,
акордний; (-плата) -
закладна, акордна платня.

ЗАДЕРЕВЕНЕЛЫЙ - задеревені-
лий, задубілий, закаубі-
лий.

ЗАДЕРЕВЕНЕТЬ - з(а)дере-
веніти, задубі(ну)ти,
закаубі(ну)ти.

ЗАДЕРЖАНИЕ, ЗАДЕРЖКА -
1. затримок. 2. (мочи) -
запір сечи, безсечья.

ЗАДЕРЖЕННЫЙ - задернований,
у(в)рослий.

ЗАДЕРЖИТЬ, СЯ - задернувати,
ся, задернути, ся, за(в)-
рости, зацілінитися.

ЗАДНЕПРОХОДНЫЙ - відхід-
никовий; (- отверстие) -
відхідник, каліх.

ЗАДНИИ - задній, затыль-
ний; (з. часть туши) -
огузок, озадок.

ЗАДОЛЖАТЬ - задовжитися,
заборгуватися.

ЗАДОЛЖЕННОСТЬ - задовжен-
ність, заборженність;
обтяження боргами.

ЗАДОРИНА (в дереве) - за-

дирка.

ЗАДЫШКА - за(я)духа, диха-
вця.

ЗАДЫХАТЬСЯ, ЗАДОХНУТЬСЯ -
задихуватися, задихнутися.

ЗАЖЕЛКЛЫЙ, ЗАЖЕЛТЕЛЫЙ -
з(по)жовклий.

ЗАЖЕЛКНУТЬ - з(по)жовкнути.

ЗАЖЕЛТЕТЬ - зажовтіти.

ЗАЖЕЛТИТЬ - пожовтіти.

ЗАЖИГАНИЕ - запалювання;
(- света) - засвічування.

ЗАЖИМ - 1. (процесс) - стис-
кання; 2. (прибор) - затис-
кач; (- для кастрации) -
лещата.

ЗАЖИМАТЬ - стискати.

ЗАЖИТОЧНОСТЬ - заможність,
достатки.

ЗАЖИТОЧНЫЙ, -НО - заможний,
достатний, багатенький,
куркуль.

ЗАБОР (промежуток между
зубьями двух колес) - люз;
(промежуток между досками в
заборе) - гулянка.

ЗАЗУБРИВАТЬ, -СЯ - вищерблю-
вати, ся; по(ви)щербити, ся.

ЗАЗУБРИНА - щербина, визуб-
лина.

ЗАЗЫВАТЬ, ЗАЗЫВНУТЬ - за(при)
мерзати, за(при)мерзнути.

ЗАЗЫБИНА - замерзлина, при-
мерзле місце.

ЗАЗЫБЛИИ - за(при)мерзлий.

ЗАИЛЕНИЕ - замулювання,
зашлямовування. (Устранять
заиление) - шлямувати.

ЗАИДЕТЬ, -СЯ - замулювати,
замулити, ся.

ЗАИЛЕННЫЙ - замулений, заш-
лямований.

ЗАКАЗНИК (лес) - за(а)за(а)-
ний, заповідний, забороне-
ний ліс.

ЗАКАЛ - гарт.

ЗАКАЛИВАТЬ, ЗАКАЛИТЬ -
(за) гартувати.

ЗАКАЛИНА - закалець; (хлеб

с закадиной,) - глевкий
хліб, глевт(я)к.
ЗАКАЛКА - гартування.
ЗАКАЛОЧНИЙ - гартивний;
(закалочная печь) - гар-
товня.
ЗАКАПЧИВАТЬ, ЗАКОПТИТЬ -
закопчувати, задимлюва-
ти, закурювати, вудити
закоптити, задимити, за-
курити.
ЗАКАРМИВАТЬ, ЗАКОРМИТЬ -
І. - за(об)годовувати,
об(за)годувати. 2. в(від)-
годувати.
ЗАКАРМЛИВАНИЕ - І. обго-
довування; 2. від(в)годо-
вування.
ЗАКАШИВАТЬ, ЗАКОСИТЬ -
зако(сю)шувати, закоси-
ти.
ЗАКАШИВАНИЕ - зако(сю)-
шування.
ЗАКВАСКА (для теста) -
розчина, опара, дріжки,
(для выделки сыров, брин-
зы) - гляг, тяг.
ЗАКВАСИВАТЬ, ЗАКВАСИТЬ -
заквашувати, запарювати,
заквасити, запарити.
ЗАКИСАНІЕ - закисання.
ЗАКИСАТЬ, ЗАКИСНУТЬ -
за(с)кисати, за(с)кис-
нути.
ЗАКИСЬ (хим.) - недокис.
ЗАКЛАДІВАТЬ, ЗАКЛОСИТЬ -
І. (имущество) - заста-
(но)вляти, заставити.
2. (камнем) - заму(об)у-
вати; 3. (сена, соло-
мы) - закидати, закинути,
(по)класти. 4. (запрягать
лошадей) - запряг(а)ти
коні.
ЗАКЛАДКА - І. (здания) -
закладины; 2. (камнем) -
замурування; 3. (сена,
соломы) - закидання, зак-

ладання. 4. запряганья.
ЗАКЛЕИВАТЬ, ЗАКЛЕИТЬ - за-
ліплювати, задішити; (ка-
рюком) - закарювати, за-
карючити.
ЗАКЛЕПКА - І. заклепка,
нота. (- бочарная) -
бондарна; (- котельная) -
казанова. 2. (процесс) -
заклепування, ниткування.
ЗАКЛЕПОЧНИЙ - нитовий
(отдел завода) - нитовня.
ЗАКЛИНИВАТЬ, ЗАКЛИНИТЬ -
плішити, клинцювати, за-
плішувати, заклиньовувати,
заплішити, заклиньовати.
ЗАКЛИНОК - (за)плішка.
ЗАКЛОЧАТЬ, ЗАКЛОЧИТЬ -
І. (содержать в себе) -
містити, обіймати, мати в
собі; 2. (выводить заклю-
чение) - робити висновок,
выводити, виносити, вино-
вувати.
ЗАКЛЮЧЕНИЕ - І. висновок.
2. кінєць, приконєччя.
(В заключение) - на-при-кі-
ці.
ЗАКОВКА - заковування.
ЗАКОВЫВАТЬ, ЗАКОВАТЬ - зако-
вувати, закувати (коня).
ЗАКОСТЕНЕЛЫЙ - за(с)косте-
нілий.
ЗАКОСТЕНЕТЬ - за(с)костені-
ти.
ЗАКОЧЕНЕЛЫЙ - задуб(і)лий,
закляклий.
ЗАКОЧЕНЕТЬ - задубіти, за-
дубнути, заклякнути.
ЗАКРАИНА - вінця.
ЗАКРЕПА - закріпка (рихва,
урвант, плішка і т.и.)
ЗАКРЕПЛЕНИЕ - І. закріплен-
ня, зміцнення; 2. (фикса-
ция) - фіксація, кріплен-
ня. 3. (- особенностей в
потомстве) - усталення,

закріплення (певних прикмет серед насадків).

ЗАКРЕПЛЯТЬ, ЗАКРЕПИТЬ - 1. закріпляти, зміцняти, закріпити, зміцнити;

2. (- особенности в потомстве) - закріплювати, закріпити, усталювати, усталити.

ЗАКРОМ - засік.

ЗАКРУТЛЕНИЕ - (процесс) - заокруглювання, закрутлення; (предмет) - закрут.

ЗАКРЬВАТЬ, ЗАКРЬТЬ - (крышкой) - закривати, закрити; (дверь) - зачиняти, зачинити; (кран) - закрутити гранта.

ЗАКУПОРИВАТЬ, -СЯ, ЗАКУПОРИТЬ, -СЯ-1- (за)коркувати, затискати, затиснути, затуляти, затулити, ся.

2. затушкувати, ся. 3. (о ране, забиться гноем) - заснічуватися, заснітитися.

ЗАКУПОРКА - (за)коркування, затуляння, затискання; (о ране) - заснічування, заснічення.

ЗАЛЕРАНИЕ - уложення, злощще, залягання; (-первоначальное) - первинне; (-вторичное) - вторинне.

ЗАЛЕЖЬ (геолог.) - зложще, поклад; (о поле) - переліг, обліг, цілина.

ЗАЛИВ - затічка, сага, заворот, заводь.

ЗАЛИВАТЬ, ЗАЛИТЬ (водой) - зали(ва)ти, затоплювати, пойнимати, затопити - (вода поиняла); / - свинцом / - обциновувати.

ЗАЛИВНОЙ - заливний, довінний; (заливной луг) - затіч, пітма.

ЗАЛИВКА - заливання.

ЗАЛИВОЧНЫЙ - заливний.

ЗАЛОГ - 1. заста(но)ва, заклад. 2. (о поле) - пер(об)ліг, цілина.

ЗАЛОЖИТЬ = ЗАКЛАДЫВАТЬ.

ЗАЛОМ - залім, (о копите) - заломаний копит, ратниця.

ЗАМАЗА(ЗЫВ)АТЬ - замаз(ув)ати; (-щель, трещину) - зашпарувати; (заштукату) - рить) - затинкувати; (о стекле) - закітувати.

ЗАМАЗКА - 1. (процесс) - замазування, (стекло, металл) - кітування. 2. (предмет) - замазка, (для стекла, металла) - кіт; (-садовая) - вар.

ЗАМАЗАТЬ - замазати, замастити; (-щель, трещину) - зашпарувати; (стекло, металл) - закітувати; (заштукатурить) - затинкувати.

ЗАМАРИВАНИЕ (вредителей) - труїння, заморжування; (- голодом) - захарчування; (замор рыбы от недостатка воздуха) - за(при)духа.

ЗАМАТЕРЕЛЫ - застарілий, задавнений; затверд(і)лий.

ЗАМАТЕРЕТЬ - застаріти, ся, затверднути.

ЗАМЕДЛЕНИЕ - забара, (за)гаєння, (за)гайка, пінява, за(с)(при)пізнєння.

ЗАМЕДЛЯТЬ, ЗАМЕДЛИТЬ, -СЯ - (за)гаєтися, (за)барити, ся, (за)длєтися, за(с)(при)пізнє(и)тися.

ЗАМЕР (газа) - визначєння кількості газу.

ЗАМЕРЗАНИЕ - замерзання.

ЗАМЕРЗАТЬ, ЗАМЕРЗНУТЬ - замерзати, замерзнути; (о воде) - (за)шєрхнути;

(о грязи) - (за)кацубнути.

ЗАМЕРЗШИЙ - (за)мерзлий.

ЗАМЕЩАТЬ, ЗАМЕСТИТЬ - заміш

ти, замістити, заступити.
ЗАМЕЩЕНИЕ - заміщення, заступлення.
ЗАМКНУТЬ, ЗАМЬКАТЬ, -СЯ - замикнути, замкнути, ся, стулятися, стулити, ся.
ЗАМКНУТЫЙ - замкнений.
ЗАМКНУТОСТЬ - замкненість.
(жити замкнуто) - одлюдно.
ЗАМОК - замок; (- висячий) - колодка; (замок арки) - вершок луку.
ЗАМОРШ - замірок, миршак, терлич.
ЗАМЬКАНИЕ (тока) - злучення току.
ЗАМЬКАТЕЛЬ (тока) - злучник току.
ЗАМЬКАТЬСЯ = ЗАМКНУТЬСЯ.
ЗАМЬКАЮЩИЙ (клетка) - замикальний.
ЗАМЬЧКА - защипка, засувка.
ЗАМША - шведська шкура, замша.
ЗАНЕСТИ, ЗАНОСИТЬ - 1. занести, заносити; 2. (в книгу, в журнал) - записувати, записати, занотувати; 3. (-илом) - за(при)-(на)мулюватися, за(при)-(на)мулитися.
ЗАНИМАТЬ, ЗАНЯТЬ - 1. займати; 2. (о поле) - засівати, засіяти; засажувати, засадити; 3. (о деньгах) - позичати.
ЗА(Н)УЗДУВАТЬ, ЗА(Н)УЗДАТЬ - загнуздувати, гнуздати; (о мног.) - позагнуздувати.
ЗАНЯТИЙ - 1. зайнятий; 2. позичений; 3. (пар) - засіяний.
ЗАОБЛАЧНИЙ - над(по-над)-(по-за)хмарний.
ЗАПАИВАТЬ, ЗАПАЯТЬ - залют(об)увати.
ЗАПАЙКА (процесс) - лю-

тування; (предмет) - лютовання.
ЗАПАЛ - запал, охват, запалення; (получить запал) - запалитися.
ЗАПАЛЕННЫЙ (о лошади) - запалений, охвачений.
ЗАПАРИВАНИЕ - запарювання.
ЗАПАРИВАТЬ, ЗАПАРИТЬ - запарювати, запарити.
ЗАПАРНИК - запарник.
ЗАПАРНОЙ (корм) - запарений.
ЗАПАСНОЙ - запасний, покладний.
ЗАПАХ - пах, пахощі, дух.
ЗАПАХИВАНИЕ - за(при)обрування.
ЗАПАХИВАТЬ - за(при)обрувати.
ЗАПАШНИК - рало, дряпак, букер, крүмер.
ЗАПИРАТЬ, ЗАПЕРЕТЬ - заперти, зачинити, замкнути; запирати, зачиняти, замикають.
ЗАПИРАЮЩИЙ - замикальний.
ЗАПИСЬ - запис; (з племенне) - родоводи, розповодні записи; (записи пробних удоев) - записи пробних видів.
ЗАПЛЕСНЕВЕЛЫЙ - цвілий, за(по)цвілий, пліснявий.
ЗАПЛЕСНЕВЕТЬ - за(по)цвісти, запліснявити, поснідити.
ЗАПОВЕДНИЙ, ЗАПРЕТНЫЙ - заказ(а)ний, заборонений, заповідник (лес).
ЗАПОЛНЯТЬ, ЗАПОЛНИТЬ, -СЯ - заповнювати, заповнити.
ЗАПОН - запиначка, хвартух.
ЗАПОР - 1. засур. 2. (об-stipatio) - закріп, (у лошадей) - чөмер.
ЗАПРЕВАНИЕ - 1. загрівання, запрівання. 2. (спины, холки, шеи) - спарення.

ЗАПРЕВАТЬ, ЗАПРЕТЬ - прі-
ти , грітися ; (запревать-
ся :о сене , мякине и
проч.)- загріватися ,
загрітися , зігрітися.
ЗАПРЕЛНИЙ - прілий , зігрі-
тий.
ЗАПРУДА - гребля , гать ,
гатка , загата , гама ,
гарад.
ЗАПРУДНИЙ - загатний ,
греблевий.
ЗАПРУЖИВАТЬ , ЗАПРУДИТЬ -
загачувати , загатити , за-
там(ов)увати.
ЗАПРУЖИВАНИЕ - за(пере)-
гачування.
ЗАПРЯЖКА - 1. (процесс)-
запрягання . 2. слісїб зап-
рягання ; (повозка с ло-
шадью и с упряжью)- зап-
ряг.
ЗАПУТАНИЙ - заплутаний ,
по(за)мотаний .
ЗАПУТАТЬ , ЗАПУТЫВАТЬ -
(по)заплутувати , замотува-
ти , по(за)мотати .
ЗАПЫЛИВАНИЕ - 1. (процесс)-
запорошування ; 2. (ботан.)
- запорошення , запилення .
ЗАПЫЛИТЬ , ЗАПЫЛИВАТЬ , -СЯ -
1. запорошувати , -ся , за-
порошити , -ся , припасти пи-
лом . 2. (ботан.)- запилю-
вати , -ся , запилити , -ся .
ЗАРАЖАТЬ , ЗАРАЗИТЬ , -СЯ -
зараж(ув)ати , -ся , зарази-
ти , -ся , заметити .
(бактериями)- при(за)ще-
пити ; (- коростю)- (за)-
коростявити ; (- паршами)-
(за)паршивити .
ЗАРАЗА - зараза , заметь ;
(инфекционная)- пошесть ,
епідемія ; (на скоте)-
епізодія .
ЗАРАЗИТЕЛЬНОСТЬ - зараз-
ливість .
ЗАРАЗЛИВЫЙ - заразний ,

заразливий , чіпкий , пошестьний ,
інфекційний .
ЗАРАЗИХА (Orobanchе)-
вовчок .
ЗАРЖАВЕЛЫЙ - іржавий .
ЗАРЖАВЕТЬ - за(і)ржавіти .
ЗАРЖАВИНА - іржа ; (ржавчина
на растениях)- іржа . (Унич-
тоженнй ржавчиною)- зіржа-
вілий .
ЗАРОДИТЬ , ЗАРОЖДАТЬ , -СЯ -
зародитися , зачатися , заклё-
нутися ; зарожуватися ,
закльовуватися ; (у расте-
ний)- зав'яз(ув)атися ; (про-
ростать)- кїльчитися , ключи-
тися , пускати кїльця , ключ-
ки .
ЗАРОДЫШ - зародок , зав'язок ,
заплід , зачаток .
ЗАРОДЫШЕВЫЙ - зародковий .
ЗАРОСЛИНА - бур'яни , чагарі .
ЗАРОСТАТЬ - 1. заростати ,
зарости ; 2. загюватись , за-
тягуватись , заживати ; (за)-
гоїтись , зтягтись .
ЗАРОСШИЙ - зарослий ; (- бурья-
нами)- бур'януватий .
ЗАРТАЧИВАТЬСЯ , ЗАРТАЧИТЬСЯ -
упиратися , норовитися ;
упертися , зноровитися .
ЗАРУБАТЬ , ЗАРУБИТЬ - 1. почи-
нати рубати . 2. зарубати ,
закарбувати .
ЗАРУБИНА , ЗАРЕЗКА - карб ,
зарубка .
ЗАРУБКА - (процесс) - зарубу-
вання ; (насечка)- карб ,
зарубка , зарубина .
ЗАРЯД (в оружии)- набій ;
(- электрический)- наснага .
ЗАРЯДКА (электрич.)- нас-
нажування (процесс) .
ЗАРЯКАТЬ , ЗАРЯДИТЬ (оружие)-
наби(ва)ти ; (электрич.)-
наснакувати , наснажити .
ЗАСАРИВАНИЕ , ЗАСОРЕНИЕ -
(пылю)- запорошування , за-
порошення ; (илом)- замулю-

вання ; (сорними травами) - засмічення, забур'янення.
ЗАСАРИВАТЬ, ЗАСОРИТЬ, -СЯ- (пилю) - запорошувати, засмічувати, запорошити ; (илом) - замулювати, замулити ; (- сорними травами) - засмітити, -ся, забур'янитися.
ЗАСАСЫВАНИЕ - засмоктування, засисання, за(в)тягання.
ЗАСАСЫВАТЬ, -СЯ, ЗАСОСАТЬ, - засмокт(ув)ати, зас(и)сати, за(в)тяг(а)ти.
ЗАСВЕРЛИВАТЬ, ЗАСВЕРЛИТЬ - завірчувати, завертіти ; засвердловати, засвердли-ти.
ЗАСЕКА - засіка.
ЗАСЕКАНИЕ (задевание ногой за соседнюю) - засікання.
ЗАСЕКАТЬ (делать насечку) - накароб(ов)увати.
ЗАСЕКАТЬСЯ, ЗАСЕЧЬСЯ - засік(а)тися.
ЗАСЕЧКА - засік.
ЗАСКОБИТЬ - заклам(б)ри-ти.
ЗАСЛАНИВАТЬ, ЗАСЛОНЯТЬ, ЗАСЛОНИТЬ - закри(ра)ти, загуля(й)ти, завий(ур)а-ти ; (- печь) - заслонити ; (-свет) - застувати.
ЗАСЛОН, ЗАСЛОНКА (в печи) - заслінка ; (- в аппарате, машине) - затулка ; (открыть заслону) - відтулити, відслонити.
ЗАСОЛИВАТЬ, ЗАСОЛИТЬ - засолювати, засолити.
ЗАСОЛОНЕТЬ - просолити.
ЗАСОРЕНИЕ - засмічення.
ЗАСОРЕННОСТЬ - засмічен-ність ; (- желудка) - за-пертя шлунку.
ЗАСОРЕННЫЙ - засмічений ; (-желудок) - забитий шлунок.

ЗАСОХШИИ - за(в)сохлий.
ЗАСОХНУТЬ, ЗАСХАТЬ - по(в)(а)сохнути, засихати, по(в)(а)схнути.
ЗАСТОПОРИТЬ - спинити, загальмувати.
ЗАСУХА - по(з)суха, суша.
ЗАСУШИВАТЬ, ЗАСУШИТЬ - засушувати, за(по)сушити ; позасушувати.
ЗАСУШКА - засушування.
ЗАСУШЛИВИИ - посушний, посушливий.
ЗАСЫПКА - засипання.
ЗАСЫХАТЬ, ЗАСОХНУТЬ - в(за)сихати, в(за)сох- (ну)ти.
ЗАТВЕРДЕВАНИЕ, ЗАТВЕРДЕ- НИЕ - (за)твердження, (за)тужавіння, (за)шка - рубнення.
ЗАТВЕРДЕВАТЬ, ЗАТВЕРДЕТЬ- (за)тверднути, (з)(за)ту- жавіти, (за)шкарубнути.
ЗАТВЕРДЛИИ - затверд(і)- лий, затужавилий.
ЗАТВОР - замок, засувка, заціпка ; (-водяной) - зас- тавка, опуст, засов водя- ний.
ЗАТОРМОЗИТЬ - загальмува- ти.
ЗАТРАВКА - запал.
ЗАТХЛИИ - (с)тухлий.
ЗАТЯЛОК - потилиця, загривок.
ЗАТЯЛОЧНИИ - потилич(ш) - ний.
ЗАТЯЖКА - (связный брусок) - глиця, стягелъ ; (железн.) - прент.
ЗАХИЛЕТЬ, ЗАХИРЕТЬ - за(о)- хляти, захиріти, занепада- ти, занепасти.
ЗАХИРЕЛЫИ - хирний, хир- лявий, за(о)хлялий, змар- нілий.
ЗАХУДАТЬ - с(по)хүднути, з(по)марніти, по(з)мирша-

віти, з тіла спасти.

ЗАХУДАЛИЙ - с(по)худлий,
мирдавий, (о порослятах) -
зачувірилиий.

ЗАШЕСТИ, ЗАШЕТАТЬ -
1. за(роз)цвісти, за(роз)цвіту-
вати, за(роз)цвігати.

2. зацвісти, зацвітати,
(за)пліснівати.

ЗАЩЕЛЫ - (средние резцы) -
сікачі.

ЗАЧАТКИ - зародки, за(по)-
чатки.

ЗАЧАТЬ - зародити, зава-
готити, понести.

ЗАЩЕЕК - потилиця, карк.

ЗАЩЕПНИЙ - защипний, поти-
лицний, карковий.

ЗАЩЕПНОЕ ЯРМО - припірне,
щипне ярмо.

ЗАЩЕРШАВЕТЬ - защериавити,
закоплатити, скострубати-
ти.

ЗАЩИТНИЙ - захистний, охо-
ронний.

ЗАЩИТНАЯ ПОЛОСА - захисна,
охоронна смуга.

ЗАЯДЛОВЕТЬ - заяловити.

ЗАЯДЛОВЕШАЯ - ялова.

ЗВЕНО - ланк, кільце.

ЗВОНОК - дзвінок.

ЗДАНИЕ - будова, будівля.

ЗЕВ (Fauch) - зіво, про-
ліг.

ЗЕВ ЛЬВИННИЙ - (Anthriscum majus L.) - лєвова па-
на.

ЗЕЛЕНОВАТЫЙ - зелен(к)у-
ватий, зеленастий, зеле-
навий, призеленкуватий.

ЗЕЛЕНА - 1. зелений. 2. нес-
пійлий, не(до)стиглий, моло-
дий. (В зеленом состоя-
нии) - зеленцем, усвиду.

ЗЕЛЕНОЕ УДОБРЕНИЕ - сіде-
рація, зелене угнєення,
гноєво, погній.

ЗЕЛЕНЬ - зелє, зілля;
(огородная зелень) - горд-

дина.

ЗЕЛЕНЬ ПАРИЖСКАЯ (инсекти-
сид) - парижська зелень.

ЗЕЛЕНЬ ФРАНЦЕЗСКАЯ - (крас-
ка) - мідянка.

ЗЕМЛЕВИТНИЙ - викладний,
чамуровий, лимпачовий, са-
манний.

ЗЕМЛЕДЕЛИЕ (о многих от-
рослях с. хозяйства, немец.
- Landwirtschaft) -

сільське господарство, хлі-
боробство, рільництво. (О
возделывании земли, немец.
- Ackerbau) - рільництво,

хліборобство, фітотехнія.
(О возделывании с. хоз.

растений, немец. - Pflan-
zenbau) - фітотехнія,

хліборобство, рільництво,
рослинництво, рослинна про-
дукція.

ЗЕМЛЕДЕЛИЕ ОБЩЕЕ (о науке)
- загальне хліборобство,

загальне рільництво, загаль-
на фітотехнія, загальна про-
дукція рослин.

ЗЕМЛЕДЕЛИЕ ЧАСТНОЕ - (о нау-
ке) - спеціальне рільництво,

спеціальна фітотехнія, спе-
ціальне хліборобство, спеці-
альна продукція рослин.

ЗЕМЛЕДЕЛЕЦ - хлібороб, ріль-
ник, ратай. (Пахальщик) -

орач (плугатор, погднич).

(Сеятель) - сівач; (боро-
новщик) - волочільник, ско-
родільник.

ЗЕМЛЕДЕЛЬЧЕСКИЙ - хлібороб-
ський, рільницький.

ЗЕМЛЕКОП - 1. копач. 2. гра-
барь.

ЗЕМЛЕПОЛЬЗОВАНИЕ - земле-
користування.

ЗЕМЛЕСОС - землесмок.

ЗЕМЛЕУСТРОИТЕЛЬНЫЙ - земле-
впорядний, землеустрійний.

ЗЕМЛЕУСТРОИТЕЛЬСТВО - землево-
рядження, землеустріи.

ЗЕМЛЕЧЕРПАНИЕ - землекопання, (- в реке, гавані) - двопроглиблення.

ЗЕМЛЯ - 1. земля, країна, край. 2. земля. 3. (почва) - ґрунт. (Земля девственная) - цілізна земля, цілина, обліт. (Земля отдохнувшая) - передіг. (Земля вспаханная) - рілля; (земля усадебная) - садівба, ґрунт, план.

ЗЕМЛЯНИКА (*Fragaria vesca* L.) - суниця, позёмка.

ЗЕМЛЯНО - земляний.

ЗЕМЛЯНО КИРПИЧ - непалена цегла, лимпач, саман.

ЗЕМЛЯНАЯ ГРУША (*Nelium tuberosum*, L.) - бульбо, топінамбур.

ЗЕМЛЯНО или **КИТАЙСКИ** ОРЕХ, **ЗЕМЛЯНОЙ ГОРОХ** - (*Arachis hypogaea*, L.) - китайський або земляний (г)орішок.

ЗЕМНАЯ КОРА - земна кора.

ЗЕМНОВОДНОЕ - земноводник.

ЗЕМНОЙ - земний, земляний, поземельний.

ЗЕРКАЛО МОЛОЧНОЕ - молочна тривниця.

ЗЕРКАЛО НОСОВОЕ - носове дзеркало, (д)зеркало носу.

ЗЕРНИСТОСТЬ - зерни(я)стість, ядерність.

ЗЕРНИСТЫ - зерни(я)сті, ядерний.

ЗЕРНИТЬСЯ - зернитись.

ЗЕРНО - зерно, зернина, насінина; (уменьш.) - зернячко, зеринка, насінинка, насіннячко.

(соб) - зерно, збіжжя, пшениця, пшениця. (Зерно маковое) - мачина; (зерно пшеничное) - пшеничина; (зерно просяное) - просяна; (- ржаное) - житина; фасоліна, горошина;

(- коноплинное, льняное) - сім'я; (- отборное) - чолд; (отброс) - послід, ви́точка; (смесь ржи и пшеницы) - суржок.

ЗЕРНОВАЯ СИСТЕМА ПОЛЕВОДСТВА - зернова, збіжжєва система хліборобства.

ЗЕРНОВАЯ ПАРОВАЯ СИСТЕМА ПОЛЕВОДСТВА - зернова, голдшна, система хліборобства.

ЗЕРНОВАЯ УЛУЧШЕННАЯ СИСТЕМА ПОЛЕВОДСТВА - зернова поліпшена система хліборобства.

ЗЕРНОВОЙ КОРМ - зерновий корм.

ЗЕРНОДРОБИЛКА - зернодерка.

ЗЕРНОПЛОЩИЛКА - зерночавилка.

ЗЕРНООЧИСТИТЕЛЬНЫЙ - зерночистний.

ЗЕРНОСУШИЛКА (машина) - сушарка; (помещение) - сушарня.

ЗЕРНОЯДНЫЙ - зерноід.

ЗЕРНЫШКО - зеренце, зернятко.

ЗИМА - зима. **ЗИМОЮ** - зимою, в зими, у(в)зімку.

ЗИМНИЙ - зимовий, зимній.

ЗИМОВАЛЫЙ - перезимований, торішній; (з. теленок) - бузім(в)ок, назимок; (з. жереб.) - стригун.

стрижак, стрижка; (- порос.) - відсвинок; (- ягненок) - ярка, ягниця.

ЗИМОВКА, ЗИМОВАНИЕ - зимівля, зимування.

ЗИМОВИЩЕ, ЗИМОВЬЕ - зимовник.

ЗЛАКИ - 1. злаки, зерло, зілля. 2. (о зерновых) - хліб, збіжжя, пшениця, пшениця.

ЗЛАЧНЫЙ - злачний, хлібний, пшеничий.

ЗЛОЙ (свировень) - клятий,

ЛЮТИЙ, ЛИХИЙ, ЗЛИЙ.
ЗЛОКАЧЕСТВЕННИЙ - лихий,
шкідливий, небезпечний.
ЗМЕЕВИК - зміяк.
ЗМЕЙКА (прибор) - змійка.
ЗНАК (признак) - ознака;
(позначка) - знак, позначка;
(имекційний знак) - (до)зна-
чений, значний; (з на-
сечкою) - карб.
ЗНАМЕНАТЕЛЬ - знаменник.
ЗНАМЕНАТЕЛЬНИЙ - знамен-
ний.
ЗНАМЕНИТИЙ - значний, зна-
менитий, славетний, сла-
возвісний.
ЗНАНИЕ - знання, знаття.
ЗНАЧЕНИЕ - вага, значін-
ня.
ЗНАЧИТЕЛЬНИЙ - значний.
ЗНОБЬ, ОЗНОБ - дрігота,
дріжак, холод, мороз.
ЗНОЙ - спека, жарота.
ЗНОЙ ВЛАЖНИЙ - вар, при-
парок, вощка спека.
ЗНОЙНИЙ - пекучий, жар-
кий, (влагознойний) =
п(в)аркий.
ЗОВ (у птиці) - *Sin -*
gluviana у людей -
struma) - воло; (у
рогатого скота) - під-
г(а)рля.
ЗОБИНИ - волови.
ЗОЛА - попіл, зола. (-го-
рячая с огнем) - присок.
ЗОЛЕНИЕ - зоління, лужіння.
ЗОЛИТЬ - золити, лужити.
ЗОЛЬНИК - попільний.
ЗОЛЬНИЙ - попільний.
ЗОЛЬНОСТЬ - попільність.
ЗОНА - зона, пояс, смуга.
ЗОНАЛЬНИЙ - зональний, зон-
вий, смуговий.
ЗОНД - зонд, штилик.
ЗОНДИРОВАТЬ - зондування.
ЗОНТИК (бот) - дашок, округ-
жок.
ЗОНТИЧНИЙ - дошкувати, ок-

ружкувати.
ЗООЛОГИЧЕСКИЙ - зоологічний;
(зоологические признаки) -
зоологічні ознаки.
ЗООСПОРА - зооспора, живчик,
плавінка.
ЗООТЕХНИЯ - зоотехнія.
ЗООТЕХНИЯ ОБЩАЯ - зоотехнія
загальна.
ЗООТЕХНИЯ ЧАСТНАЯ - спеціаль-
на зоотехнія.
ЗРАЧОК - (*Pupilla*) - зі-
ниця; (относящийся к зрач-
ку) - зіничний; (расширение
зрачка) - поширення зіниці.
ЗРЕЛОСТЬ - (до)спілість,
(до)стиглість; (половая з.) -
станівкість.
ЗРЕТИЙ - (до)(по)спілий, (до)-
стиглий. (В половом отноше-
нии) - станивкий, став на
стану.
ЗРЕТЬ - спити, (до)(по)спі-
вати, достигати. (В поло-
вом отношении) - ставати на
стану.
ЗРИТЕЛЬНИЙ (нерв) - зоровий,
(зрительное стекло) - про-
зірне скло.
ЗУБ - зуб, зубок, зубець;
(зубч. колеса) - палець;
зуб. (-резцы) - передні
зуби, різакі; (зависел) - сі-
качі; (клыки) - йкли, клива-
к; (-коренные) - кутні,
(крайние зубы) - окрайці;
(зубные коронки) - окрайки;
(молочные зубы) - молочні;
(- постоянные) - сталі;
(перемешать молочные зубы на
постоянные) - скидати зуби,
ставити окрайки; (прорезываются
зубы) - різуться зуби,
вирізуються; (с выпавшими
зубами) - щербати. (волчий
зуб) - вовчий зуб; (с редко-
поставленными зубами) - рід-
козубий; (оскаливать зу-
бы) - шкирити зуби.

(сжать зуби) - сціпити зуби;
(щелкать зубами) - клацати;
(грохотать зубами) - торохтіти зубами)

ЗУБЕЦ - зубець; (з. виступающий) - визубень; (з. входящий) - зазубень.

ЗУБИЛО, ЗУБРИЛО - зубило, шрубель; (для рассечки металов) - нашрубск.

ЗУБРИТЬ - зубити, визублювати, шербити, вищерблювати.

ЗУБЧАТОЕ КОЛЕСО - триб, шестерня.

ЗУБЧАТЫЙ - зубчастий, зубкуватий, пилистий, шилкуватий; (о передаче) - трибовий, палешний.

ЗУВЧИК - зубець, зубок.

ЗУД - сверож, сверблячка.

ЗУДЕНЬ ЧЕСОТЧНЫЙ (*Agaris scabiei*) - коростяний кліщ.

ЗУБНИЙ - 1. трясовинний, грузький. 2. хиткий, хибкий, (-песок) - сипкий.

ЗУБНОЕ БОЛОТО - драговина, трясовина, плав.

ЗУБНОСТЬ - 1. тряскість, грузкість. 2. хиткість, хибкість.

ЗУБНОСТЬ - мерзлякуватість.

ЗУБКИИ - мерзлякуватий.

ЗЯБЬ - зябля, зяб.

И.

Ива - верба (*Salix fragilis* L. /- верба крихка; (*S. alba* L.) - верболіз білий. (*S. amygdalina* L. = *S. Triandra*) - верболіз миґдалевий. (*S. aurita* L.) - вухата лоза. (*S. babulo* - *misc* = *S. pentandra* С. Коо.) - верба жалібна, плакуча; (*S. Carpea* L.) - верба

козяча. (*S. cinerea* L.) - попеляста лоза. (*S. daphnoides* Vill.) - шелюга. (*S. pentandra* L. = *lamifolia* Wee) - черноліз. (*S. purpurea* L. = *S. monandra* Gard.) - червона лоза.

(*S. viminalis* L.) - верба, лоза, рокита. (*S. vittelina* L.) - верба повисла.

ИГЛА - голка; (- для мешков) - циганська голка; (хвоин. дерева) - чагина, шпилька, глиця.

ИГОЛЬЧАТЫЙ - шпильчастий, голчатий.

ИДТИ ШАГОМ - (о лошади) - іти ходом, йти ступом, ступакувати.

ИЗЫТОК - лишок, надмір, надвишка, зайвина, достаток

ИЗЫТОЧНЫЙ - зайвий, надмірний.

ИЗВЕРЖЕНИЯ (животных) - /предмет/ - екскременти, с(ви)порожнення, відходи; (- жидкие) - рідкі; (- твердые) - тверді.

ИЗВЕРЖЕНИЕ (процесс) - спорожнювання, каляння, ходити до вітру, -на сторону.

ИЗВЕСТКОБЖИГАТЕЛЬНЫЙ - вапнопальний; (- печь) - вапнярка, вапельня.

ИЗВЕСТКОВАЯ ПЕЧЬ - вапнярка, вапельня.

ИЗВЕСТКОВАЯ КОЛЬ - вапнякова копальня, вапнице.

ИЗВЕСТКОВЫЙ - (из извести) вапняний; (относ. к извести) - вапновий; (богатый известью) - вапнистий.

ИЗВЕСТНЯК - вапняк.

ИЗВЕСТЬ - (негашеная) - вапне(а); (гашеная) - попельха; (- едкая) - ідка; (- гидравлическая) - гидравлична; (- кремневая) - кремінна.

ИЗВИВАТЬСЯ, ИЗВИТЬСЯ - ся, изги-

БАТЬ, -СЯ, ИЗОГНУТЬ, -СЯ - з(ви)наги (ізі) (зі)гнути, до(з)и(ва)ти, -ся.
ИЗВЛЧЕНИЕ - витяг, здобуття, видобуття. (- пользи) - скористання, зужиткування ; (- корня в математиці) - корінювання, добування коренів.
ИЗВНУТРЬ - ИЗНУТРИ - з середини.
ИЗВНЕ - з 'окола, з надвору, зверху, зовні.
ИЗГАРИНА - жухелиця.
ИЗГИБИНА, ИЗВИВИНА, ИЗВИЛИНА - кривина, кривуля, за(ви)крут, залім, коліно, заворот, вилукувина (о спине).
ИЗГИБИСТЫ, ИЗВИЛИСТЫ, ИЗВИВИСТЫ - 1. кривий, (по)кручений, колінкуватий, хвилястий, (о спине) - (ви)лукуватий, сідлистий.
2. гнучкий, заломистий.
ИЗГНИВАТЬ, ИЗГНИТЬ - ви(з)гнивати, з(о)гнити, (по)трухнути, (по)трухлявіти, (по)трупішати.
ИЗГНИЛИ - (ви)(зо)(з)гнилий, (по)трухлий, потрупішаний.
ИЗГОРОДА, ИЗГОРОДЬ - (о)горожа, (- из хвороста) - пліт, плетінь, тин, ліса; (из вертик. кольев) - частокіл; (- из жердей) - воріння, вірря, корлати; (живая изгородь) - живопліт, обсада; (ставить изгородь) - тинити, обплітати, - сь, об(за)горожувати; (-проводочная) - дротопліт.
ИЗГОТОВЛЯТЬ, ИЗГОТОВИТЬ - виготовляти, виготувати, виготовити.
ИЗДЕЛИЕ - виріб, робливо (мого роблива).

ИЗДИРЯВЕТЬ - подір'явити, подір'чавити.
ИЗДИРЯВИТЬ - подір'явити, подір'чавити.
ИЗДОЙКИ (молока на издое) - видоїки.
ИЗДОЙНИЙ - малодійний.
ИЗДОЛЬНИЙ, ИЗДОЛЬНИК - за сніц, за коцу, за скибу, за міру, за мірчук і т.д.
ИЗЛАГАТЬ, ИЗЛОЖИТЬ - викладати, викласти.
ИЗЛИШЕК - (за)лишок, надмір надвишка, рехт(к)а.
ИЗЛИШНИЙ - зайвий, (за)лишний.
ИЗЛИШНЕ - надто, надміру, зайве, залишне.
ИЗЛУЧАТЬ, ИЗЛУЧИТЬ - промінювати, парусити.
ИЗЛУЧЕНИЕ (тепла, света) - промінювання.
ИЗЛОМ - злом.
ИЗЛУЧИНА, ИЗВИЛИНА, ИЗВОРОТ, ИЗГИБИНА - луковина, кривина, за(ви)крут, залім, коліно, заворот.
ИЗМЕЛЬЧАТЬ - 1. здрібніти.
2. здегенерувати, виродитись, пере(з)в'єстися.
ИЗМЕЛЬЧАВШИЙ - 1. здрібнений.
2. пере(з)в'єдений, здегенерований.
ИЗМЕЛЬЧИТЬ - подробити, покритити, посікти.
ИЗМЕЛЬЧЕННИЙ - подроблений, покритшений, посічений.
ИЗМЕНЕНИЕ - з(од)(пере)міна, од(від)мінок.
ИЗМЕНЧИВЫЙ, -ВОСТЬ - (з)мінливий, (з)мінливість; змінний, змінність.
ИЗМЕРЕНИЕ - вимір.
ИЗМЕРИВАТЬ, ИЗМЕРИТЬ - об(ви)(з)(по)міряти.
ИЗМЕРИМЫЙ - змірний, вимірний.
ИЗМЕРИТЕЛЬ - мірнаця; (-само-

пишущий)- мірниця самопис-
на.
ИЗМЕРИТЕЛЬНЫЙ - вимірний,
вимірний.
ИЗМОРАЖИВАТЬ, ИЗМОРОЗИТЬ -
заморожувати, за(по)мороз-
ити.
ИЗМОРОЗЬ - паморозь, памо-
розок, наморозь.
ИЗНАШИВАНИЕ - зукиття, вис-
наження, зносування.
ИЗНАШИВАТЬ, ИЗНОСИТЬ -
зуки(ва)ти, зносувати, зно-
сити.
ИЗНЕЖЕННЫЙ - ніжний, тен-
дітний, ви(роз)пещений,
розніжений, делікатний.
ИЗНЕЖИТЬ, -СЯ - розніжити, -
ся, розпестити, -ся.
ИЗНЕМОГАТЬ, ИЗНЕМОЧЬ - зне-
мог(а)ти, знесилуватися,
знесилитися, виснажуватися,
виснажитися, охлявати, ох-
лянути.
ИЗНЕМОЖЕНИЕ - знемога, зне-
силення, виснаження.
ИЗНЕМОЖЕННЫЙ - знеможений,
знесилений, виснажений, ох-
лялий.
ИЗНОШЕННОСТЬ - (машин)-
спрацьованість; (- живот -
них) - виснаженність, спра-
цьованість.
ИЗНУРЕНИЕ = ИЗНЕМОЖЕНИЕ.
ИЗНУРИТЬ, ИЗНУРИТЬ, - СЯ -
зморити, стомити, висили-
ти, - ся; зморюватися,
стомлюватися (см. -изнемо-
гать).
ИЗОБИЛИЕ - рясота, ряскіш,
достаток; (о листьях, цве-
тах, плодах)- рясота.
ИЗОБИЛОВАТЬ - достаткува-
ти, мати достаток, роскошу-
вати, ряснитися; (делать
изобильным)- ряснити.
ИЗОБИЛЬНЫЙ - рясний, дос-
татний, рясний; (о листьях,

цветах, плодах)- рясний.
ИЗОБРАЖЕНИЕ - образ;
(- действительное)- дійс-
ний; (- мнимое)- уявний;
(- обратное)- обернений;
(- прямое)- простиий;
(- увеличенное)- побіль-
шений; (- уменьшенное)-
поменшений.
ИЗОБРЕТАТЕЛЬ - винахідник.
ИЗОБРЕТАТЕЛЬНЫЙ - винахід-
ливий.
ИЗОБРЕТЕННЫЙ - винайдений.
ИЗОГНУТЫЙ - (наружу) - виг-
нутий, (внутри) - увігну-
тий, зігнутий.
ИЗОГНУТЬ, ИЗГИБАТЬ -
(э(ви)гинати, (izi)(zi)г-
нути.
ИЗОЛИРОВАННЫЙ - ізольова-
ний, відокремлений, усаміт-
нений.
ИЗОЛИРОВАТЬ - ізоловати,
відокремити, усамітнювати.
ИЗОЛЯТОР - ізолятор, відо-
кремник.
ИЗОЛЯЦИЯ - ізоляція.
ИЗРАСЕЦ - как(ф)ля.
ИЗРАСЦОВЫЙ - как(ф)ляний,
как(ф)льбовий.
ИЗРАСХОДОВАТЬ, ИЗДЕРЖАТЬ, -
СЯ - витратити, - ся;
(о силе) - виснажитися,
висилитися; (о кормах)-
ви(с)харчувати.
ИЗРАСХОДОВАННЫЙ - по(ви)-
трачений.
ИЗРЕДКА - зрідка, рідко-ко-
ли, де-коли, коли не коли,
в ряди - годи.
ИЗРЕЗАТЬ - порізати, покра-
ти, посікти; (- корнепло-
ды)- покришити.
ИЗРЕЗЫВАНИЕ - різання,
крайня, (корнеплоды)-
кришіння.
ИЗРЕШЕТИТЬ - подірвати, по-
решетити.

ИЗСЫКАТЬ, ИЗСОХНУТЬ - ви-
(з)сох(ну)тися, ви(з)си-
хатися.
ИЗСУНАТЬ, ИЗСУШИТЬ, - ся-
висушувати, висушити, -ся.
ИЗСЯКАТЬ, ИЗСЯКНУТЬ - вис-
нажуватися, виснажитися,
витратися; (об источни-
ке)- вислохнути.
ИЗУЧАТЬ, ИЗУЧИТЬ, ИЗУЧИ -
ВАТЬ -учити, - ся, навчити,
- ся, вивчити, - ся, виу-
чуватися.
ИЗУЧЕНИЕ - вивчення, наука.
ИЗУЧЕННИЙ - вивчений.
ИЗ'ЯЗВЛЯТЬ, ИЗ'ЯЗВИТЬ -
роз'язрувати, роз'язрити,
- ся, у(в)ражати, у(в)ра-
зити, робити виразки.
ИЗ'ЯН - 1. ганч, ганца,
сказ, близна. 2. шкода,
втрата. (с из'яном)-
з ганчою, з вадю.
ИЗЫСКАНИЕ - розвідка, ви-
шуки, вишукування, вислі-
жування, дознавання, дос-
лід.
ИЗЫСКАНИИ - 1. висліже-
нии, дізнаний, розвіда-
нии. 2. вишуканий, дели-
катний.
ИЗЫСКАТЕЛЬ - вишукувач,
дослідник.
ИЗЫСКАТЕЛЬСКИЙ - розвід-
ницький, дослідницький;
(изыскательская партия) -
партия.
ИЗЫСКАТЬ, ИЗЫСКИВАТЬ -
вишук(ув)ати, доходити,
дійти, дізна(ва)ти, роз-
від(ув)ати, добрати спо-
собу.
ИЗМ - родзинка, озім.
ИЗМОННИ - родзинковий,
озімний.
ИГРА - 1. (анат. Jura)-
літка. 2. ікра, кав'яр;
(- раковая) - кашка; (икру
метать) - вакидати ікру,

гёртися.
ИЛ - (на)мул; (- глинис -
тый) - глей; (- болотный) -
тваць, тванюка; (на дне
солёных озер)- кал, калю-
ка; (- наносной) - намул,
наволока; (занести илом)-
замулити.
ИЛИСТЫЙ - мулкий, мулистий,
глеїкий, грузький, багнис-
тий. (Илистый осадок)-
мул, мулавина.
ИЛЬМ (Ulmus montana wither-
ring -)- гірський берест.
ИМЕНИЕ - маєток.
ИМУЩЕСТВО - майно, статки,
добро, цєнз. (Благоприоб-
ретенное имущество)- при-
(на)добане, набуте, набуток,
нашите, нашиток. (Родовое
имущество)- родовє, дідиз-
на, дідичина, батьківщина,
материзна. (И. наследствен-
ное)- спадковє, спадок,
спадщина, (наследование
старшего в роде)- майорат.
(Недвижимое имущество)-
нерухомє майно, нерухомість.
(движимое и.)- рухомє май-
но, рухомість; (государ-
ственное имущество)- дер-
жавне, скарбове майно;
(пожалованное имущество)-
дарованє; (заповедное и.)-
заказнє, майорат; (об-
щественное имущество)- гро-
мадське майно.
ИМУЩЕСТВЕННИЙ - майновий,
магчий, статкови(ти)й,
цєнзовий.
ИНВЕНТАРЬ - реманєнт, інвен-
тарь.
ИНДИВИДУАЛЬНИЙ - індивідуаль-
ний, окр(є)мішний, особис-
тий.
ИНДИВИДУУМ - індивідуум,
особель.
ИНДИКАТОРНАЯ СИЛА - індика-

торна сила , виявлена
вправність.
ИНДУКТИРОВАТЬ - індукувати.
ИНДУКТИРУЮЩИЙ ТОК - головний
ток , пруд.
ИНДУКЦИОННЫ - індукційний ;
(індукційна котушка Рум-
корфа)- Румкорфовий искро-
вий індуктор.
ИНДУКЦИЯ - індукція.
ИНДУК - (г)індук.
ИНДУЧКА - (г)індичка.
ИНДИКОНОК , ИНДИКОПАТА -
(г)індича , (г)індичага.
(Индейки)- (г)індики ;
(ожерелье индюка)- коралі,
набородки.
ИНЕЙ - іней , наморозь.
ИНЖЕНЕР - інженір ; (-гор-
ний)- і. гірничий ; (-гражд-
данский)- архітект ;
(- межевой)- і. мір(ни) -
чий , і. межовий ; (- путей
сообщения)- і. шляхів ;
(-технолог)- і. технолог ;
(- Электрик)- і. елек-
трик ; (- химик)- і. хе-
мик ; (- механик)- і. ме-
ханик.
ИНЖЕКТОР - інжектор , водо-
гін.
ИНОХОДЕЦ - шлапак.
ИНСЕКТИЦИД - інсектицид.
ИНСОЛЯЦИЯ - інсоляція ,
опромінення , на(о)світ-
лення.
ИНСТИНКТ - інстинкт.
ИНСТРУКТОР - інструктор.
(И. по молочному делу)-
інструктор молочарства ;
(и. по животноводству)-
і. скотарства ; (и. по ры-
боводству)- і. рибівництва ;
і. пасічництва , ожільництва ,
і. садівництва.
ИНСТРУМЕНТ - струмент , спра-
ва , пристрій , припас , на-
чиння.
ИНСТРУМЕНТАЛЬНЫЙ ЗАВОД -

струментарня.
ИНСТРУМЕНТАЛЬЩИК - струмен-
тальник.
ИНТЕНСИВНОСТЬ - інтензив-
ність.
ИНТЕНСИВНЫЙ - інтензивний.
ИНТЕНСИФИКАЦИЯ - інтенсифі-
кація.
ИНФЕКЦИОННЫЕ БОЛЕЗНИ - інфек-
ційні хвороби , пошесті.
ИНФЕКЦИЯ - інфекція , зараза ;
(инфекция бактерий)- при-
щеплення бактерій.
ИНФИЛЬТРАЦИЯ - інфільтрація ,
просочування.
ИПОТЕКА - гіпотека , заклад-
на , застав (нерухомого май-
на).
ИСКЛЮЧАТЬ , ИСКЛЮЧИТЬ - виклю-
чити , вилучити , виімати ,
викидати ; виключити , вилу-
чити , виняти , викинути.
ИСКЛЮЧАЯ - опріч , окрім.
ИСКЛЮЧЕНИЕ - виімок , виня-
ток , вилучка.
ИСКЛЮЧИТЕЛЬНЫЙ - винятковий ,
виітковий , виключний , над-
звичайний , окремий , особий -
вий.
ИСКОНИ - споконвіку , здавна ,
зпередвіку , спершу , спочат-
ку.
ИСКОННЫЙ - споконвічний ,
предковичний , стародавній.
ИСКОПАЕМОЕ - копалина , коваль-
не , викоп.
ИСПОПАЕМЫЙ - копальний , ва-
копний , фосильний.
ИСКОРЕНЕНИЕ - викорінення.
ИСКОРЕНИТЬ , ИСКОРЕНЯТЬ , -СЯ -
ви(с)коренити , вивести , ви-
губити , ви(з)нищити , вибо-
вити ; викореняти , виводити ,
вигубляти , ви(з)нищувати ,
-ся.
ИСКРИВЛЕНИЕ - викривлення.
ИСКРИВЛЕННЫЙ - по(ви)(с)крив-
лений.
ИСКРОГАСИТЕЛЬ - искрогасник.

ИСКУСНИЙ - вмiлий, мистецький, майстерний, вигадливий.

ИСКУССТВЕННОСТЬ - робленiсть, штучнiсть.

ИСКУССТВЕННИЙ - роблений, штучний. (Искусственное удобрение) - роблене угiдження.

ИСКУССТВО - мистецтво, умiлiсть, штука. (Искусство заводское) - умiлiсть заводська.

ИСПАРЕНИЕ - (процесс) - парування, випаровування; (пар) - пара, випар, спарiння. (О растениях) - транспiрацiя.

ИСПАРИТЕЛЬНЫЙ - випарний.

ИСПАРИТЬСЯ, ИСПАРЯТЬСЯ - випаритися, випаровуватися; (выделять пар) - парувати, братися паром.

ИСПАРИТЕЛЬНЫЙ - випарований; (испаримость) - випарованiсть.

ИСПЕПЕЛИТЬ - спопелити.

ИСПЕПЕЛИТЬСЯ - спопелити.

ИСПОДНИК (нижн. жернов) - спiдняк.

ИСПОЛЬНЫ - скипцинний, спiльний.

ИСПОЛЬЩИНА - скипцина, спiльщина.

ИСПОЛЬЩИК - спiльщик.

ИСПРАВНЫ - справний; (- ность) - справнiсть.

ИСПРАЖНЕНИЕ (процесс) - 1. випорожнювання. 2. (выделения) - екскременти, випорожнення, кал, послiд; (- рога того скота, лоша - деи) - кизяк, балиг.

ИСПРАЖНЯТЬСЯ, ИСПРАЖНИТЬСЯ - ви(с)порожнитися, каляти; ви(с)порожнитися, викалятися.

ИСПЫТАНИЕ - (с)проба, спробунок, спiток, дослiд,

дослiдження, випробовування.

ИСПЫТАННЫЙ - дiзнаний, с(ви)пробований, дослiдження.

ИСПЫТАТЕЛЬНЫЙ, АППАРАТ - перевiрний прилад.

ИСПЫТЫВАТЬ, ИСПЫТАТЬ - випробовувати, вивiдувати, дiзнаватися; випробувати, вивiдати, дiзнатися.

ИССЛЕДОВАНИЕ - дослiд, дослiдження, розвiдка; (процесс) - дослiджування; (спец.) - зондування.

ИССЛЕДОВАНОСТЬ - дослiженнiсть.

ИССЛЕДОВАТЕЛЬ - дослiджувальний.

ИССЛЕДОВАТЕЛЬ, - НИЦА - дослiдник, дослiдниця.

ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ - (о кафедре) - дослiдчий; (относящ. к исследователю) - дослiдницький.

ИССЛЕДОВАТЬ - дослiджувати; (соверш.) - до(роз)слiдити.

ИССЛЕДУЕМЫ - дослiджуваний.

ИСТЛЕВАНИЕ - зотлiння, спорохнiвiння, (с)трухлявiння, (с)трупiшання.

ИСТЛЕВАТЬ - , **ИСТЛЕТЬ** - зотлi(ва)ти, згни(ва)ти, (з)трухлявити, (з)трухнути, (з)порохн(яв)ити.

ИСТЛЕВШИЙ - зотлiлий, (по)трухлий, трухлявий, порохнявий.

ИСТОК, ИСТОЧНИК - джерело, витiк, вплив, верховина (рiчки); /раскопаннi и. /копанка; (обделанный и.) - криниця; (углекислый и.) - буркiт.

ИСТОПАТЬ, -СЯ, ИСТОПИТЬ, -СЯ - виснажувати, вичерпувати,

ВИСИЛОВАТИ, -ся, виснажити,
 вичерпати, висилити, -ся.
 ИСТОЩАЛЫЙ, ИСТОЩЕННЫЙ - вис-
 нажений, ви(зие)силений.
 ИСТОЩАЮЩИЙ - виснажаль -
 ний, що виснажує.
 ИСТОЩЕНИЕ - 1. (процесс) -
 виснажування, знесило -
 вання; 2. (состояние) -
 виснаження, знесилення, ви-
 черпання сили.
 ИСХОД - вихід, кінець,
 (старинное) - вийстя.
 ИСХОДНЫЙ - вихідний.
 ИСХОДНАЯ ФОРМА - вихідна,
 основна форма.
 ИСХОДНЫЕ ПУНКТЫ - вихідні
 пункти, зачіпні точки.
 ИСХУДАЛЫЙ, ИСХУДЕЛЫЙ -
 скудлий, з(по)марнілий.
 ИСХУДАНИЕ - скудність,
 змарнілість.
 ИСХУДАТЬ, ИСХУДНУТЬ -
 с(по)худнути, з(по)марні-
 ти, охлясти, охлянути,
 зпасти з тіла.
 ИСЧЕЗАТЬ, ИСЧЕЗНУТЬ -
 зникати, зникнути, счезати,
 счезнути.
 ИСЧЕРПЫВАТЬ, ИСЧЕРПАТЬ -
 вичерпувати, вичерпати.
 ИСЧЕРПЫВАЮЩИЙ - вичерпливий,
 вичерпальний.
 ИТАЛИАНСКОЕ ПРОСО - (бор,
 гоми, могоар) - / Pa-
 nicum italicum или - Seta-
 ria italica Rw. - / -
 бір, італійське просо.
 (Panicum germanicum
 или Setaria germanica) -
 могоар.
 ИТОГ - підсумок, сума, за -
 гал.
 ИТОГО - разом, загалом.

КАБАН - кабан (ум.) - каба-
 нець, кабанчик; (к. на стої-
 ловом откорме) - сажовий
 кабан; (к. на пастбищном
 кормленні) - надвірний ка-
 бан, надвірняк; (не кас-
 трированный кабан, хряк) -
 кнур, (ум.) - кнурець;
 (дикий кабан) - вепр, дик.
 КАБАНЫЙ - кабанячий, каба-
 новий.
 КАБЕЛЬ - кабель.
 КАБЕЛЬНЫЙ - кабелівий; (ка-
 бельный завод) - каבלярня.
 КАВАЛЕРИЯ - кавалерія,
 кіннота.
 КАВАЛЕРИЙСКИЙ - кавалерійсь-
 кий, кіннотний, кінний,
 комонний.
 КАВАЛЕРИСТ - кіннотчик, ко-
 монник.
 КАДКА, КАДОЧКА, КАДЬ -
 діжка, (ум.) - діжечка;
 (кадка большая) - каду(ї)б
 (кадка для теста) - діжа;
 (кадка с крышкой и замком) -
 бодня; (кадка для мойки
 белья) - баля; (кадка для
 воды) - відник, водянка;
 (кадка на сыр, масло) -
 фаска; (- для меду) -
 довбанка, липівка; (чан,
 срез) - шапик, переріз,
 ширітвас.
 КАДОЧНИК - бондарь.
 КАКУШИЯ - уявний, спо-
 видний.
 КАЗЕИН - казеїн.
 КАИЛА - оскард.
 КАЙМА, КАЕМКА - 1. край,
 (о)крайка, кромка, облямів-
 ка. 2. рубець.
 КАЙМИТЬ - рубити, за(під)-
 рублювати, (об)лям(ов)ува-
 ти, обводити.
 КАЛ, (помет) - екскременти,

кал, с(ви)порожнення;
(- лошадинний, скотской) -
кизяг, баліг; (приготов-
лений для топлива к.) -
кирпич, кизяк.
КАЛЕНИЕ - розпикання; (ка-
ление белое) - ясний жар.
КАЛИБР - калібр, розмір.
КАЛИБРОВКА - калібрування.
КАЛИБРОМЕР - калібромір.
КАЛИЙ - калій, потас(ш).
КАЛИЛЬНИЙ - жаровий; (ка-
лильная лампа) - жарівка;
калильная печь) - гартів-
ня.
КАЛИНА - (*Viburnum ori-
lus* L.) - калина.
КАЛИТЬ, - СЯ - І. розпика-
ти, -ся, розжарювати, -ся;
2. гартувати, -ся.
КАЛОРИЯ - калорія.
КАЛЬКА - калька.
КАЛЬКУЛИРОВАТЬ - калькулю-
вати.
КАЛЬЦИЙ - кальцій, вап,
вапень, вапняк; (кальций
сернистый) - сірчак вапня,
сірчак вапу; (кальций
фосфорнокислый) - ваповий
фосфоран.
КАЛЬЦИНИРОВАТЬ - кальцину-
вати, перепалювати на вап-
но.
КАМЕДЬ - живиця, клей.
КАМНЕТЬ - кам'яніти.
КАМЕНИСТЫЙ - камінястий,
камінистий, скелястий.
КАМЕННЫЙ - кам'яний.
КАМЕННИ УГОЛЬ - земляне
вугілля; (- пламенный) -
земляне вугілля полум'яне;
(- кузнечный) - земляне ву-
гілля ковальське; (- крк-
сушился) - земляне вугіл-
ля коксубальне.
КАМЕНОДОМНЯ - каменяря,
каменоломня.
КАМЕННИК - муляр.
КАМЕНЬ - камінь; (камень

известковый) - вапняк; (ка-
мень котельный) - накип;
(камень точильный) - брус,
брусок; (камень желудоч-
ный) - камінь шлунковий;
(камень зубной) - камінь
зубовий; (камень молочный) -
камінь молочний; (камень
мочевой) - камінь сечовий.
КАМЕРА - камера, комбра.
КАМНИ (*Argento phragmites*
очерет, комиш; (молодой
камыш) - спичак).
КАМЫШЕВНИ - очеретяний,
трост(ия)овий (цукор).
КАМЫШНИК - І. очерета, ко-
миши. 2. (*Pagus biarticus*)
- очеретянка.
КАНАВА - канава, рів, феса,
риштак (для спуска воды).
КАНАЛ - І. канал; (канал
судоходный) - канал плавоб-
вий, протока, рукавець; (к.
осушительный) - канал осуш-
ный; (к. перехватывающий) -
канал поперечный; (канал
собирающий) - канал збір-
ный; 2. (канал кишечный) -
кишковий шлях; (мочеиспус-
кательный канал) - сечник,
сечовий канал.
КАНАТ - мотуз, лин(в)а.
(канат пеньковый) - ланьва пря-
див'яна; (канат из сталь-
ной проволоки) - строс;
(канат для увязывания сно-
пов) - волок; (канат для
колодца, паром) - кодола;
(- для привязки скота) -
налигач, воловід.
КАНАТИК (семенной) - моту-
зочок насінбовий.
КАНАТНИЙ - лин(в)овий; (ка-
натный завод) - крутіть,
лин(в)арня.
КАНИФОЛЬ - живиця, канифо-
лія.
КАНТОВКА - І. (процесс) -
кантування. 2. (камнетес.

молоток)- оскард, бущарда.

КАПАТЬ, КАПНУТЬ - к(р)апати, к(р)апнути.

КАПЕЛЬКА, КАПЛЯ - крапелька, к(р)апка, к(р)апелина, бризка; (- жира на воде)- скалка.

КАПЕЛЬНИЙ - к(р)аплистий.

КАПЕЛЬНИЦА - крапельник.

КАПИЛЯРНОСТЬ - капілярність, волосність.

КАПИЛЯРНИЙ - капілярний, волосний.

КАПИТАЛЬНИЙ - капітальний.

КАПИШОН - каптур, відлога, кбб(к)а, богородиця, (на бурке).

КАПКАН - самолів, лабети, ступиця; (- на мелкого зверя)- пастка, лапка, халка; (- на птиц)-

сільце.

КАПЛУН (кастрированный; петух) - скін(ець), каплуна.

КАПЛУНИТЬ - скопити.

КАПЛЯ = КАПЕЛЬКА.

КАПРИЗ - норови, привередли.

КАПРИЗНИЧАТЬ - норовитися, комезитися.

КАПРИЗНИЙ - норовистий, привередливий.

КАПУСТА (кочанная) - (*Brassica oleracea capitata*, L.)

капуста звичайна (головчаста). (Капуста брисельская) - / *Br. ol. var. gemmifera* DC. / - капуста

брисельська. (Капуста кольраби) - / *Br. ol. var. caulodes* L = var. caulotara DC. / - галаріца, калярбія. (Капуста цветная) -

(*Br. ol. var. cauliflora sprengel.*) - карафідль, цвітня капуста.

(Капуста савойская) -

/ *Br. ol. var. sabauda* L =

Br. bullata Pasq. / -

капуста савойська.

КАРАКУЛЯ - кривуля, карячка.

КАРАКУЛЬ - 1. смушок з бухарських ягнят. 2. (к. овца) - каракульська вівця.

КАРЕТНИК (мастер) - стельмах; (сарай) - возовня.

КАРТА - мапа, карта.

КАРТОГРАФИЯ - картографія.

КАРТОН - картон, текстура.

КАРТОФЕЛЬ (*Solanum tuberosum*, L.) - картоп(ф)ля, ба-раболя.

КАРТОФЕЛИНА - картоп(ф)лина.

КАРТОФЕЛЬНИЙ - картоп(ф)ляний.

КАРТОФЕЛЕКОПАТЕЛЬ - картоп(ф)лекопач.

КАРЬЕР (песчаный) - піс-ковня; (- глиняный) - гли-

нище; (- каменный) - ка-

меняря; (- известковый) - вапелля, вапнярка; (- мело-

вой) - крейдянка; (- соля-

ной) - солониця.

КАСАНИЕ - дотик(ання), тор-

кання, черкання, стик.

КАСАТЕЛЬНИЙ - до(с)тичний; (касательная, матем.) - до-

тична.

КАСАТЬСЯ - до(с)тикатися, торкатися, черкатися.

КАСАЮЩИЙСЯ (чего-либо) - дотичний.

КАСТОРОВОЕ МАСЛО, КАСТОРКА - (*Oleum ricini*) - рицина, рицинова олія.

КАСТРАТ - валах.

КАСТРАТОР - валаший, холощій.

КАСТРАЦИЯ - кастрація, вала-

щання, халашання.

КАСТРИРОВАТЬ (жеребца) - вик-

ладати, халашати; (быка, пере-кучиванием семенных

канатиков) - завертати , обертати ; (- барана) - валашати ; (- борова) - легчити , чистити ; (- петуха) - скопити .

КАСТРИРОВАННЫЙ - кастрованний ; (о баранах и собаках) - (ви) валашаний ; (о боровах , хряках) - чищенний ; (о жеребцах) - викладений ; (о быках , перекручиванием семен. канатиков) - завернений , обернений . (К. баран , пес) - валаш ; (к. боров , хряк) - кабан ; (к. бык) - від ; (к. жеребец , мерин) - кінь ; (к. петух) - скіп , скіпець , кашлун .

КАТАРАКТА - катаракта , полуда .

КАТАРР - катар , (острый катарр) - гострий к. ; (хронический катарр) - зотяжний к. ; (катарр кишечный) - кишковиця ; (к. носа /насморк/) - нежить .

КАТЕТР - катетр ; (катетр молочный) - к. молочний , дольна рурка .

КАТОК - коток , валок ; (рубчастый к.) - к. гранчастий , карбований к. , грудобій .

КАТКОВАНИЕ - коткування , (укатывание) - вкочування ; (укатывать) - коткувати .

КАТУШКА - цівка , мітниця , покорок .

КАТУШЕЧНЫЙ - цівкуватий , цівчастий .

КАТУШКОВЫЙ - цівковий .

КАУСТИЧЕСКИЙ - каустичний .

КАЧАТЬ , КАЧНУТЬ , - СЯ -

1. хитати , - ся ; коли(х) - (с)(в)ати , - ся ; гойдати , ся ; (по)хитнути , қолихнути , ся . 2. качати , качнути , - ся ; 3. телпати , - ся , мотати , - ся .

КАЧКИИ - хиткий , хибкий .

КАЧКОСТЬ - хит(о)кість .

КАЧЕСТВЕННЫЙ - якісний , властивий .

КАЧЕСТВО - якість , властивість ; (о ткани) - добротливість , добротність ; (о людях) - вдача .

КАШЕОБРАЗНИИ - каш(к)ува - тий .

КАНИЦА - 1. (пищевая) - поживина . 2. кашка .

КАШТАН (с'едобный) - (*Castanea vulgaris* Lam.) - каштан їстівний .

КАШТАН / конский / - (*Aesculus hippocastanum* , L.) - каштан , (бот.) - к. кінський .

КАШТАНОВЫЙ - каштановий ; (о масти) - каштановий ; (кличка) - каштан .

КАУТА - кабіна , кафта .

КВАДРАТНЫЙ - квадратний .

КВАСЦОВАТЫЙ - галунуватий .

КВАСЦОВАТЬ - галунити .

КВАСЦОВЫЙ - галуновий .

КВАСЦЫ (*alumen*) - галун ; (квасцы алюминиевые) - г. глищебий ; (к. хромокалиевые) - г. хромовий .

КВИТАНЦИЯ - квиток .

КЕДР СИБИРСКИЙ - (*Pinus sibirica* , L.) - кедр , сосна , кедрина .

КЕРАМИКА - кераміка .

КЕР(В)ЕЛЬ - (*Scandix olerifolia* , L.) - теребуля , трембулька .

КЕРН (в токарском станке) - сворінь .

КЕРОСИН - нафта , карасін , гас .

КЕРОСИНКА (бидон) - гасівниця .

КЕРОСИНОКАЛИЛЬНЫЙ - гасожаровий .

КИЗИЛЬ - (*Cornus mas* , L.) - дерев , кизіл .

КИЗИЛЕВЫЙ - кизіловий, дереновий.

КИЛА = ГРЪЖА (Hernia) - гила.

КИЛАСТЫЙ - гйлавий, гилун.

КИНОВАРЬ - цинобра.

КИПЕНИЕ - кипіння.

КИПЕТЬ - кипіти ; (очень кипеть) - клекотати, збігати.

КИПУЧЕСТЬ - кип'ячєсть.

КИПУЧИЙ - кип'ячий.

КИПЯТИЛЬНИК - окріпник.

КИПЯТИТЬ, - СЯ - варити,

грѣти, - ся. (кипятить молоко) - топити, прѣжити.

КИПЯТОК, КИПЕНЬ - окріп,

кип'яток, вар.

КИПЯЧЕНИЕ - варіння, кипнєвання.

КИПЯЧЕННЫЙ - зварений, кип'ялий ; (- молоко) - топле-не, прѣжене.

КИРКА - кирка, мотика.

КИРПИЧ - цєгла, (-один) -

цєглина ; (в массе) - цєг-

ла ; (кирпич пережженный) -

залізняк ; (кирпич битый

из глины с мякиной) - лимпач,

саман ; (к. недожженный) -

недонал ; (кирпич огнеупор-

ный) - цєгла вогнетривала.

КИРПИЧЕДЕЛАТЕЛЬНЫЙ - брикє-

товий, цєглоробний.

КИРПИЧЕОБЖИГАТЕЛЬНЫЙ - цєг-

лопальний ; (к. печь) -

цєглярка.

КИРПИЧНИК - цєгєльник.

КИРПИЧНЫЙ - цєгляний ; (к.

завод) - цєгєльня.

КИСЛОВАТЫЙ - кислуватий,

кисленький.

КИСЛОРОД (Oxygenium) -

кисєвь.

КИСЛОРОДНЫЙ - киснєвий.

КИСЛОСТЬ - кислість, кис-

линність.

КИСЛОТА - кислина ; (кисло-

та азотная) - к. азотова ;

(к. серная) - к. сіркова, к.

сірчана ; (к. соляная) -

к. соляна ; (уксусная кисло-

та) - к. оцтова.

КИСЛОТНОСТЬ - кислинність.

КИСЛОТНЫЙ - кисляний.

КИСЛОТОУПОРНЫЙ - кислинновід-

порний, кислинотривалий.

КИСЛЫЙ - кислий.

КИСНУТЬ, КИСЛЕТЬ - киснути,

кисліти.

КИСТЬ - 1. грєво, кєтяг,

китиця ; (к. проса) - волоть

волоток ; (к. камыша) - ку-

нїця. 2. (-из ниток или шнур-

ков) - кутас, китиця. 3. (-из

шерсти, щетины) - щітка,

квач, мазіло ; (к. живопис.) -

пєнзєль.

КИШЕЧНИК - кишки.

КИШЕЧНЫЙ - кишковий.

КИШКА - кишка ; (кишка две-

надцатиперстная) - дванадцят-

ка ; (к. ободочная) - к. обо-

дєва ; (прямая к.) - к. кут-

ня, кутєиця ; (к. подвздош-

ная) - здухвєнна к. ; (сле-

пая к.) - слїпа к., кєнтєух ;

(тощая к.) - голодна к. (кол-

басная к.) - ковбасна к. (к.

пожарная) - шланг, рукав ;

(чистить, обстругивать к.) -

шлямувати кишки ; (выпадение

прямой кишки) - вїхїд кутєиці.

КЛАДЕНЬ - пїдвалаина.

КЛАДКА (предмет) - мур ; (про-

цєсс) - мурування.

КЛАДОВАЯ - комєра, хїжа, спї-

жєрня, шпїхлїр.

КЛАДЧИЙ - кладїльник, кладїй ;

(к. сєнов) - скїрдник,

стїртник.

КЛАДЬ, КЛАЖА - вагє, вантєж,

(по) клажа.

КЛАСТЬ - класти ; (о птицах -

к. яйца) - нестїся ; (класть

яйца под насєдку) - пїдсїпє-

тї ; (класть яйца, - о насєко-

мєх) - настїлати, випускати

ікру.

КЛАПАН (крышка) - хліпок;
(все устройство) - хліпавка.

КЛЕВЕР (*Trifolium*) -
коношина; (к. красний) -
(*T. pratense* L.) - к. чер-
вона, троян. /к. белый /-
(*T. repens* L.) - сіре зіл-
ля, хрестики, горішки.

КЛЕЕНКА - церата.

КЛЕЕНЧАТИЙ - цератовий.

КЛЕЙ (животиний, столярний) -
карк; (к. растительний) -
клей рослинний; (к. хрящний)
клей хрястковий.

КЛЕЙКА, КЛЕЕНІЕ - клеїння.

КЛЕЙКИЙ - клейкий, липкий,
беручкий.

КЛЕЙКОСТЬ - клейкість, лип-
кість.

КЛЕЙКОВИНА - клейковина.

КЛЕЙМЕНІЕ - таврування,
значіння, штемпування.

КЛЕЙМЕННИЙ - значений, тав-
рований, штемпований.

КЛЕЙМИТЬ - значити, таврува-
ти, штемпувати.

КЛЕЙСТЕР - клейстер, піспа,
шліхта.

КЛЕЙСТЕРООБРАЗНИЙ - піспува-
тий, шліхтуватий.

КЛЕН (остролистий, обик-
нований) - (*Acer plata-
noides* L.) - клен, кле-
нина. /к. белый, явор /-

(*A. pseudoplatanus* L.) -
явір; (к. полевой) -

(*A. campestre* L.) - чорнок-
лен, паклен; (к. татарский) -
(*A. tataricum* L.) - неклєн.

КЛЕПКА (для бочек) - клепа-
ка; (клепание) - нугуван-
ня.

КЛЕТКА - 1. (растит. и жи-
вотная) - клітина, комірка;
(ум.) - клітинка; 2. (к. для
домашней птицы) - кдець,
куча. 3. (для певчей птицы) -

клітка. 4. (для ловли пев-
чих птиц) - самогратка.

5. (к. на ткани) - карта,
гратка.

КЛЕТОЧНИЙ - клітинний.

КЛЕТЧАТКА (*Tela cellulosa*)
клітинна, клітковина, цело-
лоза.

КЛЕТЧАТИЙ - картатий, грат-
частий.

КЛЕШНЯ (*Chela*) - /у ра-
ка/ - клешня.

КЛЕЩ (*Acarus redivivus*) -
кліщ.

КЛЕЩЕВИНА (*Ricinus commu-
nis* L.) - рай-дерево, дрис-
ливий біб.

КЛЕЩИ - 1. кліщі, обцень-
ки. 2. (к. деревянные) -
лещата; (к. у хомута) -
кліщі.

КЛИМАТ - клімат, підсоння.

КЛИМАТИЧЕСКИЙ - кліматичний

КЛИН - клин; (к. желез-
ный) - глоба; (к. для
закрепы ручек топора, мол-
отка) - (за)плішка.

КЛИНИТЬ - 1. (колоть) -
колоти. 2. (крепить) - плі-
шити, заплішувати.

КЛИНОВИДНИЙ, КЛИНООБРАЗНИЙ -
клинуватий, клинчатий.

КЛИНОК - 1. (клинок) - (за)п-
лішка; 2. (лезвее) - леза,
лізко; (л. косы) - полот-
но; (л. у ножниц) - обзєд.

КЛИНЧАТЫЙ - клинчастий.

КЛИНЦЕВАТЬ (набивать сте-
ну) - клянцувати.

КЛОК, КЛОЧЕК - пук, пучок,
жмут(ок), пасмо; (окашка) -
оберемок; (под паху) -
підпашок; (к. на вилы) -
навилник, навиллок; (к.
ткани, бумаги) - шматок,
кляпоць.

КЛОП (сімєх) - блондця.

КЛОПОВІЙ - блондичий.

КЛОПОВНИК - (*Ledum palustris* L.) - болотник, головолом.
КЛУБЕНЬ - бульба.
КЛУБНИ - бульбаки, бульби.
КЛУБНИКА (*Fragaria collina hortensis* L.) - полуниця, полівниця.
КЛЮЧ - 1. (замочний) - ключ. 2. (к. гаечний) - к. муфтовий; (к. двусторонній) - к. обабічний. 3. джерело, жила; (к. обделаний) - криниця, керниця. (к. раскопаний) - копанка.
КЛЮЧОВОЙ - джерельний, кринищний.
КЛЮП - зятічка, цурка.
КЛЮЧА - шкапа.
КЛУТ - батіг, пуга, бич, гарапник.
КЛУТИК - батіжок.
КЛУТОВИЦЕ - дужал(ь)но.
КОВАННЯ, КОВКА - кування.
КОВАННЯ - кутти, кованини.
КОВКА - кування.
КОВКИ - ковний.
КОВКОСТЬ - ковність.
КОВОЧНИ - кувальний. (к. механізм) - к. механізм; (к. пресс) - к. прес, к. гніт.
КОВРОВИЙ - килимовий; (-вая фабрика) - килимарня.
КОВШ - коряк, корець.
КОВШЬ (*Stipa pennata* L., *S. capillata* L.) - ковила, тирса, шовкова трава.
КОГТИ - пазурі, кігті.
КОЖА - 1. шкура; (к. лошадинная) - шкіпина; (к. лошонка) - опойок; (к. коровья) - ш. яловича; (к. воловья) - волова ш., юхтова ш. (к. сиромятная) - сиріця; (к. овечья) - старіця, кошка; (к. полугод.ягн.) -

линтварь; (к. барашка) - смушок. 2. (кожица на пладах) - шкурка, лупайка, лупиця (на орехе).
КОЖАНИЙ - шкуратяний, шкурятяний. (Выделанный из теленка, лошонка) - опойковий, виростковий; (- из лошади) - шкіповий; (из вола) - ихтовий, (- из козла) - козловий, сап'яновий.
КОЖЕВНИЙ - чинбарний, гарбарний; (к. завод) - чинбарня, гарбарня.
КОЖЕВНИК - чинбарь, гарбарь, р(л)имарь, кушнір (кожухарь).
КОЖЕВНИЧАТЬ - чинбарювати, гарбарювати, р(л)имарювати.
КОЖЕВНИЧЕСКИЙ, КОЖЕВНИЧИЙ - чинбарський, р(л)имарський, гарбарський, кушнірський (кожухарський).
КОЖИСТЫЙ - шкур'ястий.
КОЖИЦА - шкурка, шкурин - (к)а.
КОЗА - коза; (ум.) - кізка, кізочка; (к. дикая) - сайгак, сугак.
КОЗЕЛ - козел, цап.
КОЗІЙ - козячий, козиний.
КОЗЛЕНОК - козина, цапиня.
КОЗЛИНИЙ - козячий, цаповий.
КОЗЛЯТИНА - козлятина.
КОЗЛЫ (для пилки дерева на доски) - пільга; (к. для распилки дров) - козли; (к. у колесников) - кобил(ь)ниця; (к. у бочаров) - ришт, стельги; (к. у экипажа) - передок.
КОЗЫРЕК - дашок.
КОКС - кокс.
КОКСОВАЛЬНИЙ - коксувальний; (к. печь) - коксувальня.

КОЛЕБАНИЕ - коливання, вагання, хитання, осциляція.
КОЛЕБАТЕЛЬНИЙ - коливальний, хиткий.
КОЛЕБАТЬСЯ - коливатися, хитатися, вагуватися.
КОЛІНО - 1. коліно; 2. (изгиб) - заворот(ень), викрут(ень), залім коліно.
КОЛЕНЧАТИЙ - колінчастий, колін(к)уватий.
КОЛЕСО - 1. колесо, коло, (ум.) - коліща (тко). (Части колеса): (ступица) - маточина, колідка; (желез. обруч на ступице) - рижва; (втулка) - букша; (спицы) - шпигці; (обод) - обід; (звензя, косяки обода) - звонаки; (обруч желез. на ободі) - шина.
2. (к. зубчатое) - триб, трибок; (к. маховое) - маховик, розгонич.
КОЛИРОВАННИЙ - колірований, очкований, (при)щеплений; (к. дерево) - шеп.
КОЛИРОВАТИ - колірувати, очкувати, щепити.
КОЛИРОВКА - колірування, очкування, щепіння.
КОЛИЧЕСТВЕННИЙ - кількісний.
КОЛИЧЕСТВО - кількість; (к. энергии) - кількість снаги.
КОЛОВОРОТ (стоячий ворот) - баран; (род сверла) - свердел, цендибор.
КОЛОДЕЦ, КОЛОДЕЗЬ - колодезь, криниця; (к. смотровой) - колодезь оглядовий.
КОЛОДКА (обувная) - копіл.
КОЛОННА (железная, деревян.) - соха, слуп, стовб; (к. камен., мраморная) - колімна.

КОЛОКОЛЬЧИК (сапранула) - дзвоник, дзвінок.
КОЛОС - колос; (у проса) - волоток, волоть.
КОЛОСИСТЫЙ - колосистий; (просо) - волотисте.
КОЛОСИТЬСЯ - колоситися, викидати колос.
КОЛОСНИЙ, КОЛОСЯНОЙ - колосовий.
КОЛОСНИК - 1. колосник, рушт; 2. (Elymus agaenarius, L) - дикий ячмінь, колосняк.
КОЛОТУШКА - 1. довбешка; 2. калатало, клепало.
КОЛОТНИЙ - рубаний.
КОЛПАК - ковпак, каптур.
КОЛЫМАЖКА - гара, грабарка.
КОЛЬЦЕВОЙ - кільчатий, перстневий, каблучковий.
КОЛЬЦЕОБРАЗНИЙ - каблучкуватий, перстенюватий.
КОЛЬЦО - перстень, каблучка, кільце; (к. для скрепки) - урвант.
КОМЕЛЬ - гузірь, прикорень, відземок, комель.
КОМКАТЬ - мн'яти, бгати, жужмити.
КОМКОВАТИЙ - груд(к)уватий, брил(к)уватий.
КОМОК, КОМ - груд(к)а, брил(к)а; (комок теста) - галух, балабух(а); (комок мокрой глини) - вальок; (комок шерсти) - жмут вовни; (сбится в комок) - склочітнися, скімшитися; (сбитая в комок шерсть) - ковтун; (- с грязью или навозом) - ганзу(о)ль, ганзоляка; (- комком) - жужмом.
КОМПАКТНИЙ, -НО - стислий, -ло, щільний, -но, компактний, -но.
КОМПАС - компас.

